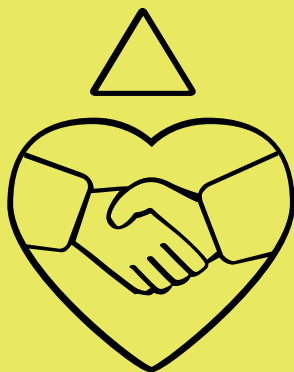

Martinus og Martinus Institut

Lad Martinus komme tilbage til Instituttet!

Jes Arbov
Christer Malmström

Martinus og Martinus Institut

Lad Martinus komme tilbage til Instituttet!

Jes Arbov
Christer Malmström

*Lad os gøre som Martinus gjorde.
Lad os fremlægge en analyse og lade analysen afgøre,
hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert.*

Tidligere udkommet

Christer Malmström. *Strukturen. At praktisere Det Tredie Testamente*. 2020

Bogen er gratis tilgængelig på livetsskole.info

Martinus og Martinus Institut. Lad Martinus komme tilbage til Instituttet!

© Jes Arbov og Christer Malmström

Licens CC-BY-NC-ND 4.0 International

Bogen er sat med Times New Roman og trykt hos Litotryk A/S

Printed in Denmark 2020

ISBN 978-87-972390-0-1 (paperback)

ISBN 978-87-972390-1-8 (PDF)

Dette værk er udgivet under Creative Commons CC-BY-NC-ND International 4.0 licensen, hvilket betyder at bogen frit kan videredistribueres ikke-kommercielt, så længe teksten ikke ændres og forfatterne angives.

Bogen er gratis tilgængelig på livetsskole.info

INDHOLD

Forord	6
Indledning	10
Introduktion	12
Hvem “ejer” <i>Det Tredie Testamente</i> ?	17
<i>Det Tredie Testamente</i>	21
<i>Det Tredie Testamente</i> er religiøs videnskab	29
“Strukturen”, fundamentet for Martinus Instituts virksomhed	34
Ændring af <i>Det Tredie Testamente</i>	44
Retsforfølgelse	56
Udskiftning i rådet	64
Vi er en moral, ikke en forretning	73
Martinus Institut og det frie initiativ	78
Rådets overtrædelse og ændring af LOVE 1982	81
At fremme verdensfreden	91
Fremtiden	95
Efterskrift	97
Kildemateriale	98
Bilag 1: <i>Det Tredie Testamente</i> ifølge Martinus	101
Bilag 2: Martinus Instituts præsentation af <i>Det Tredie Testamente</i>	106
Bilag 3: <i>Det Tredie Testamente</i> er religiøs videnskab	108
Bilag 4: “Strukturen”, fundamentet for Martinus Instituts virksomhed	114
Bilag 5: Publicering og ændring af <i>Det Tredie Testamente</i>	124
Bilag 6: Martinus’ udtalelser om retsforfølgelse	130
Bilag 7: Udskiftning i rådet	133
Bilag 8: Vi er en moral, ikke en forretning	142
Bilag 9: Martinus Institut og copyrighten	146
Bilag 10: Det frie initiativ	155
Bilag 11: Martinus Instituts opgørelse af tab 2015 med revisorpåtegning	157

FORORD

“DEN GAMLE VEJ” OG “DEN NYE VEJ”

Med værket *Det Tredie Testamente* viser Martinus, hvordan vi kan ændre vores liv i en mere positiv retning ved at slå ind på den vej, der gør os til *bevidste medarbejdere* i den udviklingsproces, der omskaber os til at blive “menneske i Guds billede”.

Når vi vælger den vej, opstår der imidlertid et stort problem. For i praksis er vi ofte ude af stand til at skelne mellem, hvad der er “ondt”, og hvad der er “godt”, hvad der er egoisme, og hvad der er næstekærlighed. Problemet opstår, fordi vi er så vant til at tænke og handle ud fra indøvede, gamle vaner.

Vi er “flygtninge” mellem to riger, dyreriget og menneskeriget, og vi har derfor to forskellige veje, vi kan gå, to forskellige måder, vi kan tænke og handle på. Og de to veje eller de to måder er hinandens kontrast.

“Den gamle vej” er den sædvanlige måde at tænke og handle på, som vi har med os fra dyreriget. Den vej kan vi i dag udenad, og vi kan derfor følge den, uden vi behøver at tænke efter. Her går det så at sige af sig selv, helt automatisk. Det er den vej, der har ført os derhen, hvor vi er i dag, og vi kalder denne vej det “onde”.

“Den nye vej” er Martinus’ vej. Det er den nye måde at tænke og handle på, som vi nu er begyndt at lære for dermed at blive rigtige mennesker. Det er næstekærlighedens vej, fredens vej eller det “gode”. Den vej er ny for os. Her har vi endnu kun ganske få erfaringer og viden om, hvordan man skal tænke og handle for at kunne praktisere den.

Det store spørgsmål er, hvordan vi kan vide, hvornår vi gør det rigtige og følger den nye vej, og hvornår vi gør det forkerte og følger den gamle vej. Her kommer Martinus os til hjælp. Han har givet os *Det Tredie Testamente* og sagt, at vi er nødt til at udarbejde en “struktur”, som viser, hvordan det er muligt rent praktisk at handle på “den nye måde”. Vi har brug for denne struktur som en “gangstol” indtil vi når så langt, at vi behersker “den nye vej” og er i stand til at følge den uden at snuble eller komme på afveje. Det er strukturens opgave at udstikke retningslinjer og vise, hvordan vi selv kan gennemføre en analyse i overensstemmelse med *Det Tredie Testaments* love og principper, så vi dermed følger “den nye vej” uden risiko for at fare vild eller havne i grøften. For uden en analyse, der enkelt og logisk påviser, hvad der er det rigtige at gøre, klarer vi den ikke i dag.

STRUKTUREN – EN OVERSIGT

Gamle metode, den "dyriske", "egoistiske" måde. Nutidens måde at være på.	Nye metode, den "menneskelige", "Martinus' vej". Fremtidens måde at være på.
Tilfældige bestemmelser, ændres løbende med udviklingen.	Evige love. Evige analyser. Evig struktur. Ændres ikke.
Bestyrelse, direktør, chef.	Råd, ansvarlig.
Jura, rettergang, magt, tvang, trusler.	Den som har ret, får ret.
Juridisk lov.	Moralsk lov.
Følger ikke analyserne, strukturen er ikke inkluderet.	Følger analyserne, strukturen er inkluderet.
Bundet, krav, vilkår.	Frivilligt.
Skjult, kamuflage, hemmeligt.	Alt er åbent og let tilgængeligt for alle.
Tillader ikke kritik eller påvisning af hvad der er forkert.	Hvor vi kan se noget er forkert, vi er med til at rette det op.
Løgn, skjult, tilbageholdt, forvansket.	Sandhed.
Medlem, ansat, udelukket, forening.	Alt er frivilligt.
Kontrakt. Jura.	Frivillig aftale. Et håndslag.
"Bliver siddende", ufærdige sider gror fast.	Løbende udskiftning på alle "magtpositioner"
Detaljer.	Helhed.
Del.	Hele kredsløb i ledelse, økonomi m.m.
Topstyring.	Livsenhed, hver del er selvstændig.
Fortjeneste, forretningsdrevet.	Lige for lige. Gave. Almennyttig.
Debat, ordkrig.	Analyse.
Når man kritiseres, skyder man skylden på andre, forsvarer, skjuler.	Når man kritiseres, analyserer man og ændrer sig selv, hvis man har begået fejl.
Tro.	Viden, åndsvidenskab.
"Kan selv".	Bøn.
Ulogisk.	100% logisk.
Hævn, straf, mobning.	Tilgivelse.
Arbejder for sig selv.	Tjener andre, næstekærlighed.
Mål: Skjult, egoistisk.	Mål: Til nytte og glæde for alle = Lykke, fred.
Ingen GUD.	GUD.

Kilde: Strukturen. At praktisere Det Tredie Testamente. 2020

Det er grundlæggende dette, denne bog handler om. Hvor umuligt det i dag er for os at skelne mellem “ondt” og “godt” uden en “struktur”. Vi har brug for tilbundsgående analyser, der påviser, hvordan vi ved fælles hjælp kan gøre det rigtige, som er det “gode”. Kun derved er vi i stand til at følge Martinus’ vej, som er den direkte vej til at blive rigtige mennesker.

Bogen viser forskellen mellem at følge Martinus’ og *Det Tredie Testamente* analyser og at handle, som vi normalt gør – uden at anvende analyserne. Det vil sige, sådan som vi handler, når vi tror, vi kan selv.

Hvordan vi konkret tænker og handler, beror ikke på, hvor meget vi har læst i *Det Tredie Testamente*, eller hvor godt vi kan teksten udenad. Det er derimod et spørgsmål om udvikling, om erfaring. De, der i dag er i stand til at følge analyserne inden for et bestemt område, har tidligere oplevet, at det har haft ubehagelige konsekvenser ikke at følge analyserne. De har dermed fået de erfaringer, som i dag gør det muligt for dem at inddrage analyserne og tænke og handle ud fra dem. Det er således udelukkende et spørgsmål om erfaring, om at være erfaringsmæssigt “ældre” inden for et særligt område.

Vi, der har fået muligheden for at lære *Det Tredie Testamente* at kende, er samtidig forpligtet til at samarbejde i harmoni. For at det kan lade sig gøre, må vi først undersøge, hvad der er det rette og derefter praktisere det. Det er nytteløst at diskutere eller skændes om, *hvem* der har ret. Det eneste, som betyder noget, er, *hvad* der er ret.

Det har ikke været nogen let opgave for os at skrive denne redegørelse. For den handler om, hvordan Martinus Institut (MI) anvender “den gamle metode” som grundlag for sine beslutninger og fastholder den for at opnå magt. Man kamouflerer sine hensigter og foregiver, at man gør Martinus’ vilje. Man sætter prestige og penge i højsædet og dyrker magten frem for sin næste. Man undlader dét, som Martinus ønskede, nemlig at indføre “det nye”, og dermed følge Martinus’ vej. I stedet går man ufortrødent videre ad “den gamle vej”.

Det er vigtigt for os at understrege, at det følgende er en *analytisk redegørelse*, der viser *kontrasten* mellem *at følge analyserne* og *ikke at følge dem*, og som dermed samtidig viser *konsekvenserne* af at ignorere dem.

Dermed er også sagt, at det *absolut ikke* er en kritik af enkeltpersoner. Vi har alle anvendt “den gamle metode” i vores liv, og i den forstand adskiller MI’s handlemåde siden 1981 sig ikke afgørende fra, hvordan vi hver især har handlet i vores egne personlige liv.

Når bedømmelsen af MI’s handlemåde alligevel er vigtig, skyldes det, at der er en principiel forskel mellem den enkelte interesseredes ansvarsområde og det ansvarsområde, man påtager sig som medarbejder inden for rammerne af MI. Den enkelte interesserede er nemlig frit stillet med hensyn til at følge analyserne, hvorimod MI’s medarbejdere ikke er det. Vælger man at arbejde for MI, lover man samtidig dermed at løse sine opgaver i overensstemmelse med analyserne. Det

gælder i en helt særlig grad, når man *frivilligt* vælger at gå ind i *rådet* (som er navnet på MI's bestyrelse), fordi der er et stort ansvar forbundet med denne post.

Det er denne forpligtelse til at overholde analyserne, som rådsmedlemmerne har valgt at se bort fra på centrale områder. Man er gået frem efter "den gamle metode" og har troet, at man "kunne selv". Man har ikke nøgternt erkendt grænserne for sin viden og har af den grund ikke været ydmyg. Man har skjult fakta, man har manipuleret og skønmalet. Man har hemmeligholdt værdifuld information, og man har ikke lyttet til andre. Resultatet har været en række af stadig mere omsiggribende konflikter. Det er gået nøjagtigt som Martinus forklarede det ville gå i samme øjeblik, man ikke fulgte analyserne. Der ville komme *spektakler* (jf. bilag 4, 013).

Alle handler vi ud fra netop de erfaringer, som vi har, og ingen af os kan handle ud fra erfaringer, som vi endnu ikke har. Erfaringsdannelse er et jordmenneskeligt vilkår, og i samme grad, som man forstår det, forstår man også, at der ikke er noget at bebrejde nogen.

Dermed er også sagt, at de nuværende "spektakler" inden for *sagen* er et uundgåeligt vilkår. De *afspejler sagens nuværende udviklingstrin* og giver netop de erfaringer, der er nødvendige, for at MI bliver i stand til at tage et opgør med "den gamle metode" og indføre "den nye metode". På den måde ligger der en skjult velsignelse i de aktuelle konflikter og misforhold. For de er, med den erfaringsdannelse der følger i deres kølvand, garantien for, at MI på længere sigt kan opfylde sin mission og blive "et eksempel på overholdelse af de kosmiske analyser" (bilag 4, 020).

I bogen *Strukturen. At praktisere Det Tredie Testamente* kan man se forskellene mellem "det nye" og "det gamle". Her kan man se, hvordan det er muligt at handle på "den nye måde" ved at gennemføre en analyse og med udgangspunkt i den følge Martinus' måde at tænke og handle på (jf. også oversigten s. 7).

Strukturen. At praktisere Det Tredie Testamente af Christer Malmström kan downloades gratis som e-bog fra livetsskole.info, eller den kan afhentes som fysisk bog hos Fonden Det Tredie Testamente. Vestre Gade 6A. Brøndbyøster. 2605 Brøndby (kontakt: 2015 7811).

Analyserne, der bliver præsenteret i nærværende bog, er på mange måder resultatet af en fælles indsats, der involverer mange enkeltpersoner, som hver på deres måde har på ydet værdifulde bidrag. De grundlæggende og principielle analyser af MI's manglende evne og vilje til at arbejde efter strukturen blev formuleret skriftligt allerede i 1980'erne af bl.a. Max Käck, Ingemar Friedell, Christer Malmström og Tage Buch. Rolf Elving og Stiftelsen Tredje Testamentet i Göteborg samt Jan Langekær og Fonden Det Tredie Testamente i København er gået foran og har vist, hvordan det udmærket kan lade sig gøre at informere om Det Evige Verdensbillede i troskab mod Martinus' forfatterskabs identitet som *Det Tredie Testamente*. En særlig tak skal også lyde til Søren Ingemann Larsen, Ingrid Holck, Jan Schmidt og Jens Lindsby, der alle meget konkret har ydet bidrag til belysning af forholdet mellem Martinus' struktur og rådets praksis. Sidst men ikke mindst vil vi gerne takke Mejbritt Ræbild og Preben Bagger, der har læst korrektur.

INDLEDNING

Denne bog handler om udviklingen af MI fra 1981 til i dag. Den moralske udvikling vel at mærke, ikke den fysiske.

MI har gjort meget godt i denne periode, men desværre også en del som er i modstrid med de kosmiske analyser og “Love af 25. maj 1982 med rådets kommentarer” (herefter LOVE 1982), og som derfor ikke stemmer overens med Martinus’ vilje.

Det er denne forskel mellem Martinus’ vilje og MI’s handlinger i løbet af denne periode, som bogen handler om.

Man har bl.a.:

- Ændret på tekst og layout i *Det Tredie Testamente*.
- Ændret og forbrudt sig mod Martinus’ vilje i LOVE 1982.
- Med *Samarbejdsstrukturen* (1992, 2003) udgivet en forfalsket version af den “struktur”, der skulle bygge på analyserne, og som Martinus forklarede og delvist formulerede under rådsmødesamtalerne 1974-81.
- Anvendt retsforfølgelse og trusler om retsforfølgelse som konfliktløsningsmetode. Den handle måde har man benyttet sig af imod Mischa Lim, Kurt Christiansen, Søren Ingemann, Ruth Olsen, Jan Langekær, Stiftelsen Tredje Testamentet i Göteborg m.fl. i stedet for at handle med udgangspunkt i “den nye metode”, som Martinus ønskede, MI skulle indføre.
- Overtrådt reglerne for udskiftning af rådsmedlemmer, hvorved man har “kortslettet” Martinus’ “fuldautomatiske system”.

Kort efter Martinus forlod det fysiske plan, begyndte flere at blive opmærksomme på, at MI ikke fulgte analyserne, Martinus’ vilje og LOVE 1982. Da MI hverken reagerede på venlige bemærkninger eller uformelle henvendelser, besluttede en række af MI’s medarbejdere – heriblandt Max Käck, Ingemar Fridel og Christer Malmström – sig for at henvende sig skriftligt til rådet. I en række omhyggeligt gennearbejdede breve forsøgte man på et analytisk grundlag at påvise på hvilke områder, man mente, MI handlede i konflikt med de kosmiske analyser.

Rådet reagerede desværre på “den gamle måde” ved at forholde sig passivt, kamuflere og skyde skylden på andre og især dem, der henvendte sig (se f.eks. rådet: *Svarskrivelse til 3 kritikere*, 1989).

Denne måde at reagere på har karakteriseret rådets reaktionsmønster frem til i dag. Hver gang der har været rejst principielle spørgsmål om, hvorvidt MI lever op til sin forpligtelse til at følge

analyserne inden for et bestemt område, forsvarer rådet sig og giver andre skylden fremfor at gennemføre en analyse, der viser hvem der har ret, og hvem der har uret.

Det er derfor også vanskeligt i dag at vide nøjagtigt på hvilke områder og i hvilket omfang, MI har begået fejl. For rådet har ikke været interesseret i at analysere de mange principielle problemer, der har været rejst i den nu snart 40-årige periode siden 1981. Det er som om rådet ingen tillid har til analysernes praktiske anvendelighed, eller måske vil man blot hellere bestemme selv. Man har tilsyneladende indrettet sig efter omstændighederne og ladet rådsmedlemmernes – rent subjektive tilbøjeligheder – få afgørende indflydelse. Holdningen har i hele perioden været, at det som udgangspunkt er rådet, der er suverænt, og som bestemmer snarere end de “kosmiske analyser” og Martinus’ vilje.

Konsekvensen er, at rådet i dag befinder sig i en alvorlig, moralsk krise. For idet rådet i næsten 40 år har afvist kritik, har det på intet tidspunkt taget kvalificeret stilling til den fremførte kritik. Man har simpelthen undladt at gennemføre de tilbundsgående analyser, der kunne afgøre om kritikken var berettiget. Resultatet er, at rådet i dag står i en situation, hvor det inden for næsten alle aktivitetsområder ingen sikker viden har om, hvorvidt MI følger analyserne og dermed Martinus’ vilje eller ej.

INTRODUKTION

I 1992 besluttede rådet enstemmigt at opdatere retskrivningen i *Det Tredie Testamente*. MI begyndte som en konsekvens heraf fra 2002 at udgive *Livets Bog* i udgaver med moderne retskrivning og layout, som ikke er godkendt af Martinus. Søren Ingemann Larsen, der er sproguddannet og filolog, gjorde i 1998 MI opmærksom på, at det utvetydigt er Martinus' vilje, at *Det Tredie Testamente* skal udgives uændret. Dette førte til en årelang mundtlig og skriftlig meningsudveksling mellem Søren Ingemann Larsen og rådet (Henrik Hedegård), hvor Søren Ingemann Larsen gennem hele forløbet fastholdt, at MI har pligt til at udgive en uændret version af værket. MI afviste og henviste til antikvariske udgaver og boksen i kælderen, idet man mente, at man dermed opfyldte forpligtelsen til at bevare værket *uændret*, som det foreligger fra Martinus' hånd (jf. LOVE 1982. § 3 stk. 1).

Fra 2002 solgte MI kun de ændrede, redigerede udgaver af *Livets Bog*, der blev solgt og markedsført, som om der var tale om en autentisk original. De originale, uændrede bøger kunne ikke længere købes.

Efter MI havde afvist alle forslag til, hvordan de originale bøger kunne udgives, valgte Søren Ingemann Larsen i 2007 at lægge førsteudgaverne af Martinus' værker, som han havde scannet ind, på internettet. Samtidig blev digitaliserede båndoptagelser af Martinus' foredrag, som Rolf Elving havde arvet, lagt på nettet. På det tidspunkt fandtes allerede et fortilfælde, idet den svenske udgave af *Livets Bog I-VII* var lagt på nettet fire år tidligere i 2003 af Jonathan Krite. MI accepterede dette på betingelse af, at værket ikke blev publiceret på en privat hjemmeside, hvorfor Världsbilds Förlag overtog publiceringen.

Situationen i 2009 var derfor den, at interesserede læsere kunne downloade førsteudgaverne frit på nettet og lytte til foredragene, men de kunne ikke købe de uændrede bøger hos MI. For MI solgte kun de redigerede udgaver, der var ændret efter Martinus' bortgang.

Som et resultat af denne i manges øjne helt uholdbare situation blev førsteudgaven af *Livets Bog I-VII* i 2010 udgivet af Kurt Christiansen på Åndsvidenskabsforlaget. Senere fulgte småbøgerne og resten af værket. Bøgerne blev solgt til kostpris, uden fortjeneste.

Udgivelsen og distributionen af *Livets Bog I-VII* blev til i et samarbejde mellem Kurt Christiansen, Søren Ingemann Larsen, Ruth Olsen og Jan Langekær. Kurt Christiansen havde tidligere udgivet det omfattende tobindsværk *Martinus og hans livsværk Det Tredie Testamente. En biografi*, hvor et stort og uvurderligt kildemateriale er samlet. Ruth Olsen var redaktør af det åndsvidenskabelige tidsskrift *Den ny Verdensimpuls* og indehaver af *Bogbiksen* i Klint, og Jan Langekær, der havde stiftet *Fonden Det Tredie Testamente* i 2004, havde på det tidspunkt allerede arrangeret en

række udstillinger, der informerede om *Det Tredie Testamente*, herunder udstillingen “Den røde tråd” på Sindal Bibliotek i 2007. Alt dette arbejde var ulønnet og non-profit.

Ruth Olsen skrev i 2010 til MI og tilbød et samarbejde om salget af *Livets Bog*. Samtidig forærede hun Instituttet tre sæt af *Livets Bog I-VII* i førsteudgaven. Rådet afslog samarbejdet.

Kurt Christiansens, Søren Ingemann Larsens, Ruth Olsens og Jan Langekærs motiv bag udgivelsen og distributionen af *Det Tredie Testamente* i den originale udgave var, at de – i lighed med mange andre åndsvidenskabeligt interesserede læsere – var af den klare opfattelse, at enhver, som studerer Martinus’ værk *Det Tredie Testamente*, skal have adgang til det originale værk og vide, at det *er* det originale og ikke blot et af MI ændret værk.

Faksimileudgaven blev ene og alene publiceret og distribueret, fordi MI ikke var i stand til at levere *Det Tredie Testamente* i en original udgave til dem, der ønskede det. Kurt Christiansen, Søren Ingemann Larsen, Ruth Olsen og Jan Langekær gjorde det uden økonomisk fortjeneste, men med store omkostninger for sig selv, og de gjorde det i en situation, hvor MI svigtede sin opgave. I pligtfølelse over for Martinus påtog de sig rollen som værkets vogter, og de drog omsorg for, at *hans vilje* blev fulgt.

De gav offentligheden adgang til *Det Tredie Testamente* i dets originale og autentiske form og sikrede dermed den uhindrede adgang til den enestående *kulturarv*, som Martinus har skænket menneskeheden.

Alle interesserede fik dermed mulighed for at læse *Det Tredie Testamente* uden at skulle bekymre sig om, hvem der har skrevet hvad. Med udgivelsen kan læserne være 100% sikre på, at det er Martinus’ originale værk, de læser.

MARTINUS’ MISSION

Det er Martinus’ mission at hjælpe alle mennesker på Jorden med at udvikle sig til at blive rigtige mennesker i Guds billede, dvs. fuldkomne mennesker. Det sker ved, at menneskene udvikler sig bort fra dyreriget og ind i det rigtige menneskerige, og dermed forlader “den gamle”, dyriske handlemåde, som stadig sidder dybt i os i dag, til fordel for “den nye”, medmenneskelige måde at tænke og handle på, som vi endnu kun i meget begrænset omfang er i stand til at praktisere.

Med *Det Tredie Testamente* har Martinus kortlagt livets love, verdensaltets evige principper og forklaret dem gennem logisk sammenhængende, teoretiske eller *kosmiske analyser*, så vi selv kan begynde at praktisere dem i vores daglige tilværelse. Martinus viser forskellen mellem dyrets handlemåde (“den gamle”), og hvordan mennesket skal lære at handle (“den nye”).

Martinus gjorde det først og fremmest i sit værk *Det Tredie Testamente*, men viste også i praksis, hvordan vi som mennesker kan løse vores opgaver i harmoni med livets og verdensaltets evige love.

Martinus drøftede 1974-81 indgående med det daværende råd (bestyrelse), hvordan det i praksis skulle bære sig ad med at lede MI i overensstemmelse med analyserne eller “det nye”. Resultatet af disse drøftelser blev LOVE 1982, samt at Martinus udtrykkeligt forpligtede rådet til at lede MI i overensstemmelse med de kosmiske analyser. Martinus gav disse forpligtende retningslinjer navnet *strukturen*. Strukturen er – ifølge Martinus – identisk med *de kosmiske analyser omsat til praksis*, herunder LOVE 1982, der indgår som en del af strukturen.

Det er ifølge strukturen rådets *uforvigelige forpligtelse* at lede *sagen* – dvs. Martinus’ sag – i overensstemmelse med de kosmiske analyser. Det er vigtigt at gøre sig det krystalklart, at Martinus netop *ikke har uddelegeret magten til rådet*. Rådet er *juridisk ansvarligt* over for myndighederne, men *moralsk* er det stadig Martinus, der er indehaver af den *åndsvidenskabeligt set legitime magt*. For Martinus har udtrykkeligt betinget sig, at det ikke skal være rådet, men analyserne, der “dikterer” (bilag 4, 010).

Heraf følger, at hvis rådet ikke sørger for, at det er analyserne, der “dikterer”, har rådet svigtet sin opgave og truffet beslutninger på egne vegne imod strukturen. Sådanne beslutninger skal rådet omhyggeligt undgå. For i det øjeblik rådet handler imod strukturen, repræsenterer det ikke længere Martinus, men blot sig selv.

Strukturen er nødvendig, fordi ingen af os i dag har den erfaring, viden og logik, som gør, at vi uden videre kan følge Martinus’ vilje. Vi har brug for retningslinjer og analyser, der viser, hvordan vi skal bære os ad med at handle og tænke, så vi gør det på “den nye”, menneskelige måde og ikke, som vi plejer, på “den gamle”, dyriske måde.

MARTINUS INSTITUTS OPGAVE

MI har nogle ganske få centrale opgaver. Det skal bevare Martinus’ originale værk, som han har skænket menneskeheden, uforandret. Det skal informere om *Det Tredie Testamente* og gøre værket tilgængeligt gennem publicering, oversættelse og undervisning. MI skal handle og løse sine opgaver i samme ånd som Martinus, og dermed i harmoni med de evige love i verdensaltet – dvs. på “den nye måde”.

Som det eneste sted på Jorden er MI forpligtet til *udelukkende* at beskæftige sig med *Det Tredie Testamente* – og absolut intet andet. Den måde, MI skal gøre det på, er også unik. For MI er af Martinus forpligtet til at gøre det i overensstemmelse med analyserne og dermed strukturen, som er “den nye måde”. På næsten alle områder er det i modsætning til, hvordan virksomheder almindeligvis drives i dag. Økonomi, jura og meget andet, som er grundlaget for almindelige virksomheder, er her sekundært og har kun indflydelse, hvis det er *absolut* nødvendigt.

MI skal være et forbillede for, hvordan fremtidens samfund vil komme til at fungere. Med åbenhed, omsorg for næsten, lige for lige, ingen overordnede eller underordnede, den, som har ret, skal få ret, ingen retssager eller trusler om retsforfølgelse. MI skal tjene og hjælpe på den bedst

mulige måde. Det skal være et sted, hvor man kan blive inspireret af fremtiden. Et sted hvor man kan se en demonstration af begyndelsen til det færdigskabte menneskes måde at tænke og handle på, og hvor det er kærligheden, ikke jordmenneskelig magt, der råder.

For at realisere dette, pålagde Martinus MI at følge LOVE 1982 og udarbejde en *struktur* baseret på de kosmiske analyser i *Det Tredie Testamente*. Strukturen skulle være det *faste fundament* for alt arbejde inden for rammerne af MI. Rådsmedlemmerne har, ved at acceptere deres deltagelse i rådet, forpligtet sig til at følge Martinus' vilje og de kosmiske analyser. Strukturen er det faste punkt – det urokkelige der forbliver uændret. Strukturen er retningslinjerne for analysernes anvendelse i “praksis”.

HVAD DER SKETE

Rådet for MI har ikke fulgt analyserne eller strukturen. Rådsmedlemmerne har systematisk krænket Martinus' vilje på flere afgørende punkter.

Man har:

- ændret *Det Tredie Testamente* – ord, retskrivning, layout, nummerering, paginering, standardisering af udtryk, forfalskning ved indsættelse af uoriginal tekst (i *Den Intellektualiserede Kristendom*) osv.
- publiceret bøger, hvor det ikke klart fremgår, hvad der er færdiggjort af Martinus, og hvad der senere er tilføjet eller ændret.
- ændret paragraffer i LOVE 1982 som absolut ikke måtte ændres.
- svækket formålsparagraffen ved at fjerne ordet “udelukkende”
- føjet rent erhvervsmæssige aktiviteter til formålsparagraffen.
- oprettet en direktion med en direktør, som ansætter og afskediger personale (jf. *Vedtægter for Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut*, 2014) – i åbenlys modstrid med Martinus' klare udsagn om, at MI netop ikke skal ansætte en direktør (jf. bilag, 4, 026).
- ændret paragraffer, der kun må ændres “når omstændighederne gør det tvingende nødvendigt” uden at påvise, at ændringerne er tvingende nødvendige.
- ændret rådsmedlemmernes udpegningsperiode, så de kan sidde syv år som stemmeberettigede medlemmer mod oprindeligt fem år, og har siden for enkelte medlemmer dispenseret fra bestemmelsen om maksimalt syv år.
- undladt at udarbejde en struktur som er baseret på de kosmiske analyser. I stedet har rådet udgivet *Samarbejdsstrukturen* (1992, 2003), der ikke er baseret på analyserne, men på et udvalg af i rådets øjne “passende” Martinus-citater eller “udsnit” af citater, der *tilsyneladende* understøtter MI's handlemåde og ledelsesform.
- overtaget Sam Zinglersens Fond og Martinus barndomshjem Moskildvad i strid med Martinus' vilje, Sam Zinglersens testamente samt fundatsen for Sam Zinglersens Martinus Dialogfond.
- endnu engang – i strid med LOVE 1982 – ændret vedtægterne i 2017, så overtagelsen af Sam Zinglersens Fond kunne accepteres af fondsmyndighederne.

Der har siden 1982 reelt været tale om en form for “overtagelse” af MI, hvor en kreds af mennesker gradvist, men med stadig stigende effektivt har “besat” et åndsvidenskabeligt institut, idet de tilsidesætter stifters – Martinus’ – vilje og bestemmelser og erstatter dem med deres egne ideer og tilbøjeligheder.

HVEM “EJER” *DET TREDIE TESTAMENTE*?

Martinus skænkede *Det Tredie Testamente* til *hele menneskeheden*.

Det Tredie Testamente er frit for alle, frit som solen. Ingen ejer det, alle ejer det.

Det Tredie Testamente formidler de evige, universelle love og principper. Det er Guds røst til os alle. Nedtransformeret, så vi kan forstå den.

MI's opgave er ikke at “eje” *Det Tredie Testamente* eller bestemme over *Det Tredie Testamente*. Eller bestemme hvem der må informere eller afholde kurser eller vise symboler. Juridisk er MI indehaver af copyrighten af *Det Tredie Testamente* nogle få år endnu. Moralsk set tilhører *Det Tredie Testamente* menneskeheden – altid.

MI's opgave er ikke afsluttet om få år, den strækker sig over århundreder. Det er MI's opgave at sikre, at *Det Tredie Testamente* er identisk med det, som Martinus “oversatte” til os ud fra sin oplevelse af at være ét med Gud. Det er MI's opgave at sikre, at det er den ægte vare, den af Martinus godkendte originaludgave, som bevares og publiceres uforandret.

MI skal være et serviceorgan for alle interesserede ved at sprede *Det Tredie Testamente* til alle mennesker på Jorden, uændret, nøjagtigt som Martinus nedskrev *Det Tredie Testamente*. MI skal ikke hindre dem, som hjælper til med at informere og udbrede kendskabet til *Det Tredie Testamente*, men hjælpe dem i harmoni med analyserne – kærligt og logisk. MI skal være et organ som tjener og hjælper alle interesserede med på den bedst mulige måde at få adgang til *Det Tredie Testamente*.

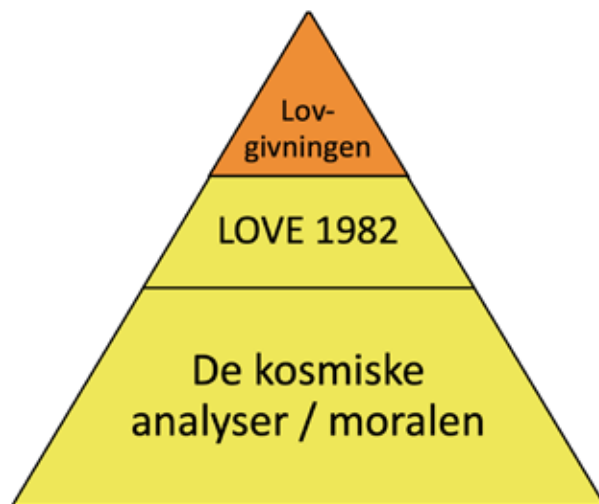
Det er MI's opgave at skabe et moralcentrum, ikke et magtcentrum og et kontrolcenter.

Den principielle forskel mellem Martinus’ og Martinus Instituts tænke- og handlemåde

Martinus	Martinus Institut
Moralen er fundamentet.	Økonomien er fundamentet. “Pengene udgør det bærende fundament for alle aktiviteterne på Martinus Institut og Martinus Center Klint” (Martinus Institut. <i>Digital formidling af Martinus Kosmologi</i>. Nyhedsbrev, Martinus Institut, den 25. marts 2020). Anvender <i>jura</i> – fremfor <i>moral</i> – til at legitimere principielle beslutninger. Det gælder eksempelvis rådets forsvar for værkets udgivelse (jf. f.eks. rådet: <i>Grundlaget for Martinus Instituts genudgivelsespraksis</i>, august 2018. s. 1) samt den manglende udskiftning i rådet (jf. f.eks. rådet: <i>Er vedtægten om rådets udpegning overtrådt</i>, april 2018).
LOVE 1982.	Følger ikke LOVE 1982. Ændrer i de paragraffer (§§ 2, 3, 4, 9, 10), hvis principielle formål og struktur ifølge LOVE 1982 absolut ikke må ændres. De øvrige §§ må kun ændres, hvis omstændighederne gør det tvingende nødvendigt, f.eks. på grund af lovgivningen. Der er også ændret i disse §§ uden angivelse af en tvingende grund.
De kosmiske analyser “dikterer”.	De kosmiske analyser respekteres ikke. De “inspirerer” kun.

Martinus	Martinus Institut
Ingen ændringer i <i>Det Tredie Testamente</i>. Udgiver hovedværket <i>Livets Bog</i> i faksimileudgave.	Ændrer i <i>Det Tredie Testamente</i>. <i>Livets Bog</i> og de øvrige bøger. Ændrer i teksten, retskrivning, paginering, nummerering, layout m.m. Sammensætter og udgiver nye bøger, som ikke er afsluttet af Martinus (f.eks. <i>Den Intellektualiserede kristendom</i>).
<i>Det Tredie Testamente</i> er en hellig bog, et åbenbaringsværk, Bibelens fortsættelse.	MI kan <i>ikke</i> bekræfte, at teksten er hellig.
Det Tredie Testamente.	Martinus Kosmologi.

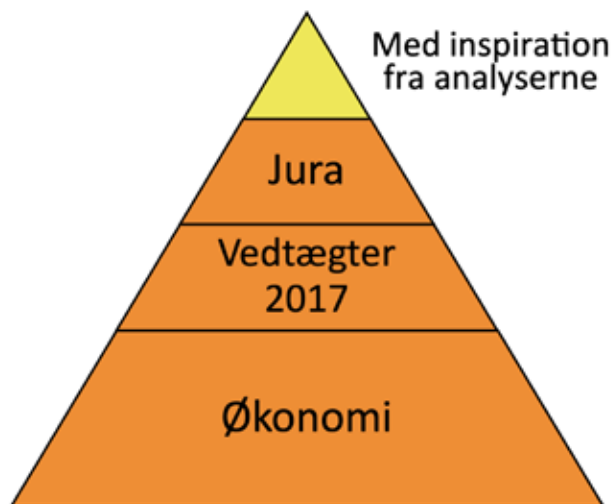
MARTINUS' MÅDE: VEJVISER TIL DET RIGTIGE MENNESKERIGE

Martinus' struktur

Analyserne og LOVE 1982 er grundlaget. Lovgivningen inddrages kun, hvor det er tvingende nødvendigt.

MARTINUS INSTITUT HOLDER FAST VED "DEN GAMLE" MÅDE

Rådets overtrædelse af Martinus' struktur

Økonomi, *vedtægter 2017* og jura er grundlaget. Analyserne inddrages kun som inspiration.

DET TREDIE TESTAMENTE

Det Tredie Testamente viser, at verdensaltet er en leverende organisme, GUD, som vi alle er evige dele af.

Det Tredie Testamente rummer den kundskab, der med tiden skal lede hele menneskeheden frem til et liv i fred, sundhed og lykke. Jorden bliver dermed ét rige med love, som ikke kun gælder for det enkelte menneske, men for alle Jordens nationer. En international domstol og politistyrke sikrer, at det er retten, ikke vold og økonomisk udbytning, som hersker. Dermed er grundlaget lagt for fred og samarbejde på Jorden, hvor konflikter løses gennem analyse og logik.

Det Tredie Testamente er en åndelig videnskab som viser os:

- de evige love, der styrer verdensaltet, og som vi må lære at følge for at tænke og handle i harmoni med naturen og hinanden.
- at vi, ved hjælp af logisk analyse, kan begynde at følge disse evige love.
- at, hvad der er 100% logisk, er identisk med kærlighed.

DET TREDIE TESTAMENTE IFØLGE MARTINUS

Det Tredie Testamente er ifølge Martinus identisk med:

- Bibelen, der er færdiggjort (bilag 1, 011, 012).
- Den nye Bibel (bilag 1, 012).
- Livets store Facitter, evige Sætninger, udødelige “Guds Ord” inkarneret i fysisk Materie (bilag 1, 002).
- Aandeligt Brød for Slægternes Generationer gennem Tid og Evighed (bilag 1, 002).
- Guds “Røst, Stemme eller Tale” (bilag 1, 001)
- Kristendommens fortsættelse, fornyelse og fuldkommengørelse (bilag 1, 008, 009, 010).
- Kristendommens tredje stadium, som vil danne grundlag for menneskets videre udvikling og garantere, at menneskene indenfor denne epoke vil komme til at blive ét med Gud (bilag 1, 004).
- Kristi genkomst (bilag 1, 007, 009, 015).
- “Den hellige Ånd” (bilag 1, 002, 003, 007, 009, 012, 013, 014, 015).
- Kosmisk videnskab (bilag 1, 011).
- Åndelig videnskab (bilag 1, 006).
- Livsmysteriets videnskab (bilag 1, 003).
- Alkærlighedens videnskab (bilag 1, 007).
- Videnskaben om det guddommelige (bilag 1, 010).
- Den nye verdenskultur (bilag 1, 004, 012).

DET TREDIE TESTAMENTE ER ET HELLIGT VÆRK

Det Tredie Testamente er – ifølge Martinus – identisk med *Guds ord*. Denne identitet mellem Guds ord og *teksterne* i *Det Tredie Testamente* har ifølge Martinus været mulig, fordi han som et højt indviet, *kosmisk bevidst væsen* med sin forfatterbevidsthed er *ét med Gud*. Som Kristus var ét med Gud, var også Martinus ét med Gud. Jf. også *Efterskriftens* kapiteloverskrift “Gudesønnen eet med sin Fader” (bilag 1, citat 011).

Dermed er også sagt, at *Det Tredie Testamente*, ifølge *forfatterens egen karakteristik af dette værk*, er et *ubetinget helligt værk*. For hvis ikke den tekst, der ifølge Martinus er identisk med Guds “*Røst, Stemme eller Tale*” og dermed Guds direkte henvendelse til menneskeheden, skulle være en hellig tekst, giver begrebet “hellig tekst” ingen mening.

Dette understøttes yderligere af de mange analyser rundt om i bøgerne og i Martinus’ foredrag som påviser, at *Det Tredie Testamente* er identisk med Kristi genkomst og dermed “Talsmanden den hellige Ånd”.

“Hellig” og “hellig ånd” er i åndsvidenskaben et *højintellektuelt begreb*, der er identisk med *den absolutte sandhed*.

På samme måde som Bibelen er et helligt værk, er *Det Tredie Testamente*, der ifølge Martinus er Bibelens fortsættelse og færdiggørelse (bilag 1, 011, 012), også et helligt værk. Et værk der er identisk med Martinus’ åbenbaring af Guddommen for menneskeheden.

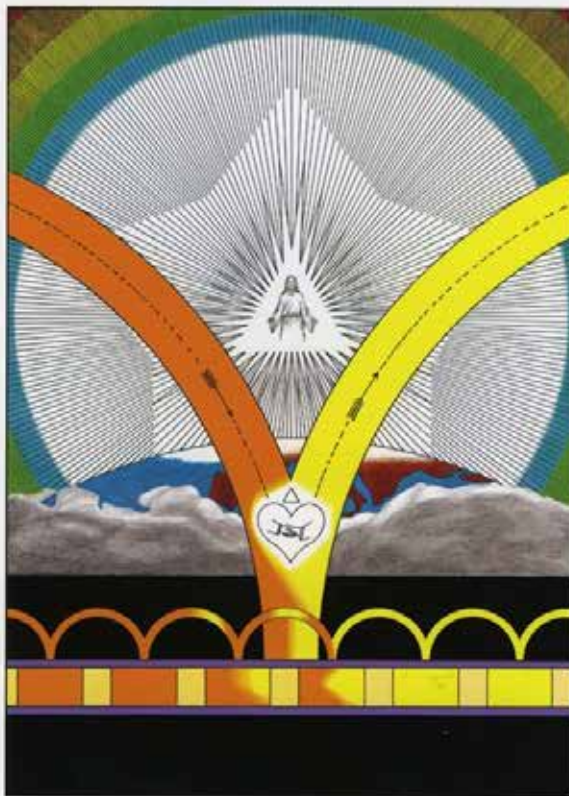
Titlen “*Det Tredie Testamente*” signalerer i sig selv, at der er tale om et kulturhistorisk epokegørende værk:

1. Bibelens to testamenter er hver især en “pagt” eller “aftale” mellem Gud og mennesker. De beskriver de “regler” og “love”, som mennesker må opfylde for at kunne nærme sig Gud. Med *Tredie Testamente* bekræftes, reformuleres og ajourføres denne pagt.
2. Titlen *Det Tredie Testamente* refererer til Kristi genkomst, sådan som den er forudsagt i *Det Nye Testamente*. Forsidesymbolet viser dette. (Joh. 14.26, 16.12-15)
3. *Det gamle* og *Det nye Testamente* er en påmindelse om Guds tilstedeværelse i historien. Med *Det Tredie Testamente* åbenbares Guds allestedsnærværelse, og centrale profetier i de to foregående testamenter opfyldes.
4. *Det Tredie Testamente* imødekommer behovet for en intellektuel forklaring på “livsmysteriet” tilpasset menneskenes nuværende og især fremtidige mentale kapacitet.
5. *Det Tredie Testamente* er et kulturskabende og kulturbærende værk svarende til *Det Gamle* og *Det Nye Testamente*.

MARTINUS

Det Tredie Testamente

LIVETS BOG I

Værkets titel *Det Tredie Testamente* er sammen med forsidesymbolet et guddommeligt vartegn, der signalerer Gudsrigets nærhed og Kristi genkomst i form af *religiøs videnskab* eller *åndsvidenskab*.

BEGREBET “HELLIG TEKST”

Hellige tekster er karakteriseret ved, at de formidler høje/guddommelige idealer for menneskelig tænke- og væremåde. Hellige tekster formidler dermed viden fra et bevidsthedsniveau, der er højere end det alment gældende.

Det betyder, at hellige tekster ikke fuldt ud – kun delvist – bliver forstået af målgruppen/læseren, der endnu ikke helt begriber, endsige er i stand til at realisere det bevidsthedsniveau, som teksterne formidler.

Den hellige tekst formidler netop det indhold, som det ud fra den højere bevidsthedstilstands synspunkt er nødvendigt for mennesker at kende. Tilegnelsen af dette indhold er nemlig forudsætningen for at mennesker mest hensigtsmæssigt kan udvikle deres bevidsthed og væremåde i en mere human retning.

Det ideale, åndelige indhold manifesteres via et skriftsprog, der formidler indholdet ved hjælp af materielle tegn (bogstaver og tegnsætning).

Forfattere til hellige tekster har almindeligvis gjort sig de største anstrengelser for at sikre, at det åndelige indhold bliver afbildet og registreret så nøjagtigt som muligt ved hjælp af de fysiske tegn, ord og sætninger.

Når en tekst med rette kan anses for at være hellig, skyldes det, at skriftbilledet på tilblivelsestidspunktet er den optimalt opnåelige repræsentation af det ophøjede åndelige indhold i fysisk form.

Det er derfor problematisk, når uindviede mennesker, der ikke befinder sig på det samme høje bevidsthedsniveau, går ind og retter i en sådan tekst og udgiver den som om der er tale om den originale tekst. Netop fordi de ikke fuldt ud forstår eller kan overskue det åndelige indhold, vil de heller ikke have det fulde overblik over, hvilke konsekvenser ændringerne har, og hvordan de på ikke-erkendte måder påvirker det åndelige indhold.

Det, der gør, ikke blot indholdet, men teksten i sig selv “hellig”, er med andre ord:

1. Den hellige tekst formidler et højere bevidsthedsniveau end det alment gældende.
2. Ingen ændring af teksten kan fortages, uden at det påvirker det åndelige indhold.
3. Hvilke konsekvenser, ændringerne har, kan ikke fuldt ud overskues på ændringstidspunktet.

Da kilden til Martinus’ *Det Tredie Testamente* stammer fra et her på Jorden i særklasse højt bevidsthedsniveau, og da *Det Tredie Testamente* er stilet til ikke mindre end *hele menneskeheden*, har MI en *moralsk og kulturel forpligtelse* til at *formidle værket absolut uændret, som det foreligger fra forfatterens side*.

DET TREDIE TESTAMENTE IFØLGE MARTINUS INSTITUT

MI har i 38 år undladt at præsentere Martinus' verdensbillede med den rette titel, til trods for, at denne titel er angivet på bøgernes omslag. Det er Martinus' vilje, at det rigtige navn skulle anvendes efter hans bortgang, og at værket under den betegnelse skal gå ud i offentligheden som *Det Tredie Testamente* og dermed klart og utvetydigt vise værkets sande identitet som Bibelens fortsættelse – som et helligt skrift.

MI præsenterer værket som Martinus Kosmologi, og bruger dermed den betegnelse, som blev anvendt, så længe Martinus levede, for at yde "beskyttelse" mod offentligheden og dermed sikre, at Martinus kunne arbejde i fred. Det er i dag tydeligt, at MI viger tilbage fra at informere om værkets identitet som et helligt skrift, Bibelens færdiggørelse, religiøs, åndelig videnskab.

DTT er et nyt referenceværk

Martinus' karakteristik	MI's klassifikation	Kommentar
Teksterne i DTT er ifølge Martinus identiske med: • Guds Røst, Stemme eller Tale. (Bilag 1, citat 001, 002) • "Guds Ord" inkarneret i fysisk Materie. (Bilag 1, citat 002) • Kristi genkomst. (Bilag 1, citat 007, 009, 015) • Den hellige ånd. (Bilag 1, citat 002, 003, 007, 009, 012, 013, 014, 015) • Kristusmissionens fornyelse og fuldkommengørelse. (Bilag 1, citat 007, 009)	Martinus' værk kan ikke opfattes som "hellig tekst". (Rådet: <i>Om ophavsretssagen – Er Martinus' værk en "hellig tekst"?</i> August 2016, s. 6)	DTT er ifølge Martinus i særklasse en hellig tekst – i betydningen en gennemført "sand tekst". Der findes ikke på Jorden noget tilsvarende værk. (Bilag 1, citat 005, 011) DTT er et nyt referenceværk, der på åndsvidenskabeligt grundlag påviser betydningen af begrebet "hellig". DTT viser dermed, hvad der er helligt i andre "hellige bøger". Martinus demonstrerer detaljeret dette i DTT i forbindelse med gennemgang af tekster i det <i>Første og Andet Testamente</i>. Som eksempel kan nævnes gennemgangen af skabelsesberetningen (<i>Livets Bog IV</i>, stk. 1165-1295) samt de utallige henvisninger til "Jesu udødelige sætninger" (jf. f.eks. <i>Påske</i>, kap. 3, 5 og 15).

Martinus' karakteristik	MI's klassifikation	Kommentar
	MI har ingen beføjelse til at klassificere værket som "helligt". (Rådet: <i>Er Martinus' værk en "hellig tekst"?</i> s. 3)	Det er MI's opgave at videreformidle Martinus' egen "klassifikation" af sit værk. Rådsmedlemmernes egne, private opfattelser er i denne sammenhæng irrelevante. Det er rådsmedlemmernes opgave officielt at repræsentere Martinus og DTT. (Bilag 4, 029)
	MI klassificerer Martinus' tekster som "ikke-fiktive tekster" og mener på den baggrund, at man derfor ikke behøver at være så forsigtig med at ændre f.eks. retskrivningen, som hvis der var tale om en skønlitterær (fiktiv) tekst. (Rådet: <i>Svar på kritik. Offentligt svarbrev fra rådet</i>, den 21, december 2017, s. 20)	Martinus har ikke udtalt, at hans tekster skulle håndteres anderledes eller mindre omhyggeligt end "skønlitterære" tekster.
	MI er mindre interesseret i at bevare "den æstetiske form" – tilstræber i stedet at bevare "det egentlige indhold" så klart og præcist som muligt. (<i>Svar på kritik. Offentligt svarbrev fra rådet</i>, den 21, december 2017, s. 20)	Martinus skelner ikke mellem "den æstetiske form" og "det egentlige indhold". For Martinus er der sammenhæng mellem tekst, form og indhold. Hvordan det videnskabeligt eksakt er muligt at skelne mellem form og indhold, forklarer rådet ikke.

Martinus' karakteristik	MI's klassifikation	Kommentar
	Nuværende og tidligere rådsmedlemmer kom med nogle bemærkelsesværdige udtalelser om værket i Københavns Byret (november 2014): • Willem Johannes Kuijper "kan ikke forholde sig til" om "teksten som sådan er hellig". (Københavns Byret, s. 22) • Per Jan Neergaard udtaler, at "det er korrekt, at Martinus har sagt, at der var tale om en fortsættelse af Bibelen. De ord, som Martinus har nedfældet om den hellige Talsmand, mener han ikke at være i stand til at udlægge". (Københavns Byret, s. 13) • Ole Therkelsen forklarer, at "Martinus ville videnskabeliggøre kristendommen, men det er ikke det primære i hans værk". (Københavns Byret, s. 24)	Med vidneudsagnene i Københavns Byret viser nuværende og tidligere rådsmedlemmer, at det falder dem svært officielt at repræsentere Martinus' og DTT. De udtrykker åbenlyst en uklar eller fejlagtig opfattelse af, hvilket værk Martinus – ifølge ham selv – har skrevet.
	Jacob Kølle Christensen udtaler til <i>Weekendavisen</i> (20. maj 2020), at <i>Det Tredie Testamente</i> ikke er "en hellig tekst ligesom Koranen eller Toraen", for "Martinus' kosmologi er" – som han siger – "ikke en trosreligion eller et trossamfund. For Martinus var det en videnskab."	Hvorfor kun tekster, som danner grundlag for en "trosreligion", kan være hellige, forklarer Jacob Kølle Christensen ikke. I hvilken forstand en åndsvidenskabelig tekst, der er identisk med "Talsmanden den hellige ånd", kan være hellig, forklarer Jacob Kølle Christensen ikke.

Martinus' karakteristik	MI's klassifikation	Kommentar
Dem som er bestyrelsesmedlemmer – de skal leve efter sagen, – de skal være i renkultur. Det må være deres liv. Hvis ikke det er deres liv, og de synes – ja, det er bare noget, der er sjovt at være med der, – det dur ikke. (Bilag 7, 020) Får vi ikke fat i de rigtige mennesker, så bliver alting jo tosset. (Bilag 7, 018).	Videre hedder det i den ovennævnte artikel fra <i>Weekendavisen</i>: "Selv tror Jacob Kølle Christensen ikke nødvendigvis på det verdensbillede og de videnskabelige resultater, Martinus nåede frem til. I hvert fald ikke på det hele: 'Men jeg håber, at noget af det er rigtigt'."	Jacob Kølle Christensen er rådsmedlem, men udtaler sig her til pressen som privatperson. På samme måde som nuværende, daværende og tidligere rådsmedlemmer over for Københavns Byret ikke formåede at repræsentere Martinus og DTT, formår Jacob Kølle Christensen heller ikke at gøre det over for <i>Weekendavisens</i> journalist og den danske offentlighed. Det er forståeligt, at Jacob Kølle Christensen med dette forbehold – "men jeg håber, at noget af det er rigtigt" – ikke er i stand til at forholde sig til Martinus' værk som "Det Tredie Testamente" – og dermed en hellig tekst.

DET TREDIE TESTAMENTE ER **RELIGIØS VIDENSKAB**

Religion = guds- eller gudedyrkelse. Respekt for det hellige. Kollektiv tro på guder og ånder mm. Religioner forventes at besvare spørgsmål om livets mening og mål, moralske krav og normer, og den enkeltes forpligtelser over for sine medmennesker.

Religion har altid været brugt af mennesker til at forklare det, de ikke kunne forstå. Den har peget på en højere magt, der styrer tilværelsen. Den har forklaret de kræfter, mennesker ikke har kunnet se, føle eller måle, og den har dermed tilbudt en trosbaseret forklaring, hvor intelligensen ikke var tilstrækkeligt udviklet til at finde en bedre forklaring.

Religion har udviklet sig fra i begyndelsen at give enkle forklaringer om, at alt i naturen er levende, og at det er ånderne eller guderne, der styrer alt, til senere gennem vismænd eller religionsgrundlæggere at blive løftet op til de store verdensreligioner, som vi kender dem i dag i form af kristendom, islam, buddhisme og andre. Endnu er disse globalt udbredte religioner, der i deres essens er lagt an på at stimulere næstekærlighed, dog opdelt i mange mindre grupper med forskellige opfattelser og fortolkninger af budskabet.

Religionerne er, kan man sige, en tågedannelse uden fast krop eller struktur, og de er ikke i stand til at give en samlet og sammenhængende forklaring på Gud, og på livet og de love og principper, der usynligt styrer alt.

Martinus' værk *Det Tredie Testamente* er den faste krop eller struktur, der giver svarene på alle de spørgsmål, som religionerne ikke har kunnet svare på. *Det Tredie Testamente* samler religionernes fælles viden til en enhed – en religiøs videnskab med evige, uforanderlige love og principper, der viser, hvad Gud er. *Det Tredie Testamente* viser, hvordan vi alle er dele af Gud og derfor danner en enhed. Det viser årsagerne til alt, hvad der sker, og som vi kan erfare. Det viser, hvorfor "alt er såre godt", alt er kærlighed, og hvordan vi kan begynde at lære at leve efter livets evige love og dermed til sidst opnå fred, sundhed og glæde. Alle vil nå dertil, selvom vi nu befinder os i forskellige faser på vejen mod at blive rigtige mennesker. Vi har alle forskellige veje at gå og forskellige skæbner at gennemleve.

Religion befinder sig på den samme vej som naturvidenskaben, der er udviklet inden for de sidste århundreder. Mens der tidligere har været en mangfoldighed af indbyrdes forskellige opfattelser af, hvordan naturen fungerer materielt, er naturvidenskaben i dag inden for områder som kemi, fysik og teknologi begyndt at finde frem til de bagvedliggende universelle love. I dag kan alle – uanset folkeslag eller nationalitet – anvende og drage nytte af disse love og principper. Alle kan anvende de samme formler og principper. Det betyder, at man inden for kemi, fysik og teknologi

ofte kan “forudse fremtiden”. Med udgangspunkt i naturlovene kan man regne sig frem til, hvad der vil ske, før det sker.

Kemien f.eks. begyndte med alkymien, som vi i dag ser ned på som primitiv og uvidenskabelig. Men alkymien leverede med sine tusindvis af eksperimenter og erfaringer grundlaget for, at den moderne kemi kunne udvikles.

På samme måde ser mange i dag ned på religionerne som primitive og uvidenskabelige. Men religionerne leverer med deres mangfoldighed af forestillinger, lignelser og erfaringer om Gud og livet grundlaget for, at *Det Tredie Testamente* kunne manifestes. Uden religionerne ville afstanden til *Det Tredie Testamente* have været for stor til, at mennesker kunne læse og begribe værket. Religionerne fungerer som trappetrin, der gør det muligt at nå *Det Tredie Testaments* vidensniveau. Martinus kommer her læserne af *Det Tredie Testamente* i møde, idet han har konkretiseret gengivelsen af de åndelige love ved hjælp af fysiske symboler, der som en art synlige “lignelser” afbilder det åndelige, der er utilgængeligt for fysisk sansning.

Inden for andre områder som politik, økonomi, biologi og medicin m.m. er man på tærsklen til at finde lovene og principperne, men her befinder man sig dog stadig på troens område. Her har man endnu ikke fundet de eksakte love og principper og har derfor ikke det fulde overblik over årsag og virkning. Man kan derfor heller ikke vide, hvad der sker, når man handler på en bestemt måde.

Med *Det Tredie Testamente* er religionerne nu på vej til at nå det samme stade som kemien efter alkymien. En virkelig videnskab om årsag og virkning, som betyder, at vi kan forudse resultatet af vores handlinger, inden vi udfører dem.

Religionerne vil med tiden blive sammensmeltet til én religion, én åndelig videnskab, med det *Det Tredie Testamente* som teoretisk fundament.

Det Tredie Testamente er en direkte fortsættelse af kristendommen. Det er en teoretisk klarlægelse af Jesu forkyndelse og handlemåde og Bibelens centrale beretninger og fortællinger. Med *Det Tredie Testamente* forvandles tro til viden.

Det Tredie Testamente handler helt nøjagtigt som religionerne, om Gud, livet, livets love og principper og om vores forhold til andre levende væsener. *Det Tredie Testamente* er religion på et videnskabeligt plan.

MARTINUS' SYN PÅ *DET TREDIE TESTAMENTES* FORHOLD TIL RELIGION

Martinus har omhyggeligt forklaret *Det Tredie Testamentes* forbindelse med religionerne og det religiøse princip. Her er nogle eksempler:

- Al udvikling og tilegnelse af ny viden gennemgår tre faser: 1) anelse, 2) tro og 3) viden. Det gælder også den religiøse udvikling, hvor de tilsvarende faser er: 1) dyrenes angstskrig (anelse), 2) religionerne (tro) og 3) *Det Tredie Testamente* (viden). (jf. DTT).
- *Det Tredie Testamente* er en manifestation af det religiøse princip (bilag 3, 003, 004, 009, 014).
- Det religiøse princip er virksomt frem til det tidspunkt, hvor mennesket får “kosmisk bevidsthed” og bliver bevidst i Gud (bilag 3, 003, 004, 009).
- Ethvert begær efter en forklaring på livets mysterium er religiøst (bilag 3, 012).
- Det er *Det Tredie Testamentes* mission at fremføre livsmysteriets løsning som videnskabelige, kosmiske analyser (bilag 3, 013, 016).
- *Det Tredie Testamente* er religiøs videnskab (= åndsvidenskab) (bilag 3, 001, 010, 014).
- *Det Tredie Testamente* er en indføring i “Livets egen Religion”, som fører frem til dagsbevidst samvær med Gud (bilag 3, 005, 017).
- Livsmysteriets løsning i form af åndsvidenskab eller kosmiske analyser er identisk med den kommende verdensstats religion (bilag 3, 007, 018)
- *Det Tredie Testamente* eller åndsvidenskaben er en højere form for religion end de hidtil kendte former for religion (bilag 3, 001, 002, 004, 005, 006, 008, 013, 018, 019).
- Den nye, kommende religiøsitet betegnes også af Martinus som “intuitionsreligiøsitet” (bilag 3, 015).
- Tidligere måtte man inkarnere på andre kloder, når man nåede dertil i sin udvikling, hvor man fik behov for at blive indført i “livets egen religion” (bilag 3, 006).
- Martinus selv var “dybt religiøs” og “nærede” med egne ord “en inderlig kærlighed til Gud” (bilag 3, 020).

MARTINUS INSTITUTS SYN PÅ *DET TREDIE TESTAMENTES* FORHOLD TIL RELIGION

Desværre har MI ikke været i stand til under retssagen at redegøre for *Det Tredie Testamentes* forbindelse med religionerne.

Martinus' syn på religion	MI udtaler i Københavns Byret	Kommentar
Livets oplevelse er nemlig udelukkende baseret på tiltrækningen mod det ukendte, hvilket igen udgør kernen i enhver form for religiøsitet. (Bilag 3, 012)	Martinus så ikke teksterne som hellige eller som religion (Københavns Byret 2014, s. 13).	Det er korrekt, at <i>Det Tredie Testamente</i> ikke er en "trosreligion".
Når menneskene er nået frem til en sådan moralsk standard, så er de jo behersket af en tredje religiøsitet, som jeg kalder intuitionreligiøsitet. (Bilag 3, 015)	Martinus opfattede ikke selv sit åndsarbejde som religion (Københavns Byret 2014, s. 26).	Det er derimod en vidensbaseret religion. (Bilag 3, 009)
Åndsvidenskaben vil ... blive den allersidste form for religiøs tilstand. (Bilag 3, 004)		<i>Det Tredie Testamente</i> repræsenterer "trosreligionernes" og "naturvidenskabens" kommende evolutionære trin, idet værket forener religion og videnskab i en ny, ikke tidligere set syntese.
Det religiøse princip fremtræder i dag i et [...] forældet "legeme" [...]. Det ny "legeme" [...] er livsmysteriets løsning fremført som videnskabelige, kosmiske analyser. (Bilag 3, 009)		Det er misvisende, når MI kategorisk hævder, at Martinus ikke så "teksterne som hellige eller som religion".
		<i>Det Tredie Testamente</i> er den reneste og klareste og mest omfattende repræsentation af "livets egen religion" på tryk, som verden endnu har set. (Bilag 3, 011)

Martinus' syn på religion	MI udtaler i Københavns Byret	Kommentar
De mennesker, der i vor tid er længst fremme i udvikling, vil [...] gøre alle verdens stater til ét rige, til ét folk med én eneste religion. Og denne religion er livsmysteriets løsning i form af åndsvidenskab eller kosmiske analyser. (Bilag 3, 007) Der er en religion, alle mennesker kan blive tilhængere af, [...] det er den evige religion. Det er selve verdensaltets struktur. Det er selve den evige sandhed. (Bilag 3, 019)		<i>Det Tredie Testamente</i> leder det enkelte menneske frem til dagsbevidst oplevelse og forening med Gud, og det leder alle verdens stater frem til at blive "ét rige". (Bilag 3, 003, 004, 007, 018) <i>Det Tredie Testamente</i> er det sidste trin i religionernes udviklingshistorie. (Bilag 3, 004)

“STRUKTUREN”, FUNDAMENTET FOR MARTINUS INSTITUTS VIRKSOMHED

I de sidste år 1974-81 instruerede Martinus den daværende bestyrelse i de principper og LOVE, som bestyrelsen/rådet skulle arbejde efter og lægge til grund for sine beslutninger efter Martinus' fysiske bortgang. På den måde ville Martinus skabe de bedst mulige betingelser for, at arbejdet blev videreført i hans ånd – dvs. efter analyserne i *Det Tredie Testamente*. Det er dette grundlag for rådets arbejde, som Martinus navngav *strukturen*.

Rådssamtalerne, der i udskrift er på mere end 800 sider, viser, *at de kosmiske analyser er fundamentet for rådets og MI's virke*. Det er på de kosmiske analysers *urokkelige fundament*, at strukturen er bygget. Strukturen er identisk med anvendelsen af de kosmiske analyser i praksis og undervejs i løbet af rådssamtalerne viser Martinus, hvordan strukturen kan bygges op ved at anvende de kosmiske analyser, når der skal tages stilling til konkrete spørgsmål og problemstillinger. Det betyder, at rådssamtalerne indeholder en række eksempler på den praktiske anvendelse af analyserne, hvorved forskellige aspekter af strukturen belyses.

STRUKTUREN IFØLGE MARTINUS

- Er bygget op på kosmiske analyser, der er urokelige. De ændres ikke (bilag 4, 009).
- Er hjertet og hjernen i det hele. Den skal være enkel og ligetil (bilag 4, 008, 018, 025).
- Den skal være sådan, at den ikke kan væltes – at den ikke kan laves om. Den må ikke på nogen måde ændres (bilag 4, 001, 025).
- Strukturen må i sig selv være analyserne, der “dikterer” – det må være den absolutte næstekærlighed (bilag 4, 010).
- Det er Martinus' analyser, der bestemmer – ikke rådet. Rådet skal blot sikre, at alle aktiviteter er i overensstemmelse med analyserne (bilag 4, 005, 011, 014, 016, 027).
- Rådet er faktisk kun en vogter af strukturen (bilag 4, 012, 014).
- Det skal være sådan, at sagen er upåklagelig. Den skal være et eksempel på overholdelse af de kosmiske analyser (bilag 4, 020).
- Rådet er dirigenten og analyserne, det er jo noderne. Og så er det meget synligt at se, hvem der har ret, og hvem der har uret. For efter analyserne er det jo let at se (bilag 4, 018).
- Sagen skal være et eksempel for sine medarbejdere. Det kan den ikke være, hvis vi benytter de gammeldags metoder (bilag 4, 020).
- Det kan ikke nytte, at sagen påstår at “have ret”, når den ikke har det. Kun ved at lave det efter analyserne får den ret (bilag 4, 013).
- Vi er nødt til at have en “Struktur”, for har vi ikke det, så kan uduelige mennesker jo helt overtage det (bilag 4, 015).

- Hvis man ikke vil arbejde på de betingelser, jamen “så kan du ikke lave det der” (bilag 4, 014).
- Medarbejderstaben skal vide, at I accepterer det, men det er ikke jer, der har bestemt, at det skal være sådan (bilag 4, 012).
- Strukturen skal være tilgængelig for alle. Den skal gengives i en bog, der viser hele strukturen (bilag 4, 021, 022, 024).

MARTINUS INSTITUTS REVIDEREDE VERSION AF “STRUKTUREN”

MI har aldrig udarbejdet den bog, “der viser hele strukturen” (bilag 4, 021, 022), sådan som Martinus bad rådet om at gøre det. I stedet har rådet valgt at udgive *Samarbejdsstrukturen*, der sælges fra MI’s hjemmeside (jf. bilag 4, Rådets “*samarbejdsstruktur*”). Den bygger ganske vist for en stor del på Martinus’ udtalelser fra rådsmøderne, der blev optaget på bånd i perioden 1974-81, men i sin endelige udformning er der tale om et 133 sider langt sammensurium af citater fra rådsmøderne, udpluk fra *Det Tredie Testamente* samt senere rådsbeslutninger og praktiske retningslinjer af forskellig art.

Bogen, der udkom første gang i 1992 og senere let revideret i 2003, er svær at blive klog på. Den er meget forskellig fra den enkle og logiske *struktur*, som Martinus havde lagt op til, at rådet skulle udarbejde, og som skulle bygge på analyserne, og ikke blot være en samling citater.

Da MI udarbejdede *Samarbejdsstrukturen* benyttede man sig af, at rådssamtalerne ikke var publiceret. De var utilgængelige og blev holdt hemmelige. Kun rådet havde adgang til dem. Da *Samarbejdsstrukturen* udkom i 1992 var det derfor svært direkte at sige, at indholdet *ikke stemte overens* med Martinus’ vilje, selv om nogle umiddelbart oplevede, at det forholdt sig sådan. For det var *umuligt at kontrollere*, hvad Martinus rent faktisk havde sagt. Hvad man dog kunne se, når man læste rådets *Samarbejdsstrukturen*, var, at den ikke altid stemte overens med analyserne.

Rolf Elving, der som tidligere rådsmedlem var udpeget af Martinus personligt, var fra starten klar over, at *Samarbejdsstrukturen* var en “forfalskning”. I forbindelse med MI’s stævning af Kurt Christiansen, Søren Ingemann Larsen, Ruth Olsen og Jan Langekær i 2013 videregav han råds-samtalerne til de sagsøgte, så de fik adgang til det samme kildemateriale, som MI havde adgang til og benyttede sig af.

Det betyder, at vi i dag, hvor vi har adgang til rådssamtalerne, tydeligt kan se, hvordan rådet bevidst sammensatte *Samarbejdsstrukturen*, så den passede med, hvad det selv ville.

Man har udvalgt de citater, der passer til rådets intentioner og undertiden kun medtaget dele af et citat, når hele citatet ikke passede dem. Tilsvarende har man omhyggeligt undgået alle citater, der viser det modsatte af, hvad der svarer til MI’s intentioner og handlemåde. Det betyder, at *Samarbejdsstrukturen* svarer til, hvad MI vil, men absolut ikke til hvad Martinus ville, og hvad analyserne viser.

På den måde har MI misbrugt udtalelser af Martinus ved at holde dem skjult. *De helt centrale udtalelser omkring principperne for MI's ledelse og rådets særlige forpligtelser har været hemmeligholdte.* Det vil med andre ord sige, at MI vedrørende dette særdeles centrale punkt endnu engang har brugt "den gamle metode".

Der har siden midt i 1980'erne været kritik af, at rådet ser stort på Martinus' vilje, og at det ikke vedkender sig sin forpligtelse til at følge de kosmiske analyser, således at sagen retter sig ind efter Martinus' vilje og bliver "upåklagelig" og "et eksempel på overholdelse af de kosmiske analyser" (bilag 4, 020).

Selvom rådet i alle årene siden 1980'erne har modtaget utallige henvendelser og breve med indtrængende opfordringer til at besinde sig og vedkende sig sin forpligtelse, har rådet været konsekvent afvisende. Selv efter indholdet af rådssamtalerne er blevet kendt inden for en større kreds af interesserede, vedkender rådet sig stadig ikke forpligtelsen til at lede MI i overensstemmelse med analyserne.

Rådet har valgt at fastholde den handle måde til trods for, at Martinus var særdeles klar på det punkt. De kosmiske analyser er grundlaget, derpå er strukturen og LOVE 1982 bygget. Ved i *Samarbejdsstrukturen* at fortie, at det er rådets *essentielle* og *ufravigelige* forpligtelse at lede sagen i overensstemmelse med strukturen, så det bliver "analyserne, der 'dikterer'" (bilag 4, 010), foregiver rådet, at det af Martinus har fået delegeret en magt, *som netop ikke er uddelegeret* (jf. også bilag 6, "Rådets samarbejdsstruktur").

Når man skal forstå, hvordan Martinus omhyggeligt har indrettet MI's bestyrelse som et selvsupplerende råd, er det vigtigt at gøre sig klart, at Martinus kun har *uddelegeret* den *formelle, juridiske* side af magten, mens han med fastlæggelsen af *strukturen* selv har beholdt den *reelle magt* – som er den *moralske magt*. Det har han gjort ved at betinge sig, at rådet i forbindelse med enhver beslutning og beslutningsproces skal sikre sig, at de pågældende beslutninger er i harmoni med "Martinus' kosmiske analyser" (bilag 4, 005, 010, 011, 014, 016, 027). Kun derved lever rådet op til sit ansvar og bringer hele organisationen MI i overensstemmelse med Martinus' vilje.

Det er derfor meget alvorligt, at rådet gennem alle årene har fortiet, hemmeligholdt, sløret og skjult denne *principielle og ufravigelige begrænsning af dets magt*.

Martinus' bestemmelser	MI's praksis	Kommentar
Strukturen er bygget op på kosmiske analyser, der er urokkelige. (Bilag 4, 009)	Overordnet prioriteres det efterladte materiale efter flg. hierarki: a) Ophavsretsloven b) Martinus' gavebrev og testamente c) MI's vedtægter og protokollerede rådsbeslutninger fra Martinus' tid d) Udgivelsespraksis på Martinus' tid e) Martinus' bandede udtalelser eller udtalelser fra godkendte referater o.l. (Rådet: <i>Grundlaget for Martinus Instituts genudgivelsespraksis</i>, august 2018. s. 1)	For MI er de juridiske love og dokumenter vigtigere end moral. Vigtigere end Martinus' vilje. Vigtigere end analyserne. Rådet følger "den gamle måde". Martinus' vilje i form af <i>strukturen</i> kommer først ind på femtepladsen og er underordnet <i>jura</i>, som indtager de første pladser.

Martinus' bestemmelser	MI's praksis	Kommentar
Ja ... Analyserne, det er jo noderne, kan vi sige. Det er noderne, de skal spille efter. Og der er det, jeg mener, – det er det, vi skal have sat op så vældigt [...] hvordan det kan passe med analyserne. Det er det, der skal stå i den bog. Og det skal nok blive meget enkelt og ligetil. Og så er det jo det, at der bliver det på forhånd meget synligt [...] hvem der har ret, og hvem der har uret. For efter analyserne er det jo let at se. (Bilag 4, 018)	Analyserne er noderne, kan vi sige. Det er noderne, man skal spille efter. Det er det, vi skal have sat så vældig klart op om dagliglivet, vi skal have sammen, eller I skal have sammen, og hvordan det kan passe med analyserne. (<i>Samarbejdsstrukturen</i>, 2003, s. 52)	Rådet har taget et udsnit af citatet, og i <i>Samarbejdsstrukturen</i> placeret det i et afsnit med titlen "Helt frivilligt og harmonisk samarbejde", hvor det bringes med forskellige andre citater, der mest handler om, at medarbejderne ikke må komme med "surhed og bitterhed og gnavenhed". (<i>Samarbejdsstrukturen</i>, 2003, s. 52) I sammenhængen bliver det komplet uforståeligt, at teksten for denne udtalelse af Martinus er, at Martinus forpligter rådet til at lede MI i overensstemmelse med de kosmiske analyser. (Bilag 4, 005, 007, 009, 011, 013, 016, 020) Og at arbejdet på det grundlag bliver enkelt og ligetil. (Bilag 4, 018) Og at det da er let at se, hvem der har ret, og hvem der har uret. (Bilag 4, 018)

Martinus' bestemmelser	MI's praksis	Kommentar
Rådet laver det efter analyserne efter den bedste metode de kan – så det passer med analyserne. (Bilag 4, 011) Efter analyserne er det nemt at se, hvem der har ret, og hvem der har uret. (Bilag 4, 018)	Vi fastholder, at mange beslutninger må tages på basis af vores personlige erfaring, moral og skelneevne, idet der ikke altid foreligger en klar regel eller analyse, der eksakt fortæller, hvordan vi i praksis bør handle. (Rådet: <i>Svar på kritik. Offentligt svarbrev fra rådet</i>, 21. december 2017, s. 2-3)	Rådet træffer i dag sine beslutninger ud fra rådsmedlemmernes "personlige erfaring, moral og skelneevne". Når der ikke "foreligger en klar regel eller analyse, der eksakt fortæller, hvordan vi i praksis bør handle", benytter rådsmedlemmerne deres "personlige erfaring, moral og skelneevne" – dvs. "den gamle måde", for i dag kan vi ikke følge "den nye måde" uden en grundig, tilbundsående analyse. Rådet har ingen tillid til Martinus' kosmiske analyser eller til, at det selv er i stand til at gennemføre en analyse på grundlag af dem. Rådet undlader dermed at følge Martinus' vilje og foretager ikke den analyse, som er forudsætningen for at kunne træffe beslutninger, der passer med analyserne. (Bilag 4, 016. 018)
Strukturen må i sig selv være analyserne, der "dikterer" – det må være den absolutte næstekærlighed. (Bilag 4, 010)	Alt hvad der vedrører rådets forpligtelse til at overholde de kosmiske analyser er udeladt i Samarbejdsstrukturens afsnit 10, som har overskriften "Rådet" (<i>Samarbejdsstrukturen</i>, 2003, s. 69-73).	Ved i <i>Samarbejdsstrukturen</i> at fortie rådets essentielle og ufravigelige forpligtelse til at lede sagen i overensstemmelse med <i>strukturen</i> (herunder LOVE 1982), så den bliver et eksempel på overholdelse af de kosmiske analyser (bilag 4, 020), foregiver rådet, at det af Martinus har fået delegeret en magt, som netop ikke er uddelegeret.

Martinus' bestemmelser	MI's praksis	Kommentar
Det skal være sådan, at sagen er upåklagelig. Den er et eksempel på overholdelse af kosmiske analyser. (Bilag 4, 020)	Den individuelle frihed til at træffe beslutninger og udvikle sig via livets læreprocesser var altså en væsentlig pointe hos Martinus – også indenfor hans egen Sag og dennes ledelse. (<i>Om ophavsretssagen: Rådets beslutning om at føre ophavsretssag</i>, juli 2017, s. 3)	Den frihed – som rådsmedlemmerne påberåber sig, til at træffe <i>individuel</i> motiverede beslutninger – gælder ubetinget for alle interesserede <i>uden for</i> MI. Vil man arbejde <i>inden for</i> MI, er man af Martinus forpligtet til at arbejde efter analyserne.
	Martinus ønskede kun, at hans analyser skulle inspirere til, at vi bruger vores egen erfaring og moral til at agere harmonisk og hensigtsmæssigt. (<i>Om ophavsretssagen: Rådets beslutning om at føre ophavsretssag</i>, s. 4) Det er dette, rådet holder sig til i sine beslutningsprocesser. (<i>Om ophavsretssagen: Rådets beslutning om at føre ophavsretssag</i>, s. 12)	Rådet viser med denne udtalelse, at det har misforstået sin opgave og rolle. Det er Martinus' vilje, at analyserne skal "diktere". Rådet er uenigt. Det sætter sig op imod, hvad Martinus har bestemt, og mener, at analyserne blot skal "inspirere". Rådet lægger rådsmedlemmernes "egen erfaring og moral" (med "inspiration" fra analyserne) til grund for sine beslutninger. Dermed kan rådet ikke løse sin opgave og være "et eksempel på overholdelse af de kosmiske analyser". (Bilag 4, 020)

Martinus' bestemmelser	MI's praksis	Kommentar
Det er Martinus' analyser, der bestemmer – ikke rådet. Rådet søger bare at gøre det, som står i analyserne. (Bilag 4, 005)	Martinus lagde vægt på, at man skal tænke selv frem for at gøre Martinus/værket til en autoritet. (<i>Om ophavsretssagen: Rådets beslutning om at føre ophavsretssag</i>, s. 12)	Så længe strukturen ikke er <i>absolut retningsgivende</i> for rådsmedlemmerne, sætter rådet sig op imod, hvad Martinus vil og har bestemt.
	Alt hvad der vedrører rådets forpligtelse til at overholde de kosmiske analyser er udeladt i rådets notat <i>Rådets sammensætning og kvalifikationer</i> fra juli 2017. I notatet om rådets sammensætning og kvalifikationer er der en udførlig omtale af, at rådsmedlemmerne skal være "vederhæftige og uberygtede", og at de skal forholde sig "samvittighedsfuldt og med alvor til værket" og have læst <i>Livets Bog</i> og symbolbøgerne. Rådet nævner derimod ikke med ét ord, at man som rådsmedlem er forpligtet til at arbejde efter strukturen.	Rådet frasiger sig med dette notat endnu engang dets forpligtelse til at lede MI i overensstemmelse med analyserne. <i>Dette notat har rådet vel at mærke offentliggjort i 2017, efter at det i mere end 30 år er blevet kritiseret for at frasige sig forpligtelsen til at følge strukturen og for ikke at følge analyserne.</i>
	Rådet fortier ligeledes, at de frivillige medarbejdere er forpligtet til at arbejde i overensstemmelse med strukturen. (Jf. Rådet: <i>Retningslinjer for frivilligt arbejde</i>, november 2019)	<i>Som konsekvens af rådets fornægtelse af strukturen opbygger man en autoritær ledelsesstruktur efter "den gamle metode", hvor de, der har magten, bestemmer, ligegyldigt om beslutningerne passer med analyserne eller ej.</i>

Martinus' bestemmelser	MI's praksis	Kommentar
Det er ikke sådan, at det hele skal flyde, for så skulle det jo være færdige mennesker, men det kan vi jo ikke regne med at få. Så vi er nødt til at have en struktur, der nogenlunde giver os magt til at styre det ... så vi kan se, om en mand duer eller ikke duer. (Bilag 4, 015)	Martinus gav altså rådet frihed til at lave om på interne regler efter behov, hans ønske var blot, at rådet tog ansvar for at agere efter analyserne, så godt det evner. (Om ophavsretssagen: Rådets beslutning om at føre ophavsretssag, juli 2017, s. 4)	"Det er ikke sådan, at det hele skal flyde" bilag 4, 015). Strukturen er urokkelig, den er ikke til forhandling. (Bilag 4, 009). Hvert enkelt rådsmedlem må gøre op med sig selv, om det evner og er indstillet på at arbejde efter analyserne eller ej.
For har vi ikke en struktur, så kan uduelige mennesker jo helt overtage det. (Bilag 4, 015)	MI har undladt at informere om, at medarbejderne ved MI af Martinus er forpligtet til at arbejde efter analyserne.	Idet rådet undlader at stille krav om, at analyserne skal følges, vil man uundgåeligt tiltrække "uduelige mennesker", som vil "overtage det".
Hvis man ikke vil arbejde på de betingelser, jamen "så kan du ikke lave det der". (Bilag 4, 014)		Den, der ikke vil arbejder efter analyserne, må gå.
Vil man være med sagen, så må man være med til at udføre sagen. (Bilag 4, 028)	Rådet træffer afgørende beslutninger uden at tage stilling til, hvordan det passer med analyserne. Det gælder: • Udgivelsen af <i>Samarbejdsstrukturen</i> • De mange ændringer af LOVE 1982 • Uregelmæssig udskiftning i rådet • Genudgivelse af <i>Det Tredie Testamente</i> • Retssagen • Udsendelse af trusselsbrevet om retsforfølgelse • Overtagelsen af Sam Zinglersens Fond og Moskildvad	Rådet ved ikke om det arbejder efter analyserne – det sejler – men rådsmedlemmerne bliver alligevel siddende. Problemet er, at rådet i dag tilsyneladende ikke er i stand til at gennemføre en analyse.

Martinus' bestemmelser	MI's praksis	Kommentar
M: Vi kan jo ikke regne med, at [medarbejderne] er så fuldkomne, at de kan klare sig selv. Det er det, vi arbejder hen på... Altså, – engang med tiden, så er menneskene så fuldkomne, – så behøver man ikke ... så er de jo så ærlige ... så behøver man ikke at have alle de foranstaltninger. Men – vi må jo have magt til at have kontrol. NN: Jeg tror, at der er en række medarbejdere her ved instituttet, der regner med, at alt det der, det skal vi ikke have. M: Nåhhhh ... så må de regne om igen. (Bilag 4, 017)	Ifølge Martinus bliver individets handlinger først fuldt logiske og kærlige, når udviklingsmålet: "et menneske i Guds billede" er nået. Den individuelle frihed til at træffe beslutninger og udvikle sig via livets læreprocesser var altså en væsentlig pointe hos Martinus – også indenfor hans egen Sag og dennes ledelse. (Om ophavsretssagen: Rådets beslutning om at føre ophavsretssag, juli 2017, s. 3)	De, der sidder i rådet, er bundne. Som rådsmedlem er man "med i det", man har "accepteret det" og lovet at følge analyserne. Lovet at følge Martinus' vilje og LOVE 1982. Vi er i dag tilstrækkeligt logisk og moralsk udviklede til at kunne vælge analyserne og LOVE 1982 fremfor vores egen vilje. Vi behøver ikke kosmisk bevidsthed for at følge Martinus' vilje. Vi behøver ydmyghed. Ikke alle er tilstrækkeligt ydmyge i dag, og Martinus forklarer derfor, at rådet er nødt til at holde kontrol med medarbejderne og sikre, at de følger analyserne, præcis som det selv skal. Derfor har vi brug for reglerne i dag i form af strukturen og LOVE 1982, der hviler på strukturen.
Rådet skal holde øje med, at alle grupper følger analyserne ... at de ikke finder på at lave andre ting. Det skal jo passe med analyserne. (Bilag 4, 016)		Hvordan kan rådet holde øje med, om arbejdsgrupperne følger analyserne, når det ikke selv er i stand til at anvende analyserne eller følge LOVE 1982?

ÆNDRING AF *DET TREDIE TESTAMENTE*

Det Tredie Testamente er for hele menneskeheden. Det er Martinus' vilje, at værket skal formidles rent, uændret, originalt. Det er MI's opgave, at menneskeheden modtager, hvad Martinus har skrevet, i sin originale, uændrede form.

MARTINUS' VILJE

- Intet af det, Martinus har skrevet, må ændres.
- Kun åbenlyse trykfejl må ændres.
- Eventuelle fejl i bøgerne i forhold til originalmanuskripterne må rettes.
- Bøgerne skal være rene – hele tiden. Derfor må der ikke laves om på dem.
- Sagen er fri som solen. Alle er medlemmer. Det er ligesom solen på himlen. *Det Tredie Testamente* er for hele menneskeheden.

MARTINUS INSTITUTS UDGIVELSE AF “DET TREDIE TESTAMENTE”

Martinus' vilje	MI's praksis	Kommentar
Sagen skal være et eksempel for sine medarbejdere. Det kan den ikke være, hvis vi benytter de gammeldags metoder. Den skal være sådan, at sagen er upåklagelig. Den er et eksempel på overholdelse af kosmiske analyser. (Bilag 4, 020)	Overordnet prioriteres det efterladte materiale efter flg. hierarki: a) Ophavsretsloven b) Martinus' gavebrev og testamente c) MI's vedtægter og protokollerede rådsbeslutninger fra Martinus' tid d) Udgivelsespraksis på Martinus' tid e) Martinus' bandede udtalelser eller udtalelser fra godkendte referater o.l. (Rådet: <i>Grundlaget for Martinus Instituts genudgivelsespraksis</i> , august 2018. s. 1)	MI prioriterer jura højere end moral, højere end Martinus' vilje og de kosmiske analyser. Martinus' udtalelser kommer først ind på femtepladsen. <i>Jura</i> er på førstepladsen. Samtidige vidner, der var tæt på Martinus og kendte hans holdning til værket, bliver ikke spurgt til råds. Man skulle ellers tro, det var relevant at konsultere disse <i>førstehåndskilder</i> , men rådet ignorerer dem. Man lytter ikke til dem.

Martinus' vilje	MI's praksis	Kommentar
Det blev igen understreget, at intet af det Martinus har skrevet, må ændres. (Bilag 5, 003) Som et overmåde vigtigt led i sin mission har Martinus skullet sikre sig, at verdensbilledet ikke alene blev gengivet højtintellektuelt, men at det også blev gengivet originalt, og at det yderligere blev modtaget og viderebragt i uforfalsket form. Denne opgave har Martinus løst ved personligt at nedskrive verdensbilledet samt ved derefter at bestemme, at det af ham nedskrevne aldrig må ændres. (Bilag 5, 016, 017, 018)	I de mere end 50 år, Martinus arbejdede med sine tekster, valgte han således at indrette sig efter den sproglige udvikling i samfundet. I konsekvens af denne holdning bliver værkerne i dag opdateret og genudgivet med ny retskrivning. (Rådet: "Bevarelse og publicering af Det Tredje Testamente", <i>Kosmos</i> nr. 3, 2009. s. 82)	Denne slutning er ulogisk. Martinus færdigskrev <i>Livets Bog</i> med den gamle retskrivning og udgav den i 1981 som faksimile med den originale retskrivning. De øvrige nye bøger blev efter retskrivningsreformen skrevet og udgivet med ny retskrivning, og enkelte bøger blev af Martinus opdateret til ny retskrivning. Men kun, hvad Martinus havde godkendt, må ændres. Intet andet. Den baggrund giver hverken fra et moralsk eller videnskabeligt perspektiv ret til at <i>ændre det originale værk</i> med løbende opdateringer af dette værk til den til enhver tid gældende retskrivning.
	Det var i det hele taget karakteristisk for Martinus' arbejde med teksterne, at han var "kategorisk" med hensyn til bevarelse af indholdet, og "pragmatisk" når det gjaldt den ydre præsenteringsform. (Rådet: "Bevarelse og publicering af Det Tredje Testamente", <i>Kosmos</i> nr. 3, 2009. s. 82)	Martinus havde ikke en todelt – på den ene side "kategorisk" og på den anden side "pragmatisk" – holdning til teksterne, som efterfølgende kan tolkes "bogstaveligt". Martinus var altid 100% logisk. Det er uklart, hvad rådet mener. Påstanden uddybes ikke, og den er udokumenteret.

Martinus' vilje	MI's praksis	Kommentar
	Til disse retningslinjer skal bemærkes, at de bygger på Martinus' krav om at bevare værkerne med uændret indhold, samtidig med at de i deres ydre form bliver publiceret f.eks. med ny retskrivning, nyt moderne layout. (Rådet: "Bevarelse og publicering af Det Tredje Testamente", <i>Kosmos</i> nr. 3, 2009. s. 84)	At form og indhold kan adskilles, som MI påstår, er Instituttets egen opfindelse. Påstanden savner logik og kan ikke underbygges ud fra, hvad Martinus har sagt eller skrevet.
Martinus: Vore bøger skal bare være rene, – hele tiden. Derfor må der ikke laves om på dem. Og der er det, at der skal være et centrum her, der virkelig er fast". (Bilag 5, 009)	[Den digitale] udvikling fortsætter og stiller store krav til den fremtidige præsenterationsform for Det Tredje Testamente, og det har den naturlige konsekvens, at det ikke er formen, men indholdet i værkerne, der skal forblive uændret. (Rådet: "Bevarelse og publicering af Det Tredje Testamente", <i>Kosmos</i> nr. 3, 2009. s. 87)	Det er Martinus og de kosmiske analyser, der "dikterer", ikke den "digitale udvikling". Bøgerne kan udmærket udgives originalt på papir og teksterne originalt elektronisk, sådan som det sker i forbindelse med udgivelse af andre danske forfattere.
	Allerede i 1933 skrev Martinus i <i>Kosmos</i> om den forskel, der kan ligge i at studere hans værk henholdsvis som "åndsforsker" og som "stilforsker". Han sluttede her med at skrive: ... "Først når den dybere mening i <i>Livets Bog</i> bliver til hovedtingen, og stilen og formen bliver til en biting for læseren, da oplever han "den hellige ånd" gennem nævnte bog". (Rådet: "Bevarelse og publicering af Det Tredje Testamente", <i>Kosmos</i> nr. 3, 2009. s. 87)	Rådet misbruger citatet groft og viser, at det intet forstår. Hvad Martinus her skriver er en advarsel imod, at læserens kritik af – ikke MI's ændring af formen, men Martinus' originale, <i>uændrede form</i> – bliver en hindring for at tilegne sig den dybere mening.

Martinus' vilje	MI's praksis	Kommentar
	Det grundlæggende udgangspunkt i retskrivningsvejledningen er, at indholdet i Martinus' værker skal bevares uændret. <i>Betydningen og det åndelige indhold må ikke ændres.</i> (Rådet: "Bevarelse og publicering af Det Tredje Testamente", <i>Kosmos</i> nr. 3, 2009, s. 88)	Hvordan ved man at indholdet "bevares uændret"? Det er nye påstande uden logik eller videnskabelig begrundelse.
Der må ikke uden Martinus samtykke foretages ændringer i bøgerne eller i det, han har skrevet. (Bilag 5, 002) Originalmanuskripterne er de autentiske tekster. Eventuelle fejl i bøgerne i forhold til disse originaler må rettes. (Bilag 5, 005) Martinus vil ikke udelukke, at der enkelte steder i hans værker kan være små "skønhedspletter", som den meget pedantiske måske ville betegne som fejl. På trods heraf fastholder Martinus, at udover simple trykfejl må intet i hans værker rettes fremover. (Bilag 5, 016, 017, 018)	Udover de nævnte "fodnoterrettelser" kan der kun rettes ganske små ting, som rådet vurderer, at Martinus ville have godkendt, hvis han havde været opmærksom på dem. (Bevarelse og publicering af Det Tredje Testamente", <i>Kosmos</i> nr. 3, 2009. s. 88) Når bøgerne udgives i dag, rettes dog kun helt åbenlyse småfejl og forglemmelser, der ikke har betydning for indholdet. Det vil typisk dreje sig om tryk- og stavfejl, tegnsætning, mellemrum, kursiv, småord o.l. (Sproggruppen: <i>Orientering om udgivelse af Martinus' værk</i>, 2014, s. 2)	Man satser på, at Martinus ville have godkendt det? Man beskylder uden dokumentation Martinus for at begå fejl! <i>Rådet sætter sig op imod, hvad Martinus har bestemt.</i> Man retter hvad der ligger ud over "simple trykfejl". Der er <i>dokumenterede</i> ændringer som f.eks. disse: • saftvand > saftevand • seksuel- > seksual- • indholdsfortegnelsen > stykoversigten

Martinus' vilje	MI's praksis	Kommentar
		Dertil kommer en lang række <i>udokumenterede</i> ændringer: • Ord der er udskiftet med andet/andre ord (ordændring) som f.eks. mineralier > mineraler oa. • Ord er blevet flyttet til anden placering i sætningen (ændring af ordrækkefølge). • Anførelstegn er fjernet. • Der er tilføjet stavfejl. • Komma (korrekt indsat af Martinus) er fjernet. • Kursiv helt fjernet. • Spatiering er helt fjernet. • Spatiering er fjernet og erstattet med kursiv. • Kursiv er tilføjet (normal tekst er ændret til kursiv). Og så videre. Jf. Jan Schmidts stikprøvekontrol "Eksempler på ændringer i Martinus Værk", 9. maj 2019.

Martinus' vilje	MI's praksis	Kommentar
Martinus: Han [Johan Borgen] er jo meget interesseret. [...] Vi trykker et bind ad gangen. [...] Det er jo let – det skal bare fotograferes af. (Bilag 5, 015) Bogen [<i>Livets Bog I</i>] er jo færdig på alle leder og kanter, så de bare kan fotograferes af. (Bilag 5, 016)	Ved genudgivelse af værket opdateres teksten til ny retskrivning i de bøger, Martinus ikke selv nåede at genudgive med ny retskrivning (<i>Livets Bog, Logik og småbog 2, 4, 6, 11</i>). (<i>Uddybende kommentarer til: Retningslinjer for udgivelse af Det Tredje Testamente – bøger</i>, august 2019)	Man mener, at Martinus, ikke selv nåede at udgive <i>Det Tredie Testamente</i> i en acceptabel form? Der findes ingen udtalelser af Martinus, der dokumenterer, at det er hans vilje, at f.eks. <i>Livets Bog</i> skal genudgives med ny retskrivning.
	I forbindelse med genudgivelsen af <i>Livets Bog</i> på Borgen i 1981-85 udtalte Martinus på et rådsmøde (29.1.1980) om ny retskrivning i <i>Livets Bog</i>, at "det behøver ikke at være i denne omgang" (idet økonomien ikke rakte til en retskrivningsmodernisering med helt ny sats) – underforstået, at det kan ske "i en senere omgang". (Rådet: <i>Supplerende redegørelse om udgivelse af Martinus' værk</i>, oktober 2018. s. 2. Jacob Kølle Christensen har gentaget denne påstand i <i>Kosmologipodden</i>, afsnitt 69: "Om rådet och den danska rättsprocessen. Interview med Jacob Kølle Christensen". Udtalelsen kan høres fra minuttal 51:28)	Hvis det er Martinus' <i>udtrykkelige</i> vilje, havde han sagt det. Han havde mere end 20 år til at sige det (<i>Livets Bog VII</i> udkom 1960). Det har ikke været muligt at finde det pågældende citat i rådsmødetransskriptionen fra den pågældende dato eller fra de øvrige datoer.

Martinus' vilje	MI's praksis	Kommentar
	Balancen mellem disse hensyn [uændret indhold/ændret form] er ikke entydigt givet på forhånd, og fremtidens Martinus-forskere vil uden tvivl kunne bidrage med flere bud herpå, og man kan endda forestille sig, at afvejningen mellem de to hensyn udvikler og ændrer sig over tid. ... Vi skal derfor ikke hævde at have fundet den endelige løsning. (Rådet: "Bevarelse og publicering af Det Tredje Testamente", <i>Kosmos</i> nr. 3, 2009, s. 84)	Sproggruppen/rådet viser her, at man i 2009 var klar over, at indhold og form dybest set ikke kan adskilles, og at der kan være andre, åndsvidenskabeligt begrundede og derfor mere korrekte måder at udgive værket på.

LAYOUT OG ÆSTETIK

Bibelen og *Det Tredie Testamente* har grundlæggende det samme layout, som er meget forskelligt fra MI's ændrede udgave af *Det Tredie Testamente*.

I Bibelen og *Det Tredie Testamente* starter hvert nyt kapitel med en klar emneoversigt, som indleder kapitlet, inden de enkelte emner bliver beskrevet i detaljer. Dermed får man et klart glimt af, hvad hele kapitlet handler om, før man begynder at læse selve teksten. Man har derfor let ved at placere detaljerne på det rigtige sted i helheden.

I MI's ændrede version er den indledende oversigt splittet op og spredt ud på de enkelte tekststykker, hvorved helheden og det samlede overblik forsvinder. Det bliver dermed sværere for læseren, at placere detaljerne nøjagtigt i helheden.

Dertil kommer, at den kontinuerlige læsning konstant forstyrres af de afbrydelser og distraktioner, som margenteksterne giver anledning til.

Kapitelloverskrifterne i Bibelen og *Det Tredie Testamente* er centrerede og er ikke placeret i henholdsvis venstre og højre margin som i MI's ændrede udgave.

Allerede i stykke et ser vi, at der er foretaget ændringer i teksten. Retskrivningen er ændret og ordet "Mineralier" er ændret til "mineraler".

Pagineringen er også ændret. Den kontinuerlige paginering gennem samtlige bind er fjernet, hvorved oplevelsen af *Livets Bog* som ét samlet værk går tabt. Der er ikke længere, på samme måde, tale om én enkelt bog, men snarere om "Livets Bøger". Logikken er ikke længere overbevisende tilstede helt ud i formen.

Som en konsekvens af det ændrede layout er man i dag nødt til også at rette i de andre bøger, idet f.eks. Martinus' henvisning fra *Det Evige Verdensbillede II* (s. 202) til "siderne 126-127-128-129" i *Livets Bog* ikke længere er bevaret. Også på det punkt har man indført ændringer, som Martinus ikke har godkendt.

Det bevirker også, at man med forskellige udgaver ikke længere kan henvise til et bestemt sidetal i forbindelse med studiekredse og undervisning.

Martinus' vilje

Martinus' originale førsteudgave af Livets Bog I

MI's praksis

MI's udgivelse af Livets Bog med ændret layout og ændret retskrivning, 2011

Kommentar

Første Mosebog. Det Gamle Testamente 1889, der må antages at være den udgave, Martinus læste i som barn.

Se layoutet i en højere opløsning på de følgende sider

Som det fremgår, er form og indhold i førsteudgaven af *Livets Bog* en enhed, hvor det ikke blot i indhold, men helt ned i formen formidles, at *Det Tredie Testamente* er en fortsættelse af de to foregående testamente.

Med MI's ændring af formen er denne sammenhæng brudt.

FOR TALE

1. Livets Oplevelse. — 2. Væsenerne og Skæbnen. — 3. Behag og Ubehag. — 4. Vor egen Viden og Skæbnen. — 5. Kampen for Tilværelsen. Udvikling. — 6. Det eneste Fornødne. — 7. Livets Bog et Resultat af Pligtfølelse. — 8. Hensigten med Illustrationerne. — 9. Symbolerne. — 10. Livets Bog er ikke „Eneste Saliggørende“. Uvidenhedens Symptomer. Hellige Bøger og Væsener og Livets Billedgalleri. — 11. Erkendelsen af Livets Bogs sande Natur. — 12. En partisk Kærlighedsevne. — 13. Kun delvis at være i Kontakt med Sandheden. — 14. Livets Bog og dens Modstandere. — 15. Livets Bogs Mission. Livets direkte Tale. Livets Religion. — 16. Sandhedssøgeren og den rette Kilde. „Falske Profeter“. — 17. Den rette Kildes særlige Kendetegn. Evnen til at opleve Livet som Guddommens Korrespondance. — 18. Livets Bog og Læseren. — 19. Mit Forhold til Livets Bog og Kærnen i samme Bog. Livets Bog som et Defensorat for alle Væsener. Den evige Sandhed, i en ny Inkarnation. — 20. Oplysninger om mig selv. Jeg gennemgaar en aandelig Proces, faar „kosmisk Bevidsthed“. — 21. Min kosmiske Sansehorisont. — 22. Min Ubelæsthed, primitive Skoleundervisning og Überørthed af aandelige Sekter og Trosretninger og Værdien heraf. Det udløsende Moment for min Mission og Fremtræden. En Sammenligning mellem andre Væsener og mig selv.

1. Ethvert levende Væsen, der kommer til Verden, ligegyldigt hvad enten det hører ind under det Væsenssamfund, vi kalder „Den jordiske Menneskehed“, eller det hører ind under de Former for Liv, der ytrer sig gennem det, vi er vant til at opfatte som „Dyr“, „Planter“ og „Mineralier“, er alle uden Undtagelse Genstand for *Livets Oplevelse*.

2. Da Livets Oplevelse kun kan eksistere i Form af en Vekselvirkning mellem to Former for Energi, nemlig den fra Universet i Form af vore Omgivelser, og den fra vort eget Indre i Form af vor Manifestation udstraalende Energi, og denne Vekselvirkning i Form af Livets Oplevelse netop er identisk med Skabelsen af vor Tilværelse, vil det være klart indlysende, at vi hver især udgør en ikke ringe Faktor i denne

Martinus' originale førsteudgave af Livets Bog I

Her får man helheden først.

En oversigt over hvad kapitlet handler om, inden man læser delene.

*Man får først „stammen og de store grene“ (helheden),
derefter kommer „bladene“ (detaljerne).*

1. Capitel.

Gud skaber i Begyndelsen Himmel, Jord og Lys paa den første Dag, 1=5; den udstrakte Befæstning paa den anden Dag, 6=8; gjør Jorden tør, og fremfører Græs, Urter og Træer paa den tredje Dag, 9=13; Sol, Maane og Stjerner paa den fjerde Dag, 14=19; Fiske og Fugle paa den femte Dag, 20=23; allehaande Dyr, Kvæg, Kryb og tilsidst Menneskene i sit Billede, og forordner dem Epise, paa den sjette Dag, 24=31.

Begyndelsen *skabte Gud Himme-
len og Jorden. *Ps. 19, 2. Ps. 33, 6.

Ps. 102, 26. Jer. 32, 17. Joh. 1, 1. 3. Rom. 4, 17.
Col. 1, 16. Hebr. 11, 3.

2. Dg Jorden var øde og tom, og der var Mørke oven over Afgrunden, og Guds Aand svævede oven over Vandene.

3. Dg Gud jagde: der *vorde Lys; og der blev Lys. *Gj. 45, 7. 2 Cor. 4, 6.

4. Dg Gud saae, at Lyset var godt, og Gud gjorde Skilsmisse imellem Lyset og Mørket.

5. Dg Gud kaldte Lyset Dag, og Mørket kaldte han Nat; og der blev Aften, og der blev Morgen, første Dag.

Første Mosebog. Det Gamle Testamente 1889.

Her får man, som Martinus gentog det i Livets Bog, også helheden først, med en oversigt over hvad kapitlet handler om, inden man går videre og læser detaljerne.

Fortale

1. Ethvert levende væsen, der kommer til verden, ligegyldigt hvad enten det hører ind under det væsenssamfund, vi kalder "den jordiske menneskehed", eller det hører ind under de former for liv, der ytrer sig gennem det, vi er vant til at opfatte som "dyr", "planter" og "mineraler", er alle uden undtagelse genstand for *livets oplevelse*.

Livets oplevelse

2. Da livets oplevelse kun kan eksistere i form af en vekselvirkning mellem to former for energi, nemlig den fra universet i form af vore omgivelser, og den fra vort eget indre i form af vor manifestation udstrålende energi, og denne vekselvirkning i form af livets oplevelse netop er identisk med skabelsen af vor tilværelse, vil det være klart indlysende, at vi hver især udgør en ikke ringe faktor i denne *skabelsen af vor skæbne*, i særdeleshed fordi vi indenfor et vist område netop er i besiddelse af en såkaldt "*fri vilje*".

Væsenerne og skæb-
nen

3. Dette vil igen sige det samme som, at ethvert væsen er stillet overfor et ocean af kræfter, hvis samlede manifestation under begrebet "*naturen*", i form af elementerne, i form af stof eller materie, i form af tankeklimaer, og i særdeleshed i form af *medvæsener*, er i stand til at påvirke det under en skala af højst forskellige former for manifestation, der strækker sig fra de mest frygtelige former for *ubehag* til de mest vidunderlige og strålende former for *behag*. Denne gigantiske kraftorganisation kan altså ligeså let påvirke individet rædselsfuldt og frygteligt, som den kan påvirke det behageligt eller lykkeligt, og er således en i lige grad medvirkende faktor i såvel skabelsen af en lykkelig som ulykkelig skæbne for individet.

Behag og ubehag

MI's udgivelse af Livets Bog med ændret layout og ændret retskrivning, 2011.

Her er ingen oversigt, ingen præsentation af helheden.

Man kommer direkte ind i teksten.

RETSFORFØLGELSE

I samtalerne med rådet 1974-81 berørte man adskillige gange de forskellige tænkte konfliktscenarier, der kunne opstå i forhold til personale, misbrug af Martinus' navn og værker – herunder også misbrug af copyrighten. I de mange forskellige konfliktsituationer, der blev drøftet, var Martinus kategorisk i sin afvisning af at føre retssag.

Martinus' vilje:

- Vi kan ikke optræde med retssager (bilag 6, 001, 002, 003, 004, 005, 006, 007).
- Det er ikke på den måde, at vi skal beskytte os (bilag 6, 001).
- Det er jo også noget underligt noget at skulle føre retssager om åndelige ting (bilag 6, 006).

MARTINUS INSTITUTS HOLDNING TIL RETSFORFØLGELSE

I *Informationsbrev fra rådet* tilkendegav MI i februar 2009 meget klart sin holdning til copyright. Det hedder heri:

“Vi har [...] en fælles interesse i og et fælles ansvar for at sikre, at indholdet af Martinus' bøger og symboler bliver beskyttet så godt som muligt, så der ikke opstår tvivl om, at det altid er den “ægte vare”, læserne får.

Copyright – ikke et økonomisk spørgsmål

Copyrighten har i andre sammenhænge ofte den funktion at beskytte de økonomiske rettigheder for indehaveren af ophavsretten, men sådan forholder det sig ikke for MI, når det drejer sig om “Det Tredje Testamente”. Martinus havde ganske vist nogle forventninger til økonomien, idet han forudså, at MI i fremtiden gennem bogsalget vil få betydelige økonomiske resurser, bl.a. til udbygning af det internationale kursuscenter i Klint. Men det vil efter vores bedømmelse nok først ske på lidt længere sigt, og måske endda først for alvor efter copyrightens ophør i år 2051. I dag giver trykning og salg af “Det Tredje Testamente” underskud – på alle sprog. Men det er MI's opgave, at bøgerne alligevel skal gøres tilgængelige, og de økonomiske gaver vi får er med til at muliggøre dette.

Det, vi derimod anser for meget vigtigt, er copyrightens beskyttelse af indholdet i Martinus' værk. Denne beskyttelse af de “immaterielle værdier” omtales i den del af “Loven om ophavsret”, som handler om “Droit moral”. I lovens § 3 står der bl.a. stk. 2. Værket må ikke ændres eller gøres tilgængeligt for almenheden på en måde eller i en sammenhæng, der er krænkende for ophavsmandens litterære eller kunstneriske anseelse eller egenart.

Vi vil således gerne gøre det klart, at copyrighten ikke er et pengespørgsmål for MI. Det er et spørgsmål om beskyttelse og kvalitetssikring af “Det Tredje Testamente” (*Informationsbrev fra rådet*, februar 2009, s. 2)

Dette notat er bemærkelsesværdigt, fordi rådet i notatet er helt på linje med Martinus’ vilje:

1. Copyrighten er et spørgsmål om “beskyttelse og kvalitetssikring” af *Det Tredie Testamente*.
2. MI’s økonomi hviler på gaveøkonomi – ikke forretningsprincippet.
3. Det er ikke et mål i sig selv, at bøgerne skal give overskud.
4. Copyrighten er ikke “et pengespørgsmål for MI”.

I perioden fra februar 2009 til marts 2013 ændrer MI markant synet på copyright, og man tager retslige skridt over for udgivelsen af førsteudgaven af *Livets Bog*, som ganske vist sker uden MI’s tilladelse, men som er kommet i stand, fordi MI siden 2005 kun sælger *Livets Bog* i ændrede, redigerede udgaver.

Den 13. marts 2013 sender rådet et udkast til stævning for brud på copyrighten til Kurt Christiansen, Søren Ingemann Larsen, Ruth Olsen og Jan Langekær sammen med et forligstilbud. Forligstilbuddet indebærer en straf på ca. kr. 700.000 plus renter samt beslaglæggelse og formodentlig destruktion af de uændrede førsteudgaver af Martinus originale, uændrede værk. Ydermere stilles der krav om lukning af internetsider, og der lægges store hindringer i vejen for almindeligt undervisnings- og informationsarbejde om Martinus’ værk.

Den 12. juni 2013 sender Københavns Byret på vegne af MI en stævning til Kurt Christiansen, Søren Ingemann Larsen, Ruth Olsen og Jan Langekær. Hermed er retssagen en realitet.

Københavns Byret tilbyder at afholde et retsmæglingsmøde. Tilbuddet accepteres af de sagsøgte, men afvises af MI den 25. juni 2013. MI afviser tilsvarende samtlige efterfølgende initiativer til at mødes og finde en fredelig løsning.

Rådet begrundet i et kort notat *Information fra rådet 13.03.2013* de retslige skridt:

5. Man ønsker at beskytte copyrighten.
6. Motivation er ikke at få nogen straffet.
7. Kopiudgaver kan skade Martinus Instituts økonomi.
8. Martinus Institut kan miste muligheden for at gribe ind over for forfalskninger.

Der er med andre ord tale om en kovending i forhold til informationsbrevet fra februar 2009, idet hensynet til MI’s økonomi nu er et væsentligt motiv. Hvad der har fået MI til at ændre holdning ved vi ikke. For rådet har ikke fremlagt en analyse, der viser, hvorfor den oprindelige analyse var forkert, og på hvilken måde den nye beslutning er i harmoni med de kosmiske analyser.

Rådet har dermed placeret sig i en paradoks situation, hvor de personer, der af pligtfølelse har påtaget sig rollen som “værkets vogtere”, og som forsvarer værket mod rådets ændringer,

sagsøges af det selv samme råd, der har forsømt at leve op til *sit ansvar og sin forpligtelse* som “værkets vogtere” (bilag 4, citat 029). *Det dybest set åndsvidenskabelige spørgsmål om værkets retmæssige udgivelse skal nu afgøres af det danske retsvæsen.*

Frem for at handle i overensstemmelse med strukturen og gennemføre en åndsvidenskabelig analyse, der tydeligt viser, hvordan værket bør udgives i fuld overensstemmelse med Martinus’ vilje (bilag 4, 005, 011, 014, 016, 027), stævner MI de personer, der i sammenhængen repræsenterer det uændrede værk.

Dertil kommer, at motivet om ikke at få “nogen straffet” virker utroværdigt, når man samtidig kræver 700.000 kr. i bøde plus renter, hvilket siden er ændret til 1.000.000 kr. plus renter og sagsomkostninger.

Siden retssagens start og især fra januar 2016 har rådet udgivet en lang række notater om værkets udgivelse og om retssagen. Det er karakteristisk for de mange notater:

- at rådet ikke tager udgangspunkt i de kosmiske analyser.
- at de har karakter af *forsvarsskrifter* for allerede trufne beslutninger.
- at de ikke er “upåklagelige”, idet de ikke “overholder de kosmiske analyser” (bilag 4, citat 020).

Det er ellers ifølge Martinus MI’s opgave at demonstrere, at man har lagt “de gammeldags metoder” bag sig, og at man er “et eksempel på overholdelse af [de] kosmiske analyser”.

Rådet forsvarer mest udførligt sin beslutning om at føre retssag i et notat, *Om ophavsretssagen: Rådets beslutning om at føre ophavsretssag*, juli 2017, som kan læses på martinus.dk.

Martinus’ vilje	MI’s begrundelse for at føre retssag	Kommentar
Sagen skulle jo nødvendig komme ud i retssager og den slags ting. (Bilag 6, 002)	Et åbent udsagn, som nok tilkendegav Martinus’ generelle modvilje mod retssager, men som ikke afviste, at retsforfølgelse kan blive nødvendig. (Rådet: <i>Om ophavsretssagen</i> , s. 7) Martinus nedlagde ikke forbud mod retssager. (Rådet: <i>Om ophavsretssagen</i> , s. 9)	Rådets analyse er mildest talt forbløffende. I alle de mange forskellige sammenhænge, hvor man under rådsmødesamtalerne berører konflikter, der eventuelt ville kunne føre til en retssag, afviser Martinus det.

Martinus' vilje	MI's begrundelse for at føre retssag	Kommentar
	Citaterne fra [rådsmøderne] er ikke konkret vejledende og relaterer til mildere krænkelser end de aktuelle. (Rådet: <i>Om ophavsretssagen</i>, s. 9)	Martinus afviser netop ikke retssager med begrundelser, der er snævert knyttet til de konkrete omstændigheder. Fra Martinus' side er der tale om en <i>principielt afstandtagen til retssager</i>.
For vi kan jo ikke ligge og rode... så kan vi måske ligge og rode i retssager hele tiden. (Bilag 6, 005) Det er jo også noget underligt noget, – at skulle føre retssager om åndelige ting. Vi skal jo gå foran med, hvad der skal gøres. (Bilag 6, 006)	Igen et åbent udsagn, der ikke afviser, at søgsmål kan blive nødvendigt. (Rådet: <i>Om ophavsretssagen</i>, s. 7)	Rådet går minutiøst alle tilfældene igennem, hvor retssager omtales, og når frem til, at Martinus ikke tager stilling til en situation, der svarer 100% til den foreliggende. Problemet er, at rådet ikke respekterer <i>strukturen</i>, og ikke heller ved, hvordan det skal bære sig ad med selv at gennemføre en analyse, som sætter det i stand til at træffe <i>moralsk gyldige beslutninger ud fra de kosmiske analyser</i>. Når Martinus generelt og konsekvent tager afstand fra retssager, skyldes det, at retssager repræsenterer "den gamle måde". De indeholder elementer af <i>hævn</i> og <i>straf</i>, og de har et falsk lod i vægtskålen til fordel for <i>rent økonomiske interesser</i> i form af <i>det falske forretningsprincip</i>. Martinus' udtalelser i rådsamtalerne stemmer overens med de kosmiske analyser. Det er grunden til, at han er konsekvent og <i>pointerende</i> i sin afvisning af retssager.

Martinus' vilje	MI's begrundelse for at føre retssag	Kommentar
NN: Men en jurist kan godt være ansat. Han kunne godt være ansat i forvaltningsafdelingen, for det er der, han formentlig har sine største opgaver. Martinus: Jo. Han har så den opgave at være opmærksom på, at vi aldrig kommer i konflikt med nogen. (Bilag 6, 002)	MI ansøger og får dispensation af Erhvervsstyrelsen, så et rådsmedlem, der er jurist af uddannelse, kan forblive i rådet ud over udpegningsperiodens 7 år. MI motiverer ansøgningen med, at vedkommende rådsmedlem har ansvaret for den retssag, som MI har anlagt ved Københavns Byret (jf. "Ansøgning til Erhvervsstyrelsen om dispensation for udpegningsperiode", februar 2017).	MI går direkte imod, hvad Martinus anbefaler. MI gør brug af en jurist til gennem retsforfølgelse at forstærke og uddybe en konflikt, frem for at lade juristen arbejde med udgangspunkt i de kosmiske analyser, så "vi aldrig kommer i konflikt med nogen".
Sagen skal være et eksempel for sine medarbejdere. Det kan den ikke være, hvis vi benytter de gammeldags metoder. Den skal være sådan, at sagen er upåklagelig. Den er et eksempel på overholdelse af de kosmiske analyser. (Bilag 4, 020).	Martinus betragtede lovgivningen som inhuman, når den "gengælder" forbrydelser for at imødekomme de forulempedes "hævnkrav". Men han betragtede de beskyttende og præventive elementer i lovgivningen som udtryk for humanitet. (Rådet: <i>Om ophavsretssagen</i>, s. 9)	Det er betegnende, at Københavns Byret tilbød retsmægling undervejs i forløbet, hvorved den repræsenterede et højere kulturtrin end MI, der afviste mægling. Dette til trods for at rådet af Martinus er blevet pålagt at være "kulturens repræsentanter". (Bilag 4, 012)
	På nær de straffende og hævnende elementer (samt elementer, der beskytter "det falske forretningsprincip" o.l.) betragtede Martinus altså retssystemet (og dermed retssager) som et nødvendigt værn mod angreb på menneskerettigheder og kulturværdier. (Rådet: <i>Om ophavsrets-sagen</i>, s. 10)	De nævnte elementer er en indbygget del af retssystemet på dets nuværende stadium, og alene af den grund er det for MI et principielt uegnet konfliktløsningsredskab.

Martinus' vilje	MI's begrundelse for at føre retssag	Kommentar
	Påstandene om, at retsforfølgelse i enhver situation skulle være illoyalt mod Martinus' ønsker og i strid med et af hans Sags hovedformål: "Udvikling af åndsfrihed, tolerance, humanitet og kærlighed til alle levende væsener", kan vi ikke finde bekræftet i hans analyser. Men vi kan omvendt ikke konkludere, at Martinus ville have bifaldet retsforfølgelse af de aktuelle krænkelse. Analyserne giver ikke et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag. (Rådet: <i>Om ophavsretssagen</i>, s. 10)	MI er tydeligvis i vildrede. Man ved ikke om man følger Martinus' vilje, eller om man går imod den. Havde man sat sig ind i strukturen og gennemført en analyse, inden beslutningen blev truffet, ville man være mindre rådvild. Hvorfor har man ikke – i lyset af de kosmiske analyser – undersøgt alternative muligheder: • Kunne MI selv have påtaget sig at udgive det originale værk? • Kunne man have opkøbt og selv solgt faksimileudgaven? • Kunne man have givet de sagsøgte en licens? • Kunne man have taget imod mægling? • Kunne man selv have taget initiativ til mægling? • Kunne man have valgt andre kommunikationsformer end at kommunikere med modparten gennem sin advokat? • Er det nødvendigt at fremsætte erstatningskrav, så folk risikerer at gå fra hus og hjem?

Martinus' vilje	MI's begrundelse for at føre retssag	Kommentar
		• Kunne man tilbunds- gående have analyseret, hvordan <i>Det Tredie Testamente</i> rettelig bør udgives og fundet en løsning til gavn og glæde for alle? • Kunne man have afsat resurser til at identificere kilden til konflikten og løst den frem for at bekæmpe symptomerne? Der er mange fredeligere veje at gå. De veje har MI tilsyneladende hverken undersøgt eller afprøvet.
	Martinus [var] selv involveret i retssager. Ved flere lejligheder mente han, at en sag måtte afgøres ved dom eller forlig i retten. (Rådet: <i>Om ophavsretssagen</i>, s. 10)	Det drejer som om tilbagebetaling af et lån og om hærværk mod hegnspæle, men de nærmere omstændigheder er udokumenterede.
	Rådet vurderer, at Martinus med de rette juridiske informationer ville bifalde den nuværende retssag, når alle forsøg på at finde en acceptabel mindelig løsning var afprøvet. Men vi kan ikke drage en endelig konklusion ud fra ovenstående. (Rådet: <i>Om ophavsretssagen</i>, s. 10)	Den vurdering står helt for rådets egen regning.

Martinus' vilje	MI's begrundelse for at føre retssag	Kommentar
Ingen verdensorganisation. Alt uden for MI er frit og frivilligt. NN: Vi skal ikke lave nogen verdensorganisation. Martinus: Nej, ikke på den måde der. Det, der bliver en verdensorganisation, er jo tankerne, der skal brede sig til menneskene. Det er ikke os, der skal lave en stor gangstol, – noget de skal skrives ind under. Det er en mentalitet, der skal vokse." (Rådsmøde 5. februar 1974)	MI truer Stiftelsen Tredje Testamentet i Göteborg, og private, der informerer om <i>Det Tredie Testamente</i>, med retssag, hvis de ikke har MI's tilladelse til at vise symboler ved udstillinger og foredrag (jf. bilag 9, <i>MI og copyrighten</i>).	Rådet er på konfrontationskurs med Martinus' vilje. Det er ikke en fysisk verdensorganisation med kontrol og retsforfølgelse, der skal opbygges.

UDSKIFTNING I RÅDET

I sine sidste år fastlagde Martinus et system, der har til formål at modvirke, at enkeltpersoner bliver dominerende og opbygger en magtposition ved at sidde i rådet. Martinus var klar over, at man med et selvsupplerende råd måtte finde en løsning med en indbygget mekanisme, som begrænsede enkeltpersoners mulighed for at tilrane sig magt.

Martinus bestemte, at der skulle være fem (5) stemmeberettigede medlemmer og to (2) suppleanter (prøvemænd). Man var formand ét år, og når formanden efter et år gik ud af rådet, rykkede alle en plads frem. Næstformanden blev formand, og man fandt en ny suppleant. Forlod formanden rådet før tid, rykkede alle en plads frem. Martinus kaldte det et automatisk eller fuldautomatisk system, som skulle sikre, at ingen fik mere magt end andre.

Med Martinus' fuldautomatiske system kan man højst sidde i rådet som stemmeberettiget medlem i 5 år, og den regel blev skrevet ind i LOVE 1982.

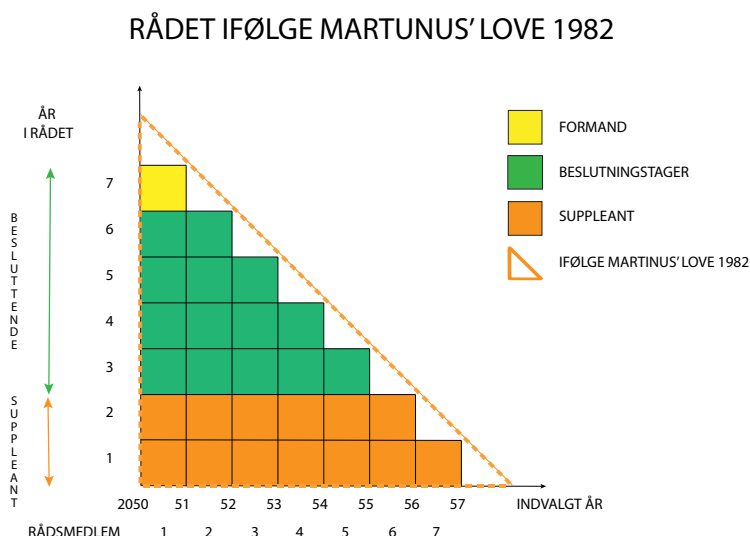
MARTINUS' BESTEMMELSE: ET "FULDAUTOMATISK SYSTEM" SOM ET VÆRN IMOD, AT NOGEN FÅR FOR MEGET MAGT

- Det er godt med fem medlemmer, – det er den længste tid [5 år]. Her har vi et fast grundlag, og det må holdes (bilag 7, 012).
- Ja, det er det, jeg mener. Vi må have et system, som vi kan garantere. De skal ikke komme og dirigere en høj Sag som denne (bilag 7, 018).
- Fem er godt, men de to skal ikke have magt [suppleanterne], for de skal træne sig, de skal lære (bilag 7, 006).
- Nej dato, nej, det er dette år, det er den tid, bestyrelsen skal have, det er ikke hvad datoer, der eksisterer. Hvis nu formanden dør, så rykker den næste ind. [...] hvis man skal holde sig til datoer, så bliver der en forfærdelig masse kludder (bilag 7, 014).
- Jeg tror, at vi her har noget – en fuldstændig automatik. ... Det er jo fuldautomatisk (bilag 7, 009).
- Rådets medlemmer bliver næstformand og derefter formand efter anciennitet. Næstformandsperioden og formandsperioden er hver for sig højst et år (bilag 7, 021).
- De må rette sig efter sagen, – og det gør de da, hvis de synes om sagen. Og når sagen er sådan, så må de få at vide i forvejen – det retter sig jo alt sammen efter – går det hele, som det skal, så bliver du formand. Men det er muligt, at der sker de og de ting, og så rykker du jo frem. Hvad gør det, at han kun er medlem i fire år. Det er jo ikke en præsidentpost eller kongepost (bilag 7, 017).
- Får vi ikke fat i de rigtige mennesker, så bliver alting jo tosset (bilag 7, 018).

- En meget dygtig mand kan få en farlig magt på tolv år, og det er det vi skal forhindre (bilag 7, 004)
- Og det er jo også sådan, at hvis der kommer sådan nogle ind, der ikke egner sig, ja, så må man jo på en pæn måde få dem ud (bilag 7, 018).
- Dem som er bestyrelsesmedlemmer – de skal leve efter sagen, – de skal være i renkultur. Det må være deres liv. Hvis ikke det er deres liv, og de synes – ja, det er bare noget, der er sjovt at være med der, – det dur ikke (bilag 7, 020).

RÅDETS ORGANISERING IFØLGE LOVE 1982

Herunder er vist, hvordan rådets organisering ser ud, når rådet følger LOVE 1982, analyserne og Martinus' bestemmelser i rådssamtalerne:

Alle pladser er besatte, ingen uden for den orange stiplede linje. Fem besluttende medlemmer, to i reserve. Man bliver formand det sidste år inden man går af. Præcis som det skal være ifølge Martinus' LOVE 1982.

Reglen reguleres af § 5 i LOVE 1982. Her fremgår det udtrykkeligt,

“at I fremtiden skal heller ingen kunne få en særlig indflydelse ved at sidde gentagne gange eller meget længe i rådet. Derfor er den fremtidige valgperiode fastsat til fem år uden mulighed for genindtræden.”

Martinus har klart tilkendegivet, at rådet skulle indføre “det nye”, bl.a. ved at indføre et automatisk system for rådsmedlemmernes ind- og udtræden, som hindrer magtmisbrug. Ingen må sidde i

rådet i mere end syv (7) år. To (2) år som suppleant og fem (5) år som stemmeberettiget medlem. Det er maksimumsgrænsen.

Inden denne regel kan træde i kraft, er der imidlertid en overgangsordning, som gælder indtil rådet er sammensat af udelukkende *nye medlemmer* – det vil sige medlemmer, der ikke er udpeget af Martinus. Frem til det tidspunkt gælder *overgangsbestemmelserne*, således som de herunder fremgår af LOVE 1982:

§ 11 Overgangsbestemmelser

Flere forhold gør det nødvendigt at have overgangsbestemmelser for den periode, der går, indtil hele rådet består af *nye medlemmer*. – F.eks. har de nuværende medlemmer en funktionsperiode, der er længere, end den skal være i fremtiden.

Stk. 5 Reglerne i § 5 træder gradvis i kraft i takt med afgang af de medlemmer, som er udpeget af Martinus. Udover disse medlemmer kan ingen være suppleant og rådsmedlem i mere end sammenlagt seks år.

Tidsbegrænsningen i den sidste del af denne bestemmelse giver en naturlig overgang til de forholdsvis korte funktionsperioder, som senere skal være gældende.

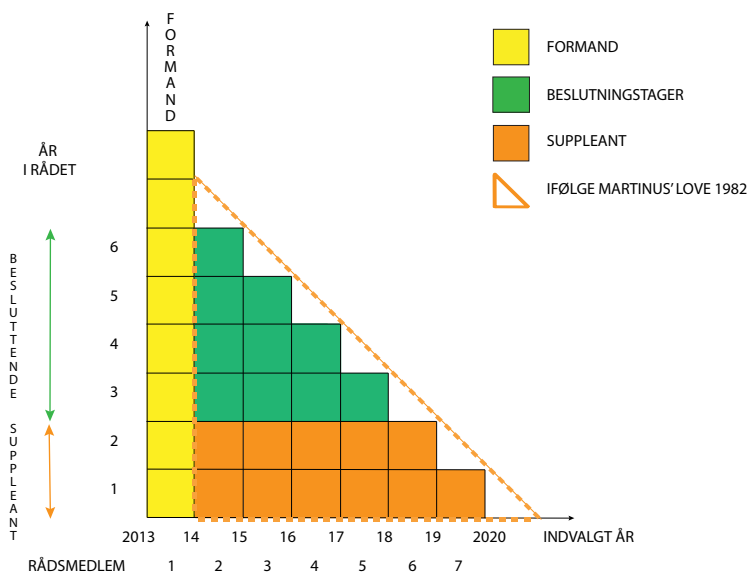
De mere *detaljerede forhold* mellem overgangsbestemmelserne og de endelige bestemmelser skal der tages stilling til, efterhånden som de indtræder.

For de medlemmer, der blev valgt af Martinus, gælder særlige regler. Idet det er deres opgave at sikre, at “det nye” bliver indført i rådsarbejdet, og da Martinus forudså, det ville tage tid at få det indført, måtte de selv bestemme tidspunktet for hvornår, de valgte at træde ud af rådet.

Da rådets formand, Willy Kuijper, er personligt udpeget af Martinus, gælder overgangsbestemmelserne i henhold til LOVE 1982 stadig. Det betyder, at ingen andre end Willy Kuijper i dag må sidde i rådet mere end sammenlagt seks (6) år.

RÅDET IFØLGE MARTINUS' LOVE 1982

Overgangsordning

RÅDETS KORTSLUTNING AF DET “FULDAUTOMATISKE SYSTEM”

Rådet har siden Martinus' bortgang i 1981 af flere omgange tilsidesat det “fuldautomatiske system”, og det er reelt kun i de første 15 år – eller ca. 40% af tiden – at rådet har været sammensat efter bestemmelserne. I omkring 60% af tiden har rådet ikke fulgt forskrifterne.

Desværre kender vi ikke overtrædelserne i alle detaljer. For rådet holder vigtige dele af sin virksomhed skjult. På samme måde som vi savner vigtig information om økonomi, offentliggørelse af rådssamtalernes indhold, bestyrelsesbeslutninger osv., findes der heller ingen oversigt med information om rådsmedlemmernes indtræden i rådet som suppleant, stemmeberettiget medlem og udtræden. Vi må derfor tage et vist forbehold, idet vi er henvist til de oplysninger, som MI's mangelfulde information giver adgang til.

I 1996 ændrer man LOVE 1982. Det sker i forbindelse med, at Martinus Åndsvidenskabelige Institut opdeles i to fonde, Martinus Idealfond (MI) og Martinus Aktivitetsfond (MA). Af den tilgængelige information kan man se, at MI med disse lovændringer *ophæver overgangsbestemmelsen* om maksimalt 6 år for nye rådsmedlemmer. Samtidig vælger man *generelt at hæve grænsen*, så hvert rådsmedlem nu kan sidde i rådet i op til syv (7) år som stemmeberettiget medlem, afhængigt af suppleantperiodens længde, idet perioden som suppleant og stemmeberettiget medlem *sammenlagt* højst må være syv år.

Den næste principielle overtrædelse af LOVE 1982 skete ved fusionen i 2014 af MI og MA i Fonden Martinus Åndsvidenskabelig Institut. Her forsøgte rådet med en teknikalitet at nulstille rådsmedlemmernes anciennitet, så de kunne genindtræde i rådet uden anciennitet og dermed sidde i yderligere syv år efter 1. januar 2014. Hvis den plan var lykkedes, kunne de tre medlemmer med den største anciennitet have siddet i rådet i henholdsvis 11, 11 og 12 år.

Rådet søgte den 16. juni 2016 – dvs. 2½ år efter at man de facto uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen havde ændret udpegningsperioden – at få den ændrede praksis lovliggjort ved at ansøge Erhvervsstyrelsen om endnu en vedtægtsændring. Erhvervsstyrelsen afslog dette. MI ansøgte derfor i stedet – efter et forslag fra Erhvervsstyrelsen – om dispensation for to rådsmedlemmer (Trine Möller og Jacob Kølle Christensen) med den begrundelse, at de var ansvarlige for retssagen. Dispensationen blev givet, og oktober 2019 blev der givet endnu en dispensation, så de to medlemmer kan sidde i rådet indtil den 31. december 2021. Er retssagen til den tid ikke afsluttet, kan de begge sidde i rådet i 13 år!

Rådet forbrød sig ved fondssammenlægningen i 2014 imod Martinus' vilje og fik efterfølgende i 2017 og 2019 dispensation af myndighederne. Rådet følger derfor igen loven, men ikke moralen, som er Martinus' vilje.

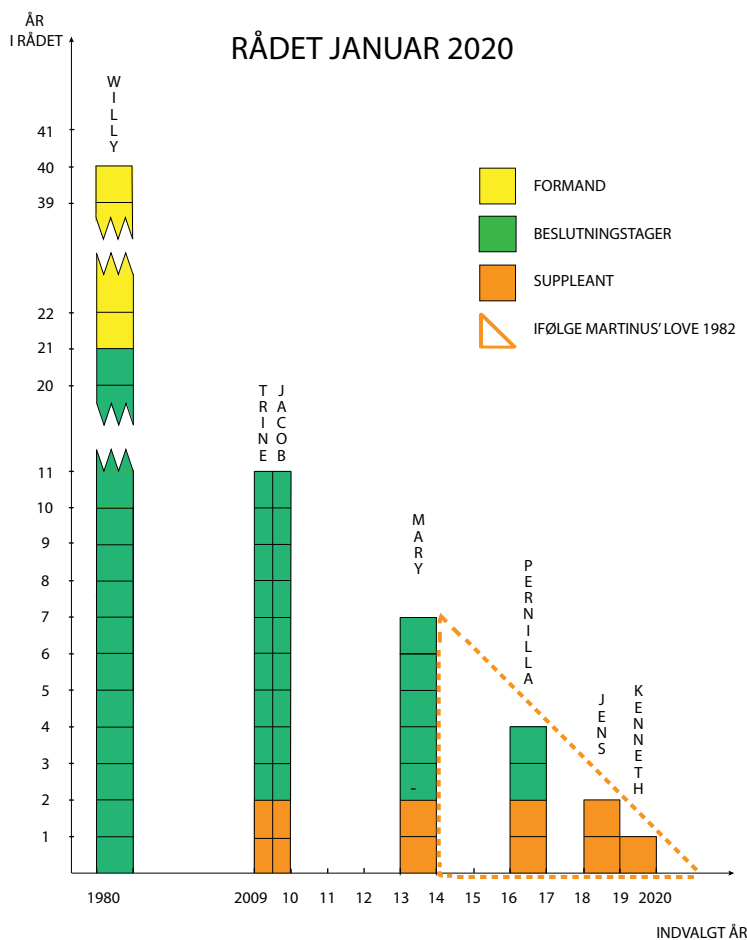
Til dette skal tilføjes, at der ikke siden 2001 har været udskiftning på formandsposten. Martinus bestemte som nævnt, at de oprindelige rådsmedlemmer, som han selv havde udpeget, selv måtte bestemme, hvornår de forlod rådet, fordi det var deres opgave at sætte de nye rådsmedlemmer ind i strukturen. Overgangen til "det nye" har imidlertid aldrig fundet sted, idet rådet på afgørende punkter har valgt at fastholde "det gamle". På den baggrund er det ulogisk og i strid med strukturen, at en enkelt person har siddet i rådet i 40 år – heraf næsten 20 år som formand.

Rådets sammensætning januar 2020 er i strid med LOVE 1982

- Willy har været rådsmedlem i 40 år, heraf formand i 19 år.
- Jacob og Trine har begge været rådsmedlem i 11 år.
- Mary har været rådsmedlem i 7 år og skulle ifølge overgangsbestemmelserne have været trådt ud i 2019.
- Der blev ikke optaget nye medlemmer i 2010, 2011, 2012, 2014, 2015 og 2017.

Martinus' udskiftningsprincip er en genial, automatisk proces – selvstyrende og selvregulerende. Den skal forhindre magtkoncentration og -misbrug. Det er dette fuldautomatiske system, som MI og rådet har sat ud af kraft.

Sammensætningen af det nuværende Råd er som på figuren herunder:

Rådet skulle efter bestemmelserne i LOVE 1982 være placeret i den orange trekant med undtagelse af Willy, som har særlige, frivillige regler. Der er uretmæssigt tre personer uden for trekanten, og der mangler tre personer inden for.

Martinus' vilje	MI's begrundelse	Kommentar
De skal ikke komme og dirigere en høj Sag som denne. Dette her er det eneste rigtige, der er til, jeg mener, hvis vi tager de rigtige mennesker. Får vi ikke fat i de rigtige mennesker, så bliver alting jo tosset. (Bilag 7, 018) Og når sagen er sådan, så må de få at vide i forvejen – det retter sig jo alt sammen efter – går det hele, som det skal, så bliver du formand. Men det er muligt, at der sker de og de ting, og så rykker du jo frem. Hvad gør det, at han kun er medlem i fire. (Bilag 7, 017)	Rådets tolkning af de ændrede vedtægter fra 2014: Vi kunne herefter tolke 2014-fundatsen på to måder: Rådsmedlemmernes anciennitet fra Martinus Idealfond skulle følge med, når de overgik til rådsposterne i den nye fond, og de skulle udtræde senest syv år fra de oprindeligt tiltrådte Martinus Idealfonds råd. Rådsmedlemmerne skulle tiltræde som nye medlemmer i den nye fond uden anciennitet, og de skulle udtræde senest syv år fra de nytiltrådte Fonden for Martinus Åndsvidenskabelige Instituts råd. Vi valgte tolkningsmodel nr. 2 særligt på grund af den ekstraordinære situation med både fondsfusion, retssag, tredjeparts klager til myndighederne samt offentlig kritik af MI og rådet. En situation der samlet set krævede en fortsat indsats af rådsmedlemmer med særligt kendskab til sagerne. (Rådet: <i>Er vedtægten om rådets udpegning overtrådt?</i> april 2018. s. 1)	MI tager ikke udgangspunkt i LOVE 1982 af Martinus, men de ændrede vedtægter fra 2014. Rådets argumentation er: • Spidsfindig juridisk, ikke moralsk. • Tolkningen forholder sig ikke til strukturen og de kosmiske analyser, der ligger til grund for bestemmelserne i LOVE 1982. • De rådsmedlemmer, der har anlagt retssagen i strid med strukturen, bruger retssagen som argument for at blive siddende. • Argumentationen er ikke <i>"tvingende"</i>: Tidligere rådsmedlemmer kan stadig fungere som "eksperter" med en rådgivende funktion.

Martinus' vilje	MI's begrundelse	Kommentar
Det er udmærket med syv mennesker, og de er der højst syv år [samlet som suppleant (max 2 år) og stemmeberettiget medlem (max 5 år)], og der er ikke nogen, der kommer igen.	På den ene side ønskede Martinus ikke, at nye rådsmedlemmer skulle kunne få særlig indflydelse ved at sidde gentagne gange eller sidde meget længe i rådet (kommentar til 1982-lovenes § 5, stk. 2).	Martinus siger, at vi med fem medlemmer og 5 år som den længste tid har <i>et fast grundlag som må holdes</i>.
Jeg synes, det er godt med fem medlemmer, – det er den længste tid [5 år]. Her har vi et fast grundlag, og det må holdes. (Bilag 7, 013)	På den anden side ønskede Martinus, at MI skulle kunne tilpasse sig omstændighederne, fx ændre reglerne for, hvor mange medlemmer der skal være i rådet, eller om det skal være lønnet eller ulønnet: <i>Sådanne ting må kunne ændres. For livet er jo ikke stadig det samme</i>. (Martinus på bestyrelsesmøde 22.01.1974)	Martinus siger ikke "på den ene side" og "på den anden side". Martinus beslutning er principiel, og den er indskrevet i LOVE 1982.
Rådets medlemmer bliver næstformand og derefter formand efter anciennitet. Næstformandsperioden og formandsperioden er hver for sig højst et år. (LOVE 1982, § 5 stk. 3)	At ændre udpegningsperioden må siges at svare til at ændre regler om aflønning eller medlemsantal.	Ifølge de kosmiske analyser er menneskene på Jorden "overgangsvæsener". De kan ikke tåle at have magt i længere tid ad gangen. Martinus har af den grund fastlagt maksimalt 5 år.
Nej dato, nej, det er dette år, det er den tid, bestyrelsen skal have, det er ikke hvad datoer, der eksisterer. Hvis nu formanden dør, så rykker den næste ind. Han er jo moden til det, – og det er de alle sammen. Så går prøvemanden ind. (Bilag 7, 014)	(Rådet: <i>Er vedtægten om rådets udpegning overtrådt? s. 2</i>)	Rådet fremlægger ingen analyse, der påviser, at "ændre udpegningsperioden" for enkelte medlemmer, svarer til at ændre reglerne for aflønning eller medlemsantal.
		Rådet fremlægger heller ingen analyse, der påviser, at det er i overensstemmelse med strukturen og LOVE 1982 at ændre udpegningsperioden. Rådet handler som det selv vil. Det respekterer ikke Martinus' vilje og overtræder LOVE 1982.

Martinus' vilje	MI's begrundelse	Kommentar
I fremtiden skal heller ingen kunne få en særlig indflydelse ved at sidde gentagne gange eller meget længe i rådet. Derfor er den fremtidige valgperiode fastsat til fem år uden mulighed for genindtræden. (LOVE 1982, § 5) En meget dygtig mand kan få en farlig magt på tolv år, og det er det, vi skal forhindre, – der er ingen, der skal ha' magt. (Bilag 7, 004)	Rådet har 12. september 2019 søgt yderligere dispensation for Jacob Kølle Christensen fra rådets 7-årige udpegningsperiode (jf. Martinus Institut: "Yderligere dispensation fra rådets udpegningsperiode". Nyhed den 28. oktober 2019).	To af rådets medlemmer har siddet næsten 11 år (siden henholdsvis august og november 2009), og de har begge fået dispensation til foreløbigt den 31. december 2021, hvis retssagen ikke til den tid er afsluttet. Til den tid vil da begge have siddet i rådet i mere end 12 år! Dermed har rådet – ved at tilsidesætte alle relevante bestemmelser og begrænsninger – opnået, hvad Martinus udtrykkeligt ville forhindre med LOVE 1982.

VI ER EN MORAL, IKKE EN FORRETNING

- Vi er jo ikke en forretning, vi er en moral (bilag 8, 004, 005, 010).
- Vores arbejde er det vanskeligste i verden, for vi kan ikke tage hensyn til en forretning (bilag 8, 006).
- Det er min mening, at bøgerne skal være så billige, som det overhovedet kan lade sig gøre (bilag 8, 001, 013).

MARTINUS' BESTEMMELSER OG SYN PÅ ØKONOMI

Det kosmiske princip inden for økonomi er ifølge *Det Tredie Testamente* "lige værdi for lige værdi" eller "det sande forretningsprincip" (jf. f.eks. *Juleevangeliet*, kap. 24). Det er "den nye måde" at tænke og handle på, og det er det princip, MI skal indføre og lægge til grund for sine aktiviteter.

"Den gamle måde", som er den almindelige måde at gøre tingene på i dag, er baseret på det ulige bytteforhold eller "det falske forretningsprincip", hvor man modtager den "højest mulige værdi for den mindst mulige værdi" (*Juleevangeliet*, kap. 24).

Det er denne måde, vi alle skal begynde at forlade, og MI er her forpligtet til at gå foran som primær inspiration og ideal (bilag 4, 012). Kun derved kan det opfylde sin bestemmelse og være et "eksempel på overholdelse af de kosmiske analyser" (bilag 4, 020).

Det var Martinus' vilje, at MI skulle være almennyttig. Det er også skrevet ind i formålsparagrafen:

LOVE 1982, § 3 Formål

Stk. 1 I hele sin virksomhed og med alle de midler, der står til dens rådighed, skal institutionen udelukkende tjene følgende almennyttige formål:

Instituttet kan kun bruge sine *midler* til de formål, der er angivet i de efterfølgende tre afsnit.

LOVE 1982 § 4. stk. 5

Stk. 5 Samtlige institutionens indtægter og de til denne ydede bidrag og gaver kan alene anvendes til institutionens formål efter § 3.

Denne bestemmelse betyder, at *priserne* på bøger, studier og ophold m.v. skal holdes så lave, som Instituttets *samlede økonomi* og opfyldelse af formålet tillader.

Som tidligere nævnt skal der ikke stiles efter at opsamle *kapital eller formue* – ud over det, som måtte være nødvendigt for at Instituttet så hensigtsmæssigt som muligt kan opfylde sit formål.

Priserne på bøger, studier og ophold skal indrettes efter “det sande forretningsprincip” og holdes så lave, som muligt.

MARTINUS INSTITUTS HANDLEMÅDE PÅ DET ØKONOMISKE OMRÅDE

Kurt Christiansen, Søren Ingemann Larsen, Ruth Olsen og Jan Langekær har fulgt Martinus’ princip for økonomi. Man har kun taget sig betalt for produktionsomkostningerne. Der har ikke været økonomisk gevinst involveret, ingen profit. Resultatet blev, at *Det Tredie Testamente, Livets Bog I-VII* – dvs. alle bind – kunne sælges for i alt 1.000 kr.

Hvordan med MI? Følger MI “det sande forretningsprincip” (lige værdi for lige værdi), eller har MI snarere indrettet sig i overensstemmelse med almindelige forretningsvilkår og dermed “det falske forretningsprincip”?

Ifølge MI koster hvert bind af *Livets Bog* 300 kr. Det bliver $300 \times 7 = 2.100$ kr. i alt. Ved køb for over 1.400 kr. er der 10% rabat.

Køber man bindene ét ad gangen er prisen 2.100 kr.

Køber man alle bind på én gang bliver prisen 1.890 kr.

Hvorfor er MI’s pris omkring dobbelt så høj som de sagsøgte pris?

Da MI ikke lægger sin økonomi offentligt frem, så man kan se en detaljeret oversigt med indtægter og udgifter, kan man kun gætte, ikke vide.

Er MI’s *Livets Bog* så meget dyrere i produktion?

Anvender MI det falske forretningsprincip – dvs. den højest mulige pris? Og ikke lige værdi for lige værdi?

Vi ved det ikke, men retssagen giver et fingerpeg.

I forbindelse med retssagen fremlagde MI en opgørelse over tabt fortjeneste (jf. bilag 11):

Tabt fortjeneste	Beløb i dkr.	Kategori
	956.525	Trykte bøger
	6.489.116	Downloads
I alt	7.445.641	

Et beløb på 6,5 millioner kroner i tabt fortjeneste på downloads – er den opgørelse i overensstemmelse med det kosmiske forretningsprincip, lige værdi for lige værdi?

Det ser ud til at MI, på samme tid som det øjensynligt følger det falske forretningsprincip, heller ikke viger tilbage for at manipulere med tallene og snyde på vægten. For kan man forestille sig, at MI realistisk ville kunne have tjent 6.489.116 kr. på download i den femårige periode 2010-2015? Er beløbets størrelse troværdigt? Er det sandt? Eller er der tale om fup?

I MI's opgørelse er det samlede tab på salg af *Livets Bog* angivet til i alt 437 sæt (på hver 7 bind). MI mener med andre ord, at det i perioden 2010-2015 er gået glip af et salg på i gennemsnit 87 sæt af *Livets Bog* om året. Men er det retvisende? Eller er der også her tale om fup?

MI's tal er baseret på salget af det uændrede originalværk i perioden. Men MI sælger slet ikke det originale værk i den periode, og man må uvilkårligt spørge, om der ikke snarere er tale om et let gennemskueligt forsøg på snyd fra MI's side?

Betegnende nok *undlader* MI da også at lægge tal frem, der dokumenterer nedgang i salget, og man må spørge om det skyldes, at der i perioden ikke er en dokumenterbar nedgang i salget? Eller skyldes det, at nedgangen ligger på et langt lavere niveau end de tal, som MI fremlægger i Byretten? Vi ved det ikke. For MI fremlægger ikke tal, man kan stole på eller tillægge nogen form for sandhedsværdi. Under alle omstændigheder passer tallene meget dårligt med vores oplysninger om, at MI i årene umiddelbart inden 2010 solgte, hvad der svarer til omkring 25 sæt af *Livets Bog* om året.

Det er forståeligt, at modparten bad om, at opgørelsen blev fulgt op af en revisorerklæring, der kunne bekræfte, at tallene var korrekte.

Denne revisorerklæring, der efterfølgende blev udfærdiget i 2016, forholder sig imidlertid ikke til, hvorvidt opgørelsen af det mistede antal solgte bøger og downloads er retvisende, men be-

kræfter blot, at beløbene er korrekt udregnet. Samtidig indeholder revisorpåtegningen en interessant oplysning, idet det hedder:

“Tabt fortjeneste pr. bog/sæt” trykte bøger ifølge opgørelsen oplyses at udgøre 50% af salgsprisen, hvilket er efterregnet og efterprøvet. Vi har modtaget dokumentation for produktionspriser, og har på baggrund heraf beregnet en gennemsnitlig avance på 68% [af] det samlede antal trykte bøger. Avancen er således dokumenteret højere end det i opgørelsen anførte.

Hvis de oplysninger, som revisionsfirmaet Trekroner Revision A/S har modtaget fra MI er korrekte, betyder det, at MI's avance på trykte bøger er 68%.

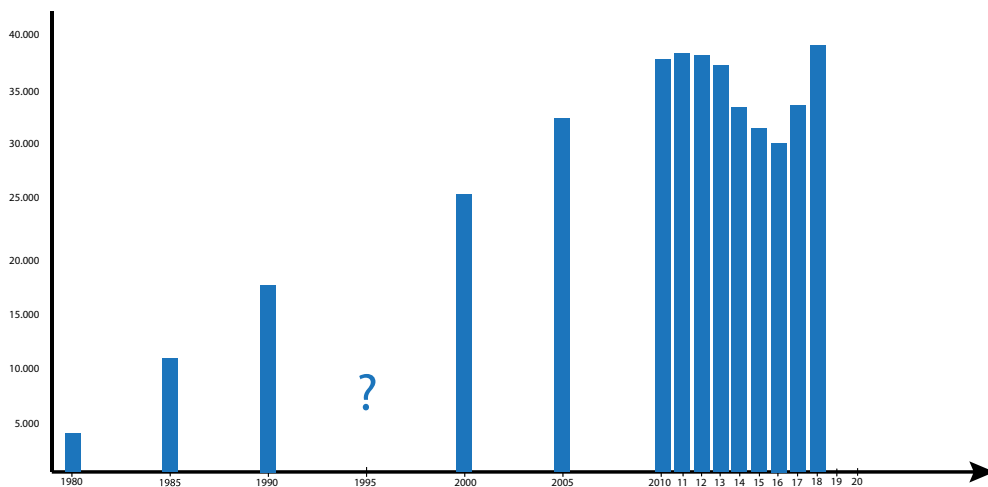
For salg af E-bøger er avancen tæt på 100% – dvs. ren fortjeneste. Ifølge MI's egen indberetning til Københavns Byret har man en engangsudgift på 6.500 kr. for at klargøre *Livets Bog I-VII* til download. Hver e-bog koster 150 kr., og når de 6.500 kr. er dækket ind, er de følgende indtægter på salg af E-bøger ren fortjeneste.

På den baggrund kan vi konkludere, at MI følger “det falske forretningsprincip” og derfor også på det punkt går imod strukturen ved ikke at indrette sin forlagsvirksomhed i overensstemmelse med “det ægte forretningsprincip”.

MARTINUS INSTITUTS OPHOBNING AF FORMUE

Umiddelbart efter Martinus' fysiske bortgang begyndte MI at gå fra at være almennyttig til at blive erhvervsdrivende.

Som det fremgår af grafen herunder, er MI's egenkapital i perioden 1980 til 2018 steget fra lidt under 5 millioner kroner til i dag at være knap 40 millioner kroner.

Man ser, at der er et dyk i egenkapitalen i perioden 2013-2017. Skyldes det den ekstremt bekostelige retssag eller er der tale om nedgang i indtægter som følge af retssagen? Vi ved det ikke, for MI informerer ikke om udgifterne til retssagen. Hele dette område – hvordan retssagen finansieres og hvilke udgifter MI har haft og fortsat har i den anledning – er mørkelagt. Det fremgår ikke nogetsteds af MI's regnskaber, at der eksisterer advokatomkostninger. Og ringer man til MI's revisorfirma Trekroner Revision A/S, nægter de at svare på spørgsmål om advokatregningerne. Er det fordi, det ikke tåler dagens lys? Er det i overensstemmelse med strukturen?

Stigningen i 2017 og 2018 skyldes væsentligt et exceptionelt stort arvebeløb samt MI's overtagelse af Sam Zinglersens Fond i strid med Martinus' vilje og Sam Zinglersens bestemmelser.

Man må uvilkårligt spørge, på hvilken måde forøgelsen af egenkapitalen fra 1980 til 2018 harmonerer med bestemmelsen i LOVE 1982 om, at der ikke skal "stiles efter at opsamle kapital eller formue – ud over det, som er nødvendigt for at Institutet så hensigtsmæssigt som muligt kan opfylde sit formål."

Hvorfor vælger MI at samle formue "i laderne" fremfor at følge LOVE 1982 og koncentrere sig om at opfylde formålsparagraffen, herunder:

- Etablering af en helårsskole.
- Uddannelse af lærere.
- Fremstilling af informations- og udstillingsmateriale.
- Support og samarbejde med de frivillige uden for MI.
- Sikre at priserne på bøger, studier, ophold mv. er så lave som overhovedet muligt.

Når man ser på den økonomiske udvikling 1980-2010, er det betegnende, at den midlertidige nedgang i MI's egenkapital 2013-2017 efter alt at dømme hænger sammen med, at man har iværksat en bekostelig retsforfølgelse af det frie initiativ, der i dag er sigtet for løfte den kerneopgave, som MI ikke selv så sig i stand til at løfte. Enhver kan desuden ud fra tallene se, at det ikke – sådan som MI har antydnet – var økonomien, der i perioden 2005-2010 afholdt MI fra at udgive *Livets Bog* i den originale udgave.

MARTINUS INSTITUT OG DET FRIE INITIATIV

Først efter 30 år er MI nu begyndt at beskytte copyrighten med juridiske midler. Det er bemærkelsesværdigt, at MI ikke har taget dette skridt imod forfalskede udgaver af *Det Tredie Testamentes* bøger, men imod personer, der arbejder seriøst med formidling af information om *Det Tredie Testamente*, og som udfører dette arbejde i harmoni med Martinus' vilje. Dette arbejde har været forsøgt udført i så tæt samarbejde med MI som muligt. Det har dog i perioden siden 1982 været vanskeligt, undertiden umuligt at få kontakt, information og svar på spørgsmål fra MI.

På MI har man ikke været i besiddelse af informationsmateriale, brochurer, udstillingsmateriale mv. på trods af, at det er en af MI's kerneopgaver at oplyse om *Det Tredie Testamente* og fremstille informationsmateriale på så mange sprog som muligt. Det har af den grund været meget vanskeligt for dem, der ønskede at holde kurser, foredrag eller udstillinger, at få informationsmateriale eller hjælp fra MI. For MI har ganske enkelt ikke løst sin opgave og fremstillet det nødvendige og egnede materiale.

Det er grunden til, at det ikke er MI, men Stiftelsen Tredje Testamentet i Göteborg og Fonden Det Tredie Testamente i København, som har produceret praktisk talt al informations- og udstillingsmateriale til Martinus' værk *Det Tredie Testamente*. Gratis og let tilgængeligt for alle, der er interesseret i at arbejde med oplysning. I de senere år har man f.eks. afholdt 60 udstillinger i Sverige, heraf mange på offentlige biblioteker. I Danmark har der siden 2003 været afholdt 235 udstillinger på helse- og livsstilsmesser og 10 biblioteksudstillinger plus udstillinger i USA, England, Tyskland, Schweiz og Norge, og man har holdt hundredvis af foredrag og kurser i mange lande. Desuden har Fonden Det Tredie Testamente stået for den årlige "Fest for Martinus' kosmiske indvielse" 2015-2020. Alt dette er sket, fordi det var den eneste måde at gøre det på; at gøre det selv.

På MI har der hverken været den nødvendige viden eller vilje til at stille informations-, kursus- og udstillingsmateriale til rådighed for interesserede uden for MI. Man har heller ikke støttet dette arbejde – hverken moralsk eller økonomisk. Snarere tværtimod. På MI har man nærmest været imod udstillingsmaterialet, fordi det indeholdt udtryk som "*Det Tredie Testamente*", "den intellektualiserede kristendom", "den hellige ånd" og "Bibelen". Det er udtryk, som Martinus selv anvendte, men på MI mente man, at det var for "religiøst", og at "kosmologi" var bedre. MI mener ikke, at den måde, hvorpå Martinus selv frigav og lancerede sit værk, er anvendelig (jf. Bilag 2: *MI's præsentation af Det Tredie Testamente*).

HVORFOR FORFØLGER MI “DET FRIE INITIATIV”?

Når man undersøger, hvorfor MI forfølger dem, der arbejder udadvendt med formidling af *Det Tredie Testamente*, med retssager og juridiske trusler, kan årsagen ikke være, at de distribuerer “uægte bøger” eller “fejlbehæftet informationsmateriale”. For arbejdet er for det første idealistisk og uden fortjeneste, og for det andet har de personer, man forfølger juridisk, været ekstremt omhyggelige med at kvalitetssikre alt udstillings- og informationsmateriale, så det harmonerer 100% med Martinus’ analyser og udtalelser. I enkelte tilfælde, hvor nogen har påpeget, at der kunne være en risiko for misforståelser eller fejl, har man ydmygt lyttet og ændret det, så det blev helt rigtigt.

De to fonde, Stiftelsen Tredje Testamentet i Göteborg og Fonden Det Tredie Testamente i København, har i et og alt bestræbt sig på at sikre den absolut højeste kvalitet i informationsformidlingen, hvad enten det har været foredrag, kurser eller udstillinger. Så det kan ikke være det, der er problemet.

Når forfølgelsen fra MI’s side derfor ikke skyldes, at informationsmaterialet afviger fra det originale *Det Tredie Testamente*, hvad er da grunden?

Hvis bøgerne og informationsmaterialet er i orden, må årsagen til forfølgelsen ligge uden for ethvert problem, der er knyttet til Martinus’ originale værk og formidlingen af det, og dermed ligge uden for *Det Tredie Testamentes* område. Det vil sige, det må ligge på et helt andet plan.

MI hævder ganske vist at årsagen er økonomisk, men koster retssagen ikke langt mere end eventuel tabt fortjeneste på bøger? Og var MI ikke advaret om det i forvejen?

Det kunne være interessant at se en opgørelse over, hvad MI i gennemsnit tjener på bøger om året og hvor meget salget reelt er gået ned sammenholdt med, hvad retssagen koster, for på den måde at få et realistisk indtryk af forholdet mellem årsag og midler. Desværre offentliggør MI ikke disse tal, så man kan sammenligne og kontrollere MI’s argumentation.

Hvis årsagen dybest set hverken er økonomisk eller skyldes at bøgerne forfalskes, kan det da i stedet være en “sult” efter “magt og kontrol”, der driver MI? Kan man læse andet ud af advokatens trusselsbreve, som er blevet udsendt til forskellige mennesker siden 2019 (jf. bilag 9)?

Kan retsforfølgelsen eventuelt bunde i en frygt for tab af prestige, når det viser sig, at Fonden Det Tredie Testamente i København og Stiftelsen Tredje Testamentet i Göteborg har været i stand til at gøre, hvad MI burde have gjort. MI har haft millioner af kroner og betalt personale til rådighed, mens de to fonde har haft yderst begrænsede økonomiske og menneskelige resurser. Trods det er det de to fonde, der har påtaget sig det udadvendte arbejde med at informere om *Det Tredie Testamente* – ikke MI.

Er problemet dybest set opstået, fordi de to fonde – i troskab mod Martinus og det kulturhistorisk epokegørende værk – har insisteret på at ville formidle *Det Tredie Testamente* rent? De ville formidle værket på samme måde, som Martinus selv formidlede det, efter det var blevet givet fri, og han havde afsløret dets virkelige identitet som: *Det Tredie Testamente*, kristendommens fortsættelse og fuldkommengørelse, den hellige ånd, Bibelens færdiggørelse. Og hvad mere er, Fonden Det Tredie Testamente i København ville formidle de originale bøger, nøjagtigt som Martinus selv havde skrevet og udgivet dem.

Hvordan løser man som åndsvidenskabeligt institut en konflikt af den type? Gennem retssystemet, hvor økonomi og jura vejer tungere end moral? Tror MI, at de kan få ret, fordi man eventuelt kan få retssystemet og dermed magten i det sekulære, kapitalistiske samfund over på sin side? Er det virkelig på den måde, MI mener at kunne løse konflikter? Gennem retsforfølgelse og store bødestrafte, hvor folk risikerer at gå fra hus og hjem? Er det praktiseret åndsvidenskab? Er det i overensstemmelse med analyserne?

Bør man ikke snarere se sig om og finde en radikalt anderledes form for problemløsningsmodel. En model der sigter mod at løse problemet, og som sikrer, at det bliver løst på en civiliseret måde, på Martinus' måde.

At tale med hinanden og fjerne uklarheder og misforståelser er den normale, civiliserede måde at løse et problem på, når der er meningsmodsatninger mellem to parter. At føre ligeværdig dialog med henblik på at finde frem til, hvad problemet dybest set er og sammen forsøge at løse det i en positiv ånd. Sådan som også Københavns byret foreslog, men MI afviste. Når det handler om MI og *Det Tredie Testamente*, bør man endvidere gennemføre en analyse og undersøge hvad der *er* ret. Og man bør respektere analysens resultat.

Denne civiliserede og åndsvidenskabeligt funderede måde at løse problemet på har ikke været afprøvet. For MI har ikke ønsket at mødes med Kurt Christiansen, Søren Ingemann Larsen, Ruth Olsen og Jan Langekær, men kommunikerer kun gennem deres advokat med stævninger og trusler om sagsanlæg. Vi kan ikke se, hvordan dette skulle være i overensstemmelse med Martinus' analyser, strukturen, rådssamtalerne eller MI's egen *Samarbejdsstruktur*.

Hvis MI virkelig skal være "et eksempel på overholdelse af kosmiske analyser" og dermed forgænger for en ny kultur på Jorden, hvor man elsker sin næste og praktiserer venskab, sandhed og logik, kan dette næppe være vejen frem?

RÅDETS OVERTRÆDELSE OG ÆNDRING AF LOVE 1982

I de sidste 15 år, fra omkring 1965 til 1981, beskæftigede Martinus sig indgående med at tilrettelægge den *struktur*, der med tiden skal danne grundlag for hele MI's organisation og virksomhed. Det skete i dialog med rådet (den daværende bestyrelse). Samtalerne blev optaget på bånd i perioden fra 1974-81, og de fylder i transskriberet form – som de såkaldte *rådssamtaler* – 824 sider. Strukturen hviler på de kosmiske analyser, og den viser, hvordan analyserne anvendes i praksis.

Det var Martinus' vilje, at der, som et resultat af dette arbejde, skulle udarbejdes to dokumenter:

1. *Lovene* for Martinus Institut.
2. *Strukturen*, som forpligter rådet til at lægge de kosmiske analyser til grund for sine beslutninger.

Inden Martinus forlod det fysiske plan, nåede han sammen med rådet i alt væsentligt at formulere den nøjagtige ordlyd af lovene. Resultatet heraf er "LOVE 1982 af 25. maj 1982 med rådets kommentarer". Bortset fra nogle mindre betydningsfulde afsnit i § 11 er alle bestemmelserne i LOVE 1982 "gennemdrøftet" og "færdigformuleret" sammen med Martinus" (jf. LOVE 1982, s. 1).

Martinus fastlagde LOVE 1982 for at begrænse rådets og MI's magt og vise inden for hvilket område, de skulle arbejde. Begrænsningerne indførtes for at MI udelukkende skulle koncentrere sig om det, der var vigtigt og ikke beskæftige sig med andre ting.

LOVE 1982 fylder blot 2½ side. Med rådets kommentarer bliver det 12 sider. LOVE 1982 afspejler dermed Martinus' bestræbelse på at begrænse lovene til et absolut minimum. Det har været muligt, fordi de kosmiske analyser er grundlaget. Det er dem, der "dikterer", og det er rådets forpligtelse at sikre, at alle beslutninger – også de beslutninger der ikke direkte hviler på bestemmelserne i LOVE 1982 – er i overensstemmelse med de kosmiske analyser.

Rådet har endnu ikke udarbejdet *selve strukturen*, som viser, hvordan *analyserne* bliver *bestemende for alle aktiviteter inden for rammerne af MI*. Rådet har ganske vist publiceret sin egen "samarbejdsstruktur", men som påvist i kapitel 6 *misrepræsenterer* denne udgivelse hele ideen og tankegangen bag den *struktur*, som Martinus formulerede og lagde fast i rådssamtalerne.

Netop fordi rådet ikke har sat sig ind i, hvad strukturen er – og af den grund heller ikke forstår strukturen – er det uvidende om, at strukturen har været bestemmende for udformningen af LOVE 1982. Det har ført til, at rådet i flere omgange har ændret LOVE 1982 på en sådan måde,

at MI's vedtægter i dag på flere punkter ikke følger strukturen og derfor heller ikke længere repræsenterer Martinus' vilje.

For at råde bod på, at rådet endnu ikke har udgivet den strukturbog, Martinus ønskede, kan vi henvise til Christer Malmstrøms *Strukturen. At praktisere Det Tredie Testamente*, som netop udfylder dette tomrum. Her kan man studere, hvilke principper der ligger til grund for strukturen, og hvordan den kan anvendes i praksis. Bogen kan downloades gratis som e-bog fra livetsskole.info, eller den kan afhentes som fysisk bog hos Fonden Det Tredie Testamente. Vestre Gade 6A. Brøndbyøster. 2605 Brøndby (kontakt: 2015 7811).

Oversigten herunder viser rådets mest bemærkelsesværdige ændringer af LOVE 1982.

LOVE 1982	Vedtægter 2017	Kommentar
Udarbejdet sammen med Martinus i overensstemmelse med de kosmiske analyser.	Resultatet af rådets mange ændringer af de oprindelige LOVE 1982.	Ændringerne afspejler råds-medlemmernes personlige ønsker og tilbøjeligheder.
“Udelukkende” og “almennyttig” fjernes fra formålsparagraffen, hvilket åbner for mange yderligere ændringer		
§ 3 Formål, stk. 1 I hele sin virksomhed og med alle de midler, der står til dens rådighed, skal institutionen <i>udelukkende tjene følgende almennyttige formål</i> (fremhævet her): Bevare Martinus samlede værker uændret, som de foreligger fra hans side, oplyse om disse værker, og gøre disse værker tilgængelige for interesserede, herunder ved publicering, oversættelse og undervisning i betryggende form.	§ 5 Formål, stk. 3 I hele sin virksomhed og med alle de midler, der står til dens rådighed, skal Fonden tjene det formål at bevare Martinus samlede værker uændret, som de foreligger fra hans side, oplyse om Martinus' værker, og gøre disse værker tilgængelige for interesserede, herunder ved publicering, salg, oversættelse og undervisning i betryggende form og ved uddelinger og tilskud til disse aktiviteter.	De to ord “udelukkende” og “almennyttige” er fjernet. Det svækker betoningen af, hvilke formål MI <i>udelukkende</i> skal tjene, og at der er tale om <i>almennyttige</i> formål. Med den svækkede formålsparagraf er der åbnet for yderligere ændringer af denne paragraf, til trods for at formålsparagraffen efter Martinus' udtrykkelige ønske er en af de paragraffer, som ikke må ændres (jf. LOVE 1982, § 9, stk. 2).

LOVE 1982	Vedtægter 2017	Kommentar
Erhvervsmæssige aktiviteter tilføjes og får en fremtrædende plads i formålsparagraffen		
Erhvervsmæssige aktiviteter nævnes ikke i formålsparagraffen.	§ 5 Formål, stk. 1 er en helt ny tilføjelse til formålsparagraffen. Det hedder her bl.a.: "De erhvervsmæssige aktiviteter er alle nødvendige forlagsaktiviteter, dvs. at udgive tidsskriftet Kosmos og Martinus bøger på forskellige sprog, samt annoncering og oplysning. Andre hovedaktiviteter er udlejning af kursusfaciliteter og sommerboliger i Martinus Center i Klint, for-lags- og kursusvirksomhed incl. drift af Mariendalsvej 94-96, 2000 Frederiksberg, samt undervisning og de forskellige hertil knyttede serviceaktiviteter, som f.eks. drift af cafeteria m.m."	Formålsparagraffen i LOVE 1982 er rensset for erhvervsmæssige aktiviteter. "I hele sin virksomhed og med alle de midler, der står til dens rådighed, skal institutionen udelukkende tjene følgende almennyttige formål: Bevare Martinus samlede værker uændret, som de foreligger fra hans side, oplyse om disse værker, og gøre disse værker tilgængelige for interesserede, herunder ved publicering, oversættelse og undervisning i betryggende form" (LOVE 1982. § 3).
	§ 5 Formål, stk. 3 har denne tilføjelse: "Fonden kan til opnåelse af formålet erhverve fast ejendom og etablere datterselskaber."	Martinus betoner igen og igen, at MI skal repræsentere moral, ikke forretning. Jf.: Vi er jo ikke en forretning, vi er en moral. (Bilag 8, 004, 005, 010) Vores arbejde er det vanskeligste i verden, for vi kan ikke tage hensyn til en forretning. (Bilag 8, 006) Rådets arbejde er nu ikke længere "det vanskeligste i verden", for bestyrelsen har ændret formålsparagraffen til også at omfatte rent "erhvervsmæssige aktiviteter", herunder den nærmest "koncernagtige" formulering om,

LOVE 1982	Vedtægter 2017	Kommentar
		at man kan "erhverve fast ejendom og etablere daterselskaber." Direkte imod Martinus' vilje. I et nyhedsbrev fra marts 2020 fastslår MI – <i>i den stærkest mulige kontrast til Martinus bestemmelser for sit Institut</i> – at "pengene udgør det bærende fundament for alle aktiviteterne på Martinus Institut og Martinus Center Klint". Den ændrede formålsparagraf indeholder under "erhvervsmæssige aktiviteter" også "alle nødvendige forlagsaktiviteter". Det harmonerer dårligt med Martinus' vilje: "Vi må overlade [det] til forlagene ... jeg mener ikke, at instituttet skal besvære sig med alt det med bøger. Sikke en masse personale ... og så meget andet". (Rådsmøde, den 5. februar)
"Verdensfreden" tilføjes som et nyt formål og paragrafnumre ændres. Det er helt uigennemskueligt hvad og hvorfor, der ændres.		
§ 3 Formål	§ 5 Formål	Formålsparagraffen har ændret nummer fra § 3 til § 5. Der er byttet rundt på paragrafferne. Det er dermed vanskeligt for de interesserede at holde rede på rådets mange ændringer af LOVE 1982.

LOVE 1982	Vedtægter 2017	Kommentar
Et tilsvarende punkt findes ikke.	§ 5 Formål, stk. 2 Hovedformålet med Martinus værker er: "Udvikling af åndsfrihed, tolerance, humanitet og kærlighed til alle levende væsener" (<i>Livets Bog</i> stk. 117). Formålet er således at fremme verdensfreden overalt på jorden.	Punktet er helt nyt. Det kom ind i forbindelse med vedtægtsændringerne i 1996. Sammen med de erhvervsmæssige aktiviteter medvirker det til at lægge et røgslør over, at MI's <i>eneste formål</i> er at <i>bevare, oplyse, publicere</i> og <i>undervise</i> i det uændrede værk, <i>Det Tredie Testamente</i> .
"Moskildvad" og kendskabet til Martinus som person tilføjes som et selvstændigt formål		
Et tilsvarende punkt findes ikke.	§ 5 Formål, stk. 1 "Endvidere skal Fonden eje og bevare Martinus' barndomshjem 'Moskildvad' i Sindal og sørge for vedligeholdelse og drift af barndomshjemmet." § 5 Formål, stk. 2	LOVE 1982 medtager ikke dette at drive Moskildvad som museum, eller at udbrede "kendskabet til Martinus' liv og gerning". Der er tale om et helt nyt formål, som er kommet ind med de seneste vedtægtsændringer i 2017.

LOVE 1982	Vedtægter 2017	Kommentar
	"Fonden kan yde støtte til dels uddybning og udbredelse Martinus' verdensbillede, dels bevaring og udbredelse af kendskabet til Martinus' liv og gerning."	Ændringen er i modstrid med Martinus' vilje. Martinus ønskede ikke, at hans sag skulle belastes med andre udgifter end dem, der vedrører udgivelse og formidling af <i>Det Tredie Testamente</i>. Det var ikke Martinus som person, men analyserne, der skulle formidles og gøres kendt. Dertil kommer, at MI, for at kunne overtage "Moskildvad", måtte nedlægge Sam Zinglersens Fond (SZ Fond). Denne overtagelse er i direkte modstrid med Sam Zinglersens testamente og fundatsen for Sam Zinglersens anden fond, "Martinus Dialogfond" (MD Fond). Det var Sam Zinglersens udtrykkelige ønske, at SZ Fond og MD Fond skulle sammenlægges med MD Fond som den fortsættende fond, og at medlemmer af MI's bestyrelse (rådet) "aldrig [må] udgøre bestyrelsens flertal". Jf. Sam Zinglersens Testamente, 28. juni 2007 og Fundats for Martinus Dialogfond. MI har valgt hverken at respektere Sam Zinglersens testamente eller Martinus' vilje.

LOVE 1982	Vedtægter 2017	Kommentar
Rådssammensætning og udpegningsperiode ændres		
§ 5 Ledelse, stk. 2. Ved medlemsafgang supplerer rådet sig selv. Nye medlemmer indgår for en periode af fem år, og genindtræden kan ikke finde sted.	§ 6 Bestyrelse, stk. 2 Ved medlemsafgang supplerer bestyrelsen sig selv. Nye bestyrelsesmedlemmer indgår for en periode af højst syv år.	Siden vedtægtsændringerne i 1996 har det været muligt at være stemmeberettiget medlem af rådet i syv (7) år mod de maksimale fem (5) år, som fremgår af LOVE 1982. Rådet har aldrig redegjort for, hvorfor denne ændring er "tvingende nødvendig".
§ 11 Overgangsbestemmelser, stk. 5. Udover disse medlemmer kan ingen være suppleant og rådsmedlem i mere end sammenlagt seks år.	Overgangsbestemmelserne er fjernet siden vedtægtsændringerne i 2014.	Så længe der sidder "oprindelige medlemmer", direkte udpeget af Martinus, i rådet, kan man højst være rådsmedlem og suppleant i sammenlagt seks år ifølge LOVE 1982. Rådet har aldrig taget stilling til, hvordan "de endelige bestemmelser" skal indføres, men ændret og søgt dispensation og overtrådt strukturen. Rådet har indrettet sig, som det fandt mest hensigtsmæssigt i forhold til egne ønsker og tilbøjeligheder (jf. også kapitel 9, "Udskiftning i rådet").

LOVE 1982	Vedtægter 2017	Kommentar
Ny ledelsesstruktur i form af en "direktion" med en "direktør"		
En tilsvarende paragraf findes ikke. I § 5 Ledelse (der nu er blevet til § 6 Bestyrelse) hedder det imidlertid, at "Martinus utrætteligt [har] påpeget og fremhævet, at i Instituttets ledelse bør ingen på nogen som helst måde føle sig selv som overordnet og andre som underordnet. – Og ingen i Instituttets arbejde bør føle sig selv som underordnet og Instituttets ledelse som overordnet – i den almindelige betydning af disse ord.	§ 7 Direktion Fonden kan ansætte en direktør, der ansætter og afskediger det øvrige personale og varetager fondens daglige drift, inden for de af bestyrelsen udstukne rammer.	Martinus: "Bestyrelsen skal naturligvis sørge for kontoret og instituttet og dets forpligtelser. Men vi skal ikke antage en mand, der skal være direktør, – så bliver det helt tåbeligt." (Bilag 4, 026) Begreberne "direktion" og "direktør" passer fint til moderne koncernledelse og til rent forretningsmæssige principper, men ikke til en fond, der ledes af moral. Den nuværende organisation er ødelæggende for en struktur, der skal understøtte et samarbejde mellem mennesker uden "overordnede" og "underordnede". Hvor alle er lige, og hvor "den, der har ret, skal få ret".

LOVE 1982	Vedtægter 2017	Kommentar
Man bibeholder paragraffer, som man ikke overholder og tilføjer nye paragraffer, som man heller ikke overholder		
§ 9 Lovændringer, stk. 2 Efter Martinus ønske må der ikke foretages nogen ændring af institutionens principielle formål og struktur, således som disse er beskrevet i § § 2, 3, 4, 9, og 10. Det oprindelige råd har føjet denne kommentar til stk. 2: “Her er det stærkere end tidligere fastslået, at der ikke i fremtiden må ændres på Instituttets principielle formål og struktur. Det må ventes, at man i fremtiden i så høj grad som overhovedet muligt vil respektere det udtrykkelige ønske, Martinus her har fremsat, om ikke at ændre på de virkelig afgørende paragraffer. Og det må ventes, at man kun ændrer på de øvrige bestemmelser, når omstændighederne gør det tvingende nødvendigt.”	§ 11 Ændring af vedtægter og opløsning, stk. 2: Der kan ikke foretages nogen ændring af § 3, stk. 2-5, §§ 4, 5 og 11.	Bestyrelsen viderefører en bestemmelse – “der kan ikke foretages nogen ændring af § 3, stk. 2-5, §§ 4, 5 og 11” – som bestyrelsen/rådet ikke selv overholder. Man vælger ikke at “respektere det udtrykkelige ønske, som Martinus [...] har fremsat, om ikke at ændre på de virkelig afgørende paragraffer”, og man ændrer også de øvrige paragraffer – herunder rådsmedlemmernes udpegningsperiode – uden at påvise, det har været “tvingende nødvendigt”.

LOVE 1982	Vedtægter 2017	Kommentar
Ny paragraf	§ 10. Forpligtelser. “Fonden er for sine aktiviteter forpligtet til at fortolke disse vedtægter i overensstemmelse med Martinus Åndsvidenskabelige Instituts Love, således som de er kommenteret og udarbejdet i samarbejde med stifter. Martinus Åndsvidenskabelige Instituts love af 25. maj 1982 med rådets kommentarer indgår derfor som et vigtigt dokument i arbejdet med udførelsen af stifters vilje. Lovene vedlægges vedtægten som bilag B.”	Dette er en overraskende og højst besynderlig ændring. For hvad betyder det, at Fonden er forpligtet til at fortolke sine vedtægter “i overensstemmelse med Martinus Åndsvidenskabelige Instituts love af 25. maj 1982”? Som påvist er de nuværende “Vedtægter for Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut” (2017) på væsentlige punkter principielt i modstrid med LOVE 1982. Spørgsmålet er derfor, hvad der gælder? Er det de ændrede vedtægter eller LOVE 1982? I praksis viser bestyrelsen, at det er de ændrede vedtægter, som gælder. Men hvorfor da henvise til LOVE 1982? Er det et forsøg på at berolige gavegiverne med en forsikring om, at bestyrelsen føler en forpligtelse til at følge Martinus’ vilje, selv om man i praksis vælger at handle imod den?

AT FREMME VERDENSFREDEN

Læser man *Livets Bog I*, kapitel 4, “Et internationalt verdensrige under skabelse”, kan man se, hvad der fremmer freden på Jorden, og hvad der er en hindring for freden.

I Fundats for Martinus Idealfond fra 1996 blev formålsparagraffen i de oprindelige LOVE 1982 ændret. Der blev bl.a. tilføjet et nyt punkt (stk. 1), hvori det hedder, at hovedformålet med Martinus’ værker er “at fremme verdensfreden overalt på jorden.” Det tilføjede punkt er gentaget i de senere vedtægtsændringer fra 2014 og 2017.

Det kan på den baggrund være gavnligt at give et koncentreret overblik, der viser i hvilket omfang MI understøtter udbredelsen af *Det Tredie Testamente* ved selv – i sin handlemåde – at bidrage til verdensfreden.

Oversigten fungerer samtidig som en opsummering af de foregående kapitlers vigtigste analyse-resultater og konklusioner.

Det som hindrer fred på jorden	Det som skaber fred på jorden
Den gamle metode (dyrerigets love og principper)	Den nye metode (menneskerigets love og principper)
MI's handlemåde	Martinus' struktur
Forretningsprincippet. Størst mulig værdi for mindst mulig modydelse. Overpris. F.eks. priser på bøger, kurser, mad og værelsesleje på Klint.	Lige for lige. Gaveprincip. Prisen fastsættes i overensstemmelse med de faktiske omkostninger.
De, som arbejder gratis, må selv betale.	Stiftelsen Tredje Testamentet i Göteborg og Fonden Det Tredie Testamente i København praktiserer dette. Gratis informations-, udstillings- og kursusmateriale. Bøger til kostpris.

Det som hindrer fred på jorden	Det som skaber fred på jorden
Den gamle metode (dyrerigets love og principper)	Den nye metode (menneskerigets love og principper)
MI's handlemåde	Martinus' struktur
Overordnede og underordnede.	Alle er lige.
Direktør, bestyrelse, ansatte, kontrakt.	Ingen direktør, et råd, ingen kontrakt.
Opbygger en stor økonomisk formue. Unødigt overskud.	Intet overskud, ingen formue.
Opbygger en formue i stedet for at anvende midlerne til det, Martinus ville ifølge LOVE 1982, § 3.	Anvender alle gaver til virksomheden.
Magt.	Hellere give end at tage.
Går op imod de kosmiske analyser. Til- sidesætter dem for egen moral og egne personlige tilbøjeligheder.	Ingen magtposition. Den, som har ret, får ret.
Skaffer sig magt ved ikke at følge ud- skiftningsprincippet: Højst 5 år som stemmeberettiget medlem af rådet og i overgangsperioden (som stadig gælder ifølge LOVE 1982) højst 4 år.	
Formår ikke at modtage og forholde sig konstruktivt til kritik.	Modtager gerne forslag og kritik.
Skyder ansvaret fra sig, giver andre skyl- den, skjuler, kamuflerer fakta.	Ændrer sig hvis kritikken er berettiget.
Træffer beslutninger uden at gennemfø- re eller fremlægge en analyse.	Søger sandheden uafhængigt af hvor den findes, og hvem der fremfører den.
	Analyserne er grundlaget. Markedsøko- nomi og lovgivning anvendes kun, hvis det er tvingende nødvendigt. Det kom- mer i sidste række.
Kommunikerer via advokat og domstol med dem, man er uenige med. Takker nej til forsøg på at finde en fredelig løsning.	Løser problemerne gennem samtale og analyse.
Udsteder trusler, går til domstolene. Straffer.	Opnår enighed. Tilgiver.

Det som hindrer fred på jorden	Det som skaber fred på jorden
Den gamle metode (dyrerigets love og principper)	Den nye metode (menneskerigets love og principper)
MI's handlemåde	Martinus' struktur
Hemmeligholder, er ikke åbne.	Alt er åbent.
Rådssamtalerne, som MI anvendte som grundlag for sin <i>Samarbejdsstruktur</i> , er et eksempel på dette. De har været hemmeligholdt og dermed er sagen ikke blevet informeret om de essentielt vigtige og principielle bestemmelser om begrænsningerne for rådets magtudøvelse.	Transparens som garanti for absolut retfærd og retfærdighed over for alle.
Tilsvarende er rådsmødereferater og væsentlige dele af økonomien hemmelig. Herunder udgifterne til retsprocessen, indtægter for undervisning, udgifter til de ændrede udgaver af <i>Det Tredie Testamente</i> , fortjeneste på bogsalg mm.	
<i>Det Tredie Testamente</i> er ikke religion.	<i>Det Tredie Testamente</i> er "den samlede jordiske Menneskeheds absolutte Forening under een Religion." (Livets Bog, stk. 89)
Litterært er <i>Det Tredie Testamente</i> at sammenligne med faglitteratur.	<i>Det Tredie Testamente</i> er "religiøs videnskab". (<i>Det Evige Verdensbillede III</i> , s. 288)
Organisationen er ugenomsigtig.	Analyserne skal diktere.
Ikke alle arbejdsgrupper fremgår af martinus.dk.	Strukturen, som analysernes anvendelse i praksis, er det bærende fundament.
Ifølge Jakob Kølle Christensen (jf. "Informationsmøde i Stockholm om retssagen") er der f.eks. også arbejdsgrupper inden for økonomi og jura.	
Vi finder dog igen arbejdsgrupper med ekspertise inden for praktisering af åndsvidenskab eller kosmiske analyser?	

Det som hindrer fred på jorden	Det som skaber fred på jorden
Den gamle metode (dyrerigets love og principper)	Den nye metode (menneskerigets love og principper)
MI's handlemåde	Martinus' struktur
Man vælger at indsætte rådsmedlemmer, der: • ikke har tillid til <i>Det Tredie Testamente</i>. • ikke accepterer, hvad Martinus har skrevet og udtalt. • ikke respekterer værkets titel, dets sprog og layout. • overtræder LOVE 1982.	Grundlæggende tillid til analyserne og <i>Det Tredie Testamente</i>. Sætter analyserne højere end egne meninger og tilbøjeligheder. Er i et og alt indstillet på at arbejde efter strukturen. De, som frivilligt accepterer at sidde i rådet og arbejde med formidling af <i>Det Tredie Testamente</i>, er indstillet på at udføre opgaven i overensstemmelse med Martinus' vilje.

Formålet med oversigten er at vise, hvilke betingelser, der skal være opfyldt, hvis tingene skal gøres rigtigt – dvs. på Martinus' måde. Det er samtidig vigtigt for os at understrege, at der ikke er noget at bebrejde nogen. For med udgangspunkt i de kosmiske analyser kan ingen bebrejdes ikke at handle ud fra erfaringer, som de endnu ikke har. De forkerte handlinger i modstrid med analyserne fører til konflikt og utilsigtede resultater og giver dermed de erfaringer, som er nødvendige for at kunne indse nødvendigheden af at handle i overensstemmelse med strukturen. På den måde bliver dette at følge "den gamle metode" i dag en nødvendig forudsætning for at kunne følge "den nye metode" i morgen. Intet går til spilde. Slutresultatet bliver til gavn og glæde for alle.

FREMTIDEN

Som vi har set, er rådet endnu ikke helt klar over, hvordan det skal tilrettelægge og udføre arbejdet. Men det vil ændre sig. Ifølge Martinus vil det starte med en lille kerne, som det hele vil udvikle sig ud fra: “Vi får en kerne. Der i den grad bliver fuldkommen. Det kan godt være svært til at begynde med, men der bliver en kerne, og så bliver de andre jo smittet, for så bliver der en større og større kraft til at holde sammen.” (Rådsmøde 27. august 1974. *Samarbejdsstrukturen*, s. 57).

Rådet vil blive det faste punkt i opbygningen af et aldrig tidligere set fællesskab, og dette fællesskab – som er helt frit og uden medlemskab – bliver lysende. Meningen er jo, at Martinus’ Sag skal udstråle et lys, så omverdenen begynder at undre sig og tænke, hvordan det mon kan lade sig gøre at udstråle så meget lys og kærlighed. Fundamentet til en helt ny kultur skal lægges, og alle aktiviteter, der er forbundet med dette arbejde, skal demonstrere for omverdenen, at det rent faktisk er muligt at bygge med logik og kærlighed som hovedingredienser.

Det er et fantastisk projekt, og alle der føler ansvar for analyserne kan være med som “bygningsarbejdere”. I respekt for analyserne vil vi hjælpe til, så godt vi kan, i forhold til de evner, vi har. I det omfang det lykkes for os i samarbejde at lægge de enkelte sten til rette, så de opfylder et logisk og kærligt formål, vil den del af bygningen stå stabilt, og den vil udstråle et vidunderligt lys. De sten, hvor det på den anden side viser sig, at de ikke er lagt kærligt til rette med et logisk formål, vil udstråle en tilsvarende grad af mørke. De sten vil man være nødt til at pille ud og erstatte med andre, lysende sten. I samme grad som det lykkes os at arbejde succesfuldt på denne levende og lysende bygning, vil vi opleve en glæde og lettelse uden lige. Al hård uenighed vil efterhånden tage af for til sidst helt at forsvinde. Det vil den, fordi vi vil stå samlet. Vi vil have én og samme inderlige og oprigtige interesse. Nemlig at sikre, at de sten vi er med til at lægge, er lagt kærligt til rette i logisk sammenhæng med bygningens helhedsstruktur. I bøn til Gud og med hjælp fra Forsynet vil vi med de kosmiske analyser som rettesnor sammen overvinde uenighed og ydre og indre modstand. Vi vil med stadig større overbevisning arbejde på denne facon, fordi vi har erfaret, at det eneste, der gør os virkelig glade, er bevidstheden om, at stenene ligger rigtigt.

Det er det, vores fællesskab hviler på. At vi lægger disse sten sammen, og at det eneste, vi er interesseret i, er, at hver sten lægges logisk og kærligt til rette. Er vi den mindste smule i tvivl, vil vi tage det op og rådføre os med hinanden. Der vil være ekspertgrupper, som vi kan konsultere, og vi vil lade uløste problemstillinger og tvivl indgå i vores bøn til Gud om at få den nødvendige hjælp og vejledning til at gøre det rigtige.

Det bliver et vidunderligt fællesskab, vi kommer til at skabe sammen. Alle vil være besjælede af ønsket om i ydmyghed at arbejde i overensstemmelse med de kosmiske analyser. Det vil være et meget åbent og transparent fællesskab. For hver sten, der lægges, vil der være stor glæde og

meget at tale om. Den lukkethed, der har været, vil helt forsvinde; for “hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med”. Informationen vil strømme frit, fordi alle involverede i tilhugning og placering af de enkelte sten slet ikke kan lade være med at fortælle om det. De vil producere informationsmateriale af forskellig art og berette detaljeret om processen. Og de vil fortælle om de forhindringer, de mødte undervejs, og hvordan de ved fælles hjælp og med vejledning fra de kosmiske analyser til sidst overvandt alle forhindringer.

Det vil ikke kunne undgå, at omverdenen begynder at bemærke, at der er noget helt særligt på færde. Den vil i starten med forundring se det vidunderlige lys, der strømmer ud fra de igangværende byggeaktiviteter. Det vil tiltrække mennesker fra nær og fjern, og alle, der har evnen til at forstå de kosmiske analyser og lysten til at arbejde efter dem, vil slutte sig til arbejdsstyrken. De vil lære at lægge sten med de kosmiske analyser som rettesnor. Al planlægning, opmåling og beregning bliver foretaget ud fra de kosmiske principper, og når den enkelte sten er lagt, bliver det kontrolleret, at den flugter med logik og kærlighed. Gør den det, får den lov at blive liggende, og den får dermed en blivende placering i bygningen.

De tider, hvor tilkomne bygningsarbejdere med lyst og evne til at arbejde efter analyserne, bliver afvist og smidt på porten, vil være ovre. Rådet vil ikke længere gå sine egne veje og træffe beslutninger i modstrid med analyserne og diktere, at andre skal respektere og følge disse fejlagtige afgørelser. Rådet vil nu selv være besjælet af ønsket om at følge analyserne i alt, hvad det gør. Rådets medlemmer vil arbejde på helt samme måde som de øvrige deltagere i arbejdsfællesskabet, og de vil samvittighedsfuldt kvalitetssikre, at deres beslutninger harmonerer med logik og kærlighed. Dermed vil rådet fungere efter sin bestemmelse som sagens kerne og faste punkt.

EFTERSKRIFT

Martinus Institut går mod en lysere fremtid. Instituttet bliver det vigtige centrum i udbredelsen af Martinus' *Det Tredie Testamente*, så dette storslåede, unikke arbejde kan bevares intakt og rent.

Men når noget nyt skal fødes, er det ofte forbundet med smertefulde fødselsveer. Vi har ikke den viden og de erfaringer, der er nødvendige for at gøre det hele rigtigt fra starten. Men sammen har vi større viden og flere erfaringer. Hvis vi lader den, der har ret få ret, er vi godt på vej.

For at komme videre så problemfrit som muligt, er vi nødt til at vide, hvad der gik galt, ellers kan vi ikke rette det. Denne bog er skrevet med det formål så enkelt og tydeligt som muligt at vise, hvad vi anser for at være forkert, og samtidig vise, hvordan man kan undgå disse fejl i fremtiden. Vi håber, at bogen kan være til nytte og glæde, så Martinus kan vende tilbage til Instituttet.

Vi har ikke alle oplysninger og kan meget vel have fejlagtige analyser eller have draget forkerte konklusioner. Derfor beder vi jer, der har den viden vi mangler, hjælpe os med at rette eventuelle fejl i bogen. Hjælp Martinus tilbage til Martinus Institut.

Maj 2020

Jes Arbov og Christer Malmström

KILDEMATERIALE

- Arbov, Jes. "Om rådsarbejde eller hvordan man skaber en ny kultur ud fra de kosmiske analyser". *Den Ny Verdensimpuls*, 2015 nr. 3.
- Elving, Rolf. "Martinus' sidste store beslutning". *Den ny Verdensimpuls* 2009, nr. 1.
- Elving, Rolf. Rolf Elvings supplerende erklæring. 7. februar 2020.
- Fundats for Martinus Dialogfond, 2007.
- Holck, Ingrid. *Faktablad. Martinus Institut anlægger retssag mod tilgængeliggørelsen af Martinus' originale uændrede værk og åndsvidenskabens fri udbredelse.*
- Holck, Ingrid. Informationsside om Sam Zinglersen og hans arv.
- Hvolby, Aage. "Epokegørende træk ved Martinus verdensbillede". *Kosmos* nr. 10, 1980.
- Informationsmøde i Stockholm om retssagen lørdag den 29. september 2018. Ved Søren Ingemann Larsen, 11. marts 2019.
- Johnsen, Poul Pilgaard. "Den joviale verdensgenløser". *Weekendavisen*, 20. maj 2020.
- Kosmologipodden. Avsnitt 69: Om rådet och den danska rättsprocessen. Intervju med Jacob Kølle Christensen.
- Kromann Reumert. Ansøgning til Erhvervsstyrelsen om dispensation for udpegningsperiode, 7. februar 2017.
- Kromann Reumert. *Processkrift nr. 3*, 5. april 2016 (MI's opgørelse af tab, bilag nr. 74 og revisorpåtegning, bilag nr. 79).
- Københavns Byret. "Udskrift af dombogen DELDOM. Afsagt den 11. december 2014 i sag nr. BS 31C2382/2013".
- Larsen, Søren Ingemann: "Er en ændring i layout en 'ændring'?", 3. marts 2018, martinus-webcenter.dk.
- Martinus: *Det Tredie Testamente*.
- Malmström, Christer. *Strukturen. At praktisere Det Tredie Testamente*. 2020.
- Martinus Institut. "Digital formidling af Martinus Kosmologi". Nyhedsbrev, Martinus Institut, den 25. marts 2020.
- Martinus Institut. *LOVE 1982*, samt MI's reviderede *Fundats for Martinus Idealfond 1996*, *Fundats for Martinus Aktivitetsfond 1996*, *Vedtægter for Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut 2014* og *Vedtægter for Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut 2017*.
- Martinus Institut. Martinus Barndomshjem bliver nu en del af Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut, Nyhed den 25. september 2017.
- Martinus Institut. *Samarbejdsstrukturen*, 1992, 2003.
- Martinus Institut. *Uddybende kommentarer til: Retningslinjer for udgivelse af Det Tredie Testamente – bøger*, august 2019.
- Martinus Institut. *Yderligere dispensation fra rådets udpegningsperiode*. Nyhed den 28. oktober 2019.

- Martinus Institut, *Samarbejdsstrukturen*. <https://shop.martinus.dk/danske-boeger-9/andre-udgivelser-41/samarbejdsstrukturen-119.html> (tilgået 2020-05-23)
- Noach, Vagn. Erklæring, 6. oktober 2018. Publiceret http://www.nyimpuls.dk/samsagen/martinus_barndomshjem.html.
- Rådet. "Bevarelse og publicering af Det Tredje Testamente, orientering fra Rådet", *Kosmos*, nr. 3 2009.
- Rådet. *Er vedtægten om rådets udpegning overtrådt*, april 2018.
- Rådet. *Om ophavsretssagen. Kommentar fra rådet*, 2016.
- Rådet. *Om ophavsretssagen: Rådets beslutning om at føre ophavsretssag*, juli 2017.
- Rådet. *Retningslinjer for frivilligt arbejde*, november 2019.
- Rådet. *Rådets sammensætning og kvalifikationer*, juli 2017.
- Rådet. *Svar på kritik. Offentligt svarbrev fra rådet, 21. december 2017*.
- Rådet. *Svarskrivelse til 3 kritikere*, 29. juli 1989.
- Rådssamtaler 1974-81*. De transskriberede rådssamtaler. Uofficiel publikation, marts 2019.
- Sam Zinglersen. Testamente, 28. juni 2007.
- Schmidt, Jan: Eksempler på ændringer i Martinus værk: *Det Tredie Testamente*, upubliceret notat den 9. maj 2019.
- Sproggruppen: *Orientering om udgivelse af Martinus' værk*, Martinus Institut, juni 2014.

BILAGSSIDER

BILAG 1

Det Tredie Testamente ifølge Martinus

Dokumentationen, som vi fandt, viser, at *Det Tredie Testamente* er:

- Et helligt værk.
- Bibelens fortsættelse.
- Jesu forkyndelse og mission intellektuelt forklaret.
- Videnskaben om det guddommelige – om Gud og Guds eksistens.
- Kortlægning af livets evige love.

Vi fandt ingen dokumentation – eller analyse gennemført af MI – til støtte for MI's standpunkt:

- at *Det Tredie Testamente* ikke er – eller ikke kan katalogiseres som – en hellig tekst.
- at videnskabeliggørelsen af kristendommen ikke er det primære i *Det Tredie Testamente*.
- at *Det Tredie Testamente* ved publicering kan betragtes som en “ikke-fiktiv tekst”, og at det af den grund er mindre vigtigt i at bevare “den æstetiske form”.

Hvis nogen kan finde en tekst til støtte for MI's opfattelse, er vi taknemmelige for at se den.

Citaterne herunder vises i kronologisk rækkefølge.

Citat 001:

“Efterskrift, Gudesønnen eet med sin Fader” udkom første gang som afslutningen på Livets Bog, men var den første tekst Martinus skrev efter sin kosmiske indvielse.

Himmelske Fader! – [...] **Alt, hvad jeg ved, har du selv personligt sagt mig. Men da alt, hvad du har sagt mig, er identisk med al min Viden, og min Viden igen kun kan eksistere som den udløsende Basis for alle mine Manifestationer, bliver disse mine Manifestationer i Virkeligheden identiske med dine Manifestationer, og mine Tanker er saaledes dine Tanker, og mine Veje er dine Veje og min Villie er din Villie [...]** Men derved har du blottet for mig eller ladet mig selvopleve, **at du har givet mig, overfor alt, hvad der kommer indenfor mine Manifestationers Rækkevidde, at udgøre din Røst, Stemme eller Tale.** (Martinus, Livets Bog VII, s. 2905-06, vores fremhævelse)

Citat 002:

I den første del af sit forfatterskab skriver Martinus om hvilket privilegium, det har været for hans venner og omgangskreds at være førstehandsvidner til virkningerne af hans komiske indvielse:

De er det tyvende Aarhundredes Tilskuere til den hellige Aands Eksistens. De har faaet Lov til at se Fortidens Aabenbaringer gentage sig i nulevende Kød og Blod, været Vidne til, hvordan Visdommen bliver til, hvordan Livets store Facitter, de evige Sætninger, de udødelige “Guds Ord” inkarnerer i fysisk Materie, bliver til “hellige Bøger”, der kan være aandeligt Brød for Slægternes Generationer gennem Tid og Evighed. – Maatte de, i Taknemlighed og Kærlighed til den evige Fader, stadig ihukomme og retmæssigt forstaa, hvad der gennem denne Oplevelse er blevet dem beskaaret at være Vidne til. (Martinus i artiklen “Omkring min Missions Fødsel”. Kosmos 1936, nr. 4, vores fremhævelse)

Citat 003:

Og det er en saadan Kendsgerning, der af Verdensgenløseren er bebudet “de kommende Slægter” i hans Forjættelse om “Talsmanden: Den hellige Aand”. Denne Aand er jo ikke en Person, men er derimod udgørende en Livsmysteriets Videnskab, der kan gøre de store Sandheder eller Livsfacitter til Kendsgerning. Og det er denne Mysteriets Videnskab, vi i Form af “Livets Bog” nu er midt inde i [...]. (Martinus, Livets Bog II, stk. 571 s. 699)

Citat 004:

Vi ser således, at **det sidste stadium i den kristne verdensepoke**, den nye verdenskultur allerede er indbygget i de tidligere kulturer. Kristendommens verdensepoke består af tre store stadier, hvor det første udgøres af Det

Gamle Testamente og jødedommen og det andet af Det Nye Testamente og kristendommen, hvor den materielle tilstand skulle udvikles. Det tredje stadium er **Det Tredie Testamente** eller åndsvidenskaben, som vil danne grundlag for menneskets videre udvikling og **garantere, at menneskene indenfor denne epoke vil komme til at blive ét med Gud**. (Martinus, "Kristendommens verdensepoke", foredrag 1955, vores fremhævelse)

Citat 005:

Martinus taler om at få hjælp til at skabe den ny verdenskultur:

[...] Og det kan de, når de begynder at studere de kosmiske analyser. Så får de glimrende hjælp. De ligger allerede nu – hele grundlaget for den ny verdenskultur er allerede skabt og den kan tilegnes og læses. Og den er altså en fuldstændig fortsættelse af Kristus' analyser. Der kommer ikke noget andet, der kan mere, der kan bedre bekræfte og bedre bevise hans sande ord er sandhed. Det vil De få i alle de kosmiske analyser i det hovedværk, som jeg har fået lov til at lave. Og der er jo så disse tilhørende andre bøger, lærebøger osv. **Uden disse vil menneskeheden ikke kunne komme ud af dette mørke, dette ragnarok, de er i.** (Martinus, foredrag "Det Tredie Testamente", 10. februar 1969, Minuttal 57:04, vores fremhævelse)

Citat 006:

Han [Jesus] var derfor allerede i sin tid klar over dette og vidste, at det næste skridt i verdensgenløsningens hjælpeudfoldelse for menneskene måtte vente, til de havde gennemgået dommedagens lidelser og her fået deres bevidsthed, deres intellektuelle og humane evner mere udviklede. **Og da måtte verdensgenløsningen blive – ikke postulater eller dogmer – men derimod ren, kosmisk videnskab, altså en fundamental intellektuel underbygning af de kosmiske facitter i sammenhængende tankerækker, kontrollerbar igennem udviklet human og intellektuel tænkning.** Det er denne videnskab, han udtrykker som "talsmanden den hellige ånd". Denne overførelse af kosmisk eller åndelig videnskab til menneskeheden bliver verdensgenløsningens sidste store hjælpeindsats. Igennem denne videnskab når menneskeheden frem til dens færdiggørelse i Guddommens skabelse. **Igennem den bliver det jordiske menneske efterhånden til "mennesket i Guds billede efter hans lighed".** Og Guds skabelse af mennesket er dermed sket fyldest. Det er selv blevet til vejen, sandheden og livet. (Martinus, Det Evige Verdensbillede I, s. 17, vores fremhævelse)

Citat 007:

Kristusmissionen skal således denne gang ikke være baseret på en fysisk kristuspersonlighed med autoritet og mirakler. Personen er denne gang ano-

nym. Kun kristusbevidstheden i form af kosmisk videnskab bliver det primære i kristusmissionens fornyelse og fuldkommengørelse, der er bebudet eller opfattet som Kristi genkomst. Det er denne hellige sandhedens ånd eller alkærlighedens videnskab, der som livets tredie testamente vil blive den nu begyndende ny verdensepokes livsfundament. ("Falske profeter og falske Kristus'er", Kosmos 1971, nr. 8, vores fremhævelse)

Citat 008:

Det Tredie Testamente er den "intellektualiserede fornyelse" af Kristi "uintelligencebudskab". (Martinus, "Falske profeter og falske Kristus'er", Kosmos 1971, nr. 8)

Citat 009:

Denne **"intellektualiserede fornyelse"** [af kristendommen] **er identiske med:** "kosmisk videnskab, der afslører som kendsgerning: "Guds eksistens, de levende væseners udødelighed, væsenernes reinkarnation eller genfødsel, mørkets eksistens som en livsbetingelse for væsenernes oplevelse af lyset og deres kommende fremtræden som mennesket i Guds billede efter hans lignelse, Guds primære bevidsthed og Guds sekundære bevidsthed, livets kosmiske spiraler, mikrokosmos, mellemkosmos og makrokosmos som levende væsener, alkærligheden som verdensaltets grundtone, væsenernes identitet med Guddommen, tiden, rummet og evigheden, ingen kan gøre uret, og ingen kan lide uret – alt er såre godt. Dette er hovedoplysningerne i Kristi **"genkomst"**, der altså er det samme som kristendommens fortsættelse, fornyelse og fuldkommengørelse. (Martinus, "Falske profeter og falske Kristus'er", Kosmos 1971, nr. 8, vores fremhævelse)

Citat 010:

Det er selvfølgelig alt det, som Kristus ville have givet, – tilbage at fortælle om livsmysteriet. Det er klart, at det er det, han har bebudet menneskene. Han skulle fortælle **"Den hellige Ånd"**, - det er altså **videnskaben om det guddommelige.**" (Martinus, Rådsmøde 5. august 1975, vores fremhævelse)

Citat 011:

Der er ikke magen til værk. Det er det eneste værk, der eksisterer, - og bliver også foreløbig ... **Det er Biblen, der er færdiggjort.** Den Hellig-Ånd, som Kristus har bebudet. (Rådsmøde 5. august 1975, vores fremhævelse)

Citat 012:

[...] **Det Tredie Testament** [...] **er fortsættelse af Biblen.** (Martinus, Rådsmøde 16. december 1975)

Citat 013:

Kernen i det er Livets Bog eller **Det Tredie Testamente**. Det der står i det, det er **den nye bibel**. Det er **den nye verdenskultur**. Det er **den hellige ånd**. (Martinus, Rådsmøde 6. marts 1979, vores fremhævelse)

Citat 014:

[...] mit værk er **Det Tredie Testamente**, det er talsmanden den hellige ånd. Det er det. Og det føler jeg, at **det SKAL siges**, for ellers kan de lave det til **hvad som helst**. (Martinus, Rådsmøde 4. september 1979, vores fremhævelse)

Citat 015:

Nu har jeg myndighed til at sige, at Det Tredie Testamente er talsmanden den hellige ånd. ("Kristi genkomst – talsmandens komme". Martinus' 89-års fødselsdagstale, 11. august 1979. Kosmos 2008, nr. 7, s. 195)

Citat 016:

... Men nu er det sket: den åndelige videnskab er kommet til verden, og hans [Kristi] bebudelse om Talsmanden, **den Hellige Ånds komme er blevet opfyldt**. Det jeg fortæller, er det, Talsmanden, den Hellige Ånd fortæller. Menneskene får om kort tid adgang til det, når Livets Bog for første gang kommer ud på et offentligt bogforlag under titlen **Det Tredie Testamente**." (Martinus, "Kristusprincippet". Martinus' sidste offentlige tale 9. august 1980. Kosmos 1991, nr. 8, s. 151, vores fremhævelse)

BILAG 2

Martinus Instituts præsentation af *Det Tredie Testamente*

På MI's website holder man sig til betegnelsen "Martinus Kosmologi", som er den "arbejdstitel", Martinus anvendte, inden han afslørede og frigav værkets identitet. Martinus' titel på sit værk er *Det Tredie Testamente*, som er den titel Martinus valgte inden han forlod det fysiske plan.

Martinus Kosmologi

Et evigt verdensbillede
Martinus (1890-1961) har i sit omfattende værk *Det Tredie Testamente* beskrevet et logisk, sammenhængende verdensbillede, som viser at alle levende væsener indgår i et levende verdensalt og tager del i en stadig evolution mod højere livsformer. Vor tids store omvæltninger og kriser er udtryk for en verdenskulturs undergang og fødslen af et nyt humant verdenssamfund. Martinus' værk udgør en åndelig videnskab, som giver et optimistisk livssyn og inspirerer til tolerance, næstekærlighed og et levende gudsforhold. [Læs mere...](#)

Besøg onlinebiblioteket
I Institutets webarkiv har du adgang til mange interessante oplysninger og databaser, der vedrører Martinus' sag og *Det Tredie Testamente*. Du kan bl.a. læse og søge i værket, søge i historiske breve og fotos, læse i ældre numre af *Kosmos*, og du kan søge information om udvalgte begivenheder i Martinus' liv og sagens historie. Det og meget mere finder du i [onlinebiblioteket](#).
Til venstre: Stemningsbillede fra Villa Rosenberg, 1972

Gå videre:
• Martinus Center Klint
• Frivilligt arbejde
• Støt Martinus Institut
• Tilmeld dig
• Gå videre
• Følg os på Facebook
• Få vores nyhedsbreve
• Sag
• Kontakt

Rådet informerer
Seneste nyt
Information om oplysningsagen
Genudgivelse af Martinus' værk

Nyheder

<https://www.martinus.dk>

Martinus' bøger foreligger som et åbent tilbud til alle interesserede. Der er ikke knyttet nogen form for foreningsdannelse eller medlemskab til denne interesse – alle kan frit studere hans bøger og glæde sig over den inspiration, de måtte give anledning til. **Martinus Kosmologi** er ikke en religiøs trosretning, men giver en logisk baseret forståelse af livet og dets religiøse dimension. Ifølge Martinus er tiden moden for det, han betegner som en kærlighedsvidenskab eller intellektualiseret kristendom, og han har i forlængelse heraf givet sit samlede værk den fælles overordnede titel *Det Tredie Testamente*.

Du kan læse mere her:
[Introduktionstekster](#) til centrale emner i **Martinus Kosmologi**
Eksempler på **Martinus' egne artikler**.

www.martinus.dk/da/martinus-kosmologi/

På siden herunder, “Tips til nye interesserede”, benyttes kun betegnelsen “Martinus Kosmologi” samt det indforståede, sektersk klingende “Kosmologien”:

Tips til nye interesserede

Et helt frit studium - for alle!
 Martinus' værk er et åbent tilbud til alle interesserede, og det er helt frit, hvordan du ønsker at tilegne dig værket. Martinus opfordrede selv til, at man skal tage det fra **Kosmologien** man kan bruge, og lade resten ligge.

Der er ikke tale om en religion eller trosretning, og der er ikke tilknyttet særlige leve- eller kostregler, eller andet du skal følge for at kunne studere **Kosmologien** og lade dit liv inspirere heraf.

Alle - uanset baggrund og religiøs orientering - er velkomne på Martinus Institut og Martinus Center Klint.

Undervisning på Martinus Institut i København
 Gennem hele vinterhalvåret kan man deltage i foredrag, studiekredse og andre arrangementer på Martinus Institut ligesom der hvert år er korte seminarer for nye interesserede.

Undervisning på Martinus Center i Klint, Odsherred
 Alle er ligeledes velkomne på Martinus Center i Klint, der er et stort og moderne ferie- og kursuscenter med undervisning **Martinus Kosmologi**. Her kan man fra påske til sidst på efteråret deltage i kurser, høre foredrag og via selvstudier studere Martinus' verdensbillede.

Video om Martinus Kosmologi
 Hvis du ønsker at se en video om de mange forskellige emner inden for **Kosmologien**, kan du se en oversigt over her.

www.martinus.dk/da/martinus-kosmologi/tips-til-nye/

Ovenstående viser tydeligt resultatet af MI's *modvilje* og *berøringsangst* over for den korrekte titel: *Det Tredie Testamente*.

Martinus omtalte i sit forfatterskab kun sjældent *Det Tredie Testamente* som “kosmologi”

Betegnelse	Antal forekomster i bøgerne	Antal forekomster i artikler (1933-1997)
Åndsvidenskab	245	271
Kosmisk(e) videnskab	61	36
Evige verdensbillede	60	21
Virkelige, sande kristendom	38	41
Kosmisk(e) verdensbillede	18	7
Kærlighedsvidenskab	15	6
Næstekærlighedens videnskab	7	8
Kosmologi	2	<= 9

Ovenstående opgørelse viser, at Martinus kun to gange benytter udtrykket “kosmologi” i bøgerne og begge steder står betegnelsen ikke alene, men bringes sammen med ordet “åndsvidenskab”. I foredrag benytter Martinus kun betegnelsen enkelte gange, hvor han taler til en indforstået kreds af mennesker.

BILAG 3

Det Tredie Testamente er religiøs videnskab

- *Det Tredie Testamente* er en manifestation af det religiøse princip.
- *Det Tredie Testamente* er religiøs videnskab (= åndsvidenskab).
- *Det Tredie Testamente* er en indføring i livets egen religion som er identisk med bevidst dagligt samvær med Gud.
- *Det Tredie Testamente* er et religiøst værk, der vil danne grundlag for en dyrkelse af en ny type religion, der er “livets egen religion”.
- Det kommende verdensriges religion er livsmysteriets løsning i form af åndsvidenskab eller kosmiske analyser.
- Martinus selv var “dybt religiøs” og “nærede en inderlig kærlighed til Gud”.
- Tidligere måtte man inkarnere på andre kloder, når man nåede dertil i sin udvikling, hvor man fik behov for at blive indført i “livets egen religion”.
- *Det Tredie Testamente* eller åndsvidenskaben er en højere form for religion end de hidtil kendte former.
- Den nye, kommende religiøsitet er intuitionsreligiøsitet.

Vi fandt ingen dokumentation – eller analyse gennemført af MI – til støtte for MI’s standpunkt:

- at Martinus ikke anså sine tekster for at være hellige eller religiøse tekster.
- at åndsvidenskaben ikke vil danne grundlag for fremtidens religion.

Hvis nogen kan finde en tekst til støtte for MI’s opfattelse, er vi taknemmelige for at se den.

Citat 001:

[...] **religiøs videnskab**, der også bliver udtrykt som **åndsvidenskab**. (Martinus, Det Evige Verdensbillede III, s. 288, vores fremhævelse)

Citat 002:

[Det] **religiøse Princip** [bliver] fra en spæd og primitiv Begyndelse gennem Overtro eller mange forskellige suggererede Forestillinger tilsidst [...] **en fundamental Livsfaktor**, gennem hvilken Jordmennesket udvikler sig til at kunne opleve den store Fødsel eller en permanent aandelig Dagsbevidsthed. (Martinus, Livets Bog I, stk. 247, s. 292-93, vores fremhævelse)

Citat 003:

På et givet stadium i væsenets udvikling fødes **det religiøse princip** i dets mentale struktur. Dette gives igen næring igennem verdensgenløsningsprincippet og verdensgenløserne. Og **det vil bringe væsenet frem til den totale fuldkommenhed**, i kraft af hvilken det får "kosmisk bevidsthed" og dermed bliver bevidst i Gud, bliver ét med ham og oplever sin egen udødelighed. (Martinus, Det Evige Verdensbillede I, s. 21, vores fremhævelse)

Citat 004:

Åndsvidenskaben vil derfor blive den allersidste form for religiøs tilstand og blive identisk med "**talsmanden den hellige ånd**", der skal gøre alle folk på jorden til "een hjord" og overfor hvilken der kun skal være "een hyrde". (Martinus: "Erik Gerner Larsson. 25 år i åndsvidenskabens tjeneste", Kosmos 1954 nr. 6, vores fremhævelse)

Citat 005:

Men en Religion, der skal formaa at koncentrere hele den samlede Jordmenneskeheds Interesse i sig [...] kan ikke udgøres af en "lavet" Religion, men absolut kun af "**Livets egen Religion**", (se Stykke 15.) eller **selve den evige Sandhed i utilsløret Tilstand**. Dette vil igen sige det samme som en i Harmoni med alle Erfaringer fremtrædende Viden om Livets evige Love, dybeste Problemer eller den guddommelige Verdensplan. (Martinus, Livets Bog I, stk. 90, s. 87-88, vores fremhævelse)

Citat 006:

Mennesker, der før nåede frem til dette stadium i deres udvikling, måtte fortsætte deres videre udvikling eller færdiggørelse på en klode eller verden, der var højere udviklet end jordkloden, en klode, hvor fundamentet for deres moral, regering og væremåde forlængst var baseret på talsmanden den hellige ånd. [...] Men da Gud igennem verdensgenløsningen nu har åbenbaret på jorden talsmanden den hellige ånd [...] kan mennesket i de kommende årtu-

sinder ved hjælp af denne guddommelige lysimpuls her på jorden komme til at opleve sig selv som det færdige menneske i Guds billede efter hans lignelse. (Martinus, Det Evige Verdensbillede II, s. 170, vores fremhævelse)

Citat 007:

De mennesker, der i vor tid er længst fremme i udvikling, vil i den ny verdensgenløsningsepoke naturligvis først nå den store fødsel og blive færdige mennesker i Guds billede. De vil derfor komme til i kommende liv at afskaffe al krig og oprette den virkelige varige verdensfred på jorden. De vil gøre alle verdens stater til ét rige, til **ét folk med én eneste religion**. Og **denne religion er livsmysteriets løsning i form af åndsvidenskab eller kosmiske analyser**, gjort tilgængelige for efterforskning for den, der har en veludviklet intelligens og en meget fremskreden human følelse eller næstekærlighed og intuition. (Martinus, Det Evige Verdensbillede II, s. 177, vores fremhævelse)

Citat 008:

Det religiøse princip giver sig ikke blot udslag i en almindelig religiøs væremåde. Det er også dette princip, der ligger bag materialismen, bag al politik og alle andre arter af fremtrædende bevidsthedsformer. Men det **fører urokkeligt og sikkert det levende væsen frem til nævnte "store fødsel" og den heraf følgende kosmiske bevidsthed**, der sætter det i stand til at opleve hinsides tid og rum, hvorved dets sansning står himmelhøjt over det almindelige, ufærdige jordiske menneskes sansning og oplevelse. Det er i kraft af denne form for sansning, at nærværende symboler og analyser er blevet skabt og ligeledes det hovedværk, de danner et supplement til. (Martinus, Det Evige Verdensbillede I, s. 21, vores fremhævelse)

Citat 009:

Det religiøse princip, væsenernes kosmiske instinkt eller den dybeste sandhed i religionen **fremtræder i dag i et så forældet "legeme", at dette allerede er i færd med at dø**. Men nævnte sandhed eller væsenets religiøse instinkt udgør en evig foreteelse, ja, er lige så evig som væsenet selv og kan således ikke dø eller ophøre. Det vil derfor ligesom det levende væsens jeg inkarnere atter og atter i **et nyt legeme**, der igen kan få ungdommens og manddommens kraft over sig. **Et sådant inkarnationsskifte er det religiøse princip i jordmenneskene i dag eller i den nuværende tidsepoke i færd med at gennemgå.** [...] **Det ny "legeme"**, sandheden nu er ved at fødes og fremføres i, er derimod en allerhøjeste realistisk viden. Det **er livsmysteriets løsning fremført som videnskabelige, kosmiske analyser**. (Martinus, "Krist og antikrist", Kosmos 1965, vores fremhævelse)

Citat O10:

Nærværende Analyse er derfor slet ikke baseret paa disse Væsener, men derimod paa dem, som har begyndt at opleve eller erfare dens Rigtighed, hvilket altsaa vil sige, dem som er begyndt at komme igennem Forfængelighedens Krogveje og Labyrinter, dem som er begyndt at blive træt af at brillere, dem som egentlig helst ønsker at være ubemærket, dem som har begyndt at opdage, at de ikke var saa højt udviklet, som de troede at være, dem som har begyndt at føle sig smaa, føle sig som Børn i **den religiøse Videnskab**. (Martinus, "Omkring min Fortolkning af Livets store Analyser", Kosmos 1934 nr. 11, vores fremhævelse)

Citat O11:

Den "**religiøsitet**", der fordrer livets facit underbygget med en **logisk, sammenhængende tankerække**, acceptabel for en udviklet intelligens og følelse [...]. (Martinus, Menneskehedens skæbne, kap. 5, vores fremhævelse)

Citat O12:

Livets oplevelse er nemlig udelukkende baseret på tiltrækningen mod det ukendte, hvilket igen udgør kernen i enhver form for religiøsitet. Ethvert normalt menneske har derfor et mere eller mindre stærkt begær efter en forklaring på livets mysterium. Det er således på basis af selv sine allermindste grader af videbegær eller nysgerrighed **af naturen religiøst**. Men over for fortolkningen af livets mysterium er alle individer jo ikke lige kritisk indstillede. Og vi kommer her til at skelne mellem væsener, der har nok i en **følelsesfortolkning**, og væsener, der ikke har nok i en sådan, men også må have en **intelligensfortolkning**. (Martinus, Menneskehedens skæbne, kap. 6, vores fremhævelse)

Citat O13:

Da denne forcerede Intelligensudvikling forlængst har ladet dem vokse over de gamle religiøse Begreber eller Forestillinger, og deres Følelsesliv endnu er for primitivt for **Modtagelighed af en højere Religiøsitet**, er deres Følelse paa det religiøse Omraade slumrende eller midlertidigt sat ud af Funktion. (Livets Bog I, stk. 138, s. 163, vores fremhævelse)

Citat O14:

[...] det bliver således ikke religiøsiteten eller det religiøse princip, der er naivitet eller overtro, men derimod det moderne menneskes forestilling og påstand om nævnte princip. (Martinus, "Den mentale treenighed V", Kosmos nr. 7, 1975, vores fremhævelse)

Citat O15:

Men når menneskene er nået frem til en sådan moralsk standard, så er de jo behersket af en tredje religiøsitet som jeg kalder **intuitionsreligiøsitet**. Se denne intuitionsreligiøsitet den er baseret på at lade væsener **opleve livsmysteriets løsning**. (Martinus, "Den religiøse verdenssituation", den 16. marts 1959, vores fremhævelse. Minuttal 40:03, <https://det-tredie-testamente.dk/forfatteren/foredrag/foredrag-1-35>).

Citat O16:

Dette at føre Mennesket frem til **Selvoplevelse af den virkelige og evige Sandhed** er saaledes **de kosmiske Analyzers absolutte Mission**. (Martinus, Livets Bog VII, stk. 2659, s. 2901, vores fremhævelse)

Citat O17:

Disse guddommelige væsener, af hvilke Kristus jo i særlig grad er blevet kendt inden for den europæiske verdensdel og kultur, er jo netop væsener, der er vokset frem til den kosmiske tilstand, i hvilken man føler sig "ét med Faderen" og taler med Guddommen som en mand taler med sin næste. [...] **Det er denne tilstand, der venter alle mennesker**. Det er denne, der er verdensgenløsningens og al visdoms foreløbige mål. Det er denne ophøjede tilværelsesform, **dette inderlige gudsforhold og direkte samvær med Guddommen**, der er bebudet menneskene igennem forjættelsen om "talsmanden den hellige ånd". (Martinus Blade af Guds billedbog, kap. 14, vores fremhævelse)

Citat O18:

Til den tid vil jordkloden blive behersket af indviede væsener, og de øvrige væsener i verden, de, der i dag er naturmennesker, vil være nået op på et stadium, der ligger langt over det stadium, de højst udviklede inden for almenheden i dag repræsenterer. Og da vil det være én verden. Der vil være én fælles regering, og alle lande vil blive forenet under ét, være ét folk og have én religiøsitet. **Denne ene religiøsitet er den absolutte sandhed, fuldstændig afklaret som videnskab**. Den bygger ikke på formodninger eller hypoteser, der er blevet til gamle dogmer". (Martinus, Grand Kursus, stk. 494, vores fremhævelse)

Citat O19:

Der er en religion, alle mennesker kan blive tilhængere af, men det er **den evige religion**. Det er selve verdensaltets struktur. Det er selve den evige sandhed. Når den bliver til videnskab, må alle bøje sig for det. (Martinus, Grand Kursus, stk. 498, vores fremhævelse)

Citat 020:

Ikke desto mindre var jeg dybt religiøs og nærede en inderlig kærlighed til Gud. Jeg kan ikke fysisk erindre nogen dag, hvor jeg ikke har bedt til Gud. Men denne min religiøsitet var min hemmelighed, var min helligdom. Jesus var mit største ideal og rettesnor. (Martinus, Omkring min missions fødsel, kap. 13, vores fremhævelse)

BILAG 4

“Strukturen”, fundamentet for Martinus Instituts virksomhed

Dokumentationen er udskriften af de optagne rådsmødesamtaler. Dokumentationen, som vi fandt, viser dette om strukturen:

- Strukturen er hjertet og hjernen i det hele.
- Den er bygget op på kosmiske analyser, der er urokkelige. De ændres ikke.
- Den skal være sådan, at den ikke kan væltes – at den ikke kan laves om.
- Den må ikke på nogen måde ændres.
- Den skal være enkel og ligetil.
- Hvis de siger det betyder det, og det betyder det, – og han har ment noget andet. Sådan skal den ikke være. Der kan jo ikke være noget at tage fejl af.
- Strukturen må i sig selv være analyserne ..., der “dikterer” – det må være den absolutte næstekærlighed.
- Det er Martinus’ analyser, der bestemmer – ikke rådet. Rådet søger bare at gøre det, som står i analyserne.
- Rådet er faktisk kun en vogter af alkærlighed. Man er en vogter af strukturen.
- Ud fra strukturen er det nemt at se, hvem der har ret, og hvem der har uret.
- Det kan ikke nytte, at sagen påstår at “have ret”, når den ikke har det. Kun ved at lave det efter analyserne, får den ret.

Vi fandt ingen dokumentation – eller analyse gennemført af MI – til støtte for MI’s standpunkt:

- at rådsmedlemmerne af Martinus har fået frihed til at tilsidesætte analyserne og træffe “individuelle” beslutninger.
- at rådet kan suspendere “analyserne” og træffe beslutninger ud fra rådsmedlemmernes “personlige erfaringer, moral og skelneevne”.
- at strukturen hviler på konkrete regler og udtalelser fra rådssamtalerne, og ikke de kosmiske analyser.
- at rådet bør “tænke selv” frem for at følge analyserne.
- at analyserne kun skal “inspirere”.
- at Martinus lagde vægt på, at *Det Tredie Testamente* ikke skal være “en autoritet” for MI og rådet.
- at Martinus gav rådet frihed til at lave om på interne regler efter behov.
- at man kan sidde i rådet uden at være forpligtiget til at følge “analyserne”.
- at strukturen ikke skal offentliggøres, men holdes skjult for medarbejdere og de interesserede.

Hvis nogen kan finde en tekst til støtte for MI’s opfattelse, er vi taknemmelige for at se den.

Citaterne herunder vises i kronologisk rækkefølge.

Citat 001:

Altså, de der ting om sagens struktur, – **den må ikke på nogen måde ændres.** Dens formål er at være en videnskab, – en vejledning for menneskeheden, – og bliver menneskeheden vejledning. (Martinus, rådsmøde 22. januar 1974, vores fremhævelse)

Citat 002:

Vi skal jo huske på, at det er ikke en forretning i sig selv. Det er en kultur. **Vi danner en kultur. Og så er vi med i den kultur. Denne kultur har sine principper, – opfylder hele kristendommen, – så at sige.** Kristendommen er jo ikke en religion. Den er en videnskab, – som vi nu har lavet det... så er den en videnskab. (Martinus, rådsmøde 5. marts 1974, vores fremhævelse)

Citat 003:

NN: Der er nok en del som synes, at det bestyrelsen laver, det kan laves bedre. Martinus: Ja. Men det behøver vi ikke at bryde os om. For vi ved, at **vi opfylder de kosmiske betingelser. Så kan man blæse på, hvad de andre siger.** (Martinus, rådsmøde 5. marts 1974, vores fremhævelse)

Citat 004:

... her er strukturen, – her er, hvad det drejer sig om. Og **er man glad for at opfylde de betingelser, så er man jo meget ... og er man ikke det, så kan man jo lade være.** Derfor er man alligevel knyttet til sagen. Man kan ikke rende fra det her. Det er hellige ting, som vil komme til at beherske verden. Man kan rende fra det et stykke tid. (Martinus, rådsmøde 22. marts 1974, vores fremhævelse)

Citat 005:

Ja, men når man nu tænker sig ... jamen det er ikke bestyrelsen. **Det er Livets Bog. Det er Martinus analyser, der bestemmer. Det er ikke bestyrelsen ... Vi søger bare at gøre det, som det står i analyserne.** (Martinus, rådsmøde 21. maj 1974, vores fremhævelse)

Citat 006:

Men synes de ikke om at være med... at være medarbejdere... jamen, så kan de jo lade være. Det er ikke dem, der skal til at betinge, hvor **moralen i den-ne sag** nu opstår. Den **skal ikke dikteres af nogen udefra**... den er allerede skrevet i Livets Bog. Og det skal bestyrelsen være rigtig bevidst i. Og... **det gør jo slet ikke noget, at de går.** (Martinus, rådsmøde 21. maj 1974, vores fremhævelse)

Citat 007:

Vi skal ikke beskyttes ved love eller noget. Vi har beskyttelsen i, at det bliver lavet rigtigt, – og at hver laver sine ting rigtigt. **Den, der ikke laver sine ting rigtigt, -- så må vi lade ham gå.** Hvis han vil til at lave om på det, så må han gå. Den magt må bestyrelsen jo have. **Reglerne er jo efter mine analyser.** (Martinus, rådsmøde 21. maj 1974, vores fremhævelse)

Citat 008:

Vi skal lave denne **struktur**. Det er jo **skelettet** og så at sige **hjertet og hjernen** i det hele. (Martinus, rådsmøde 25. september 1974, vores fremhævelse).

Citat 009:

Denne sag er bygget op på kosmiske analyser, der er urokkelige, og derefter er strukturen lavet. (Martinus, rådsmøde 25. september 1974)

Citat 010:

Strukturen må i sig selv være analyserne ..., der "dikterer". Og det må være den absolutte næstekærlighed. (Martinus, rådsmøde 25. september 1974)

Citat 011:

Bestyrelsen har jo egentlig kun at lave tingene efter analyserne. Det er ikke noget, de sidder og finder på. Nej, **de laver det efter analyserne efter bedste metode de kan, så det passer med analyserne.** (Martinus, rådsmøde 25. september 1974, vores fremhævelse)

Citat 012:

Man må egentlig ... man er faktisk en vogter. Man er faktisk kun en vogter af alkærlighed. Man er en vogter af strukturen. Ja, for den er lavet. Og **medarbejderstaben skal vide, at det er ikke jer, der ... ja, I er med i det ... I akcepterer det**, men det er ikke jer, der har bestemt, at det skal være sådan. **Det er en bestemmelse, der faktisk er evig ...** og så må man regne med, at der er et forsyn, der er den virkelige overordnede. **I er kulturens repræsentanter.** (Martinus, rådsmøde 25. september 1974, vores fremhævelse)

Citat 013:

Vi modtager ikke nogen kritik eller noget. For det er jo det, der laver splid og spektakler. Og så bliver det igen, at så har sagen ikke ret, og så har han ret, og alt det kan vi jo ikke have. **Sagen må have ret altid ...** jeg mener, den skal have det. **Det kan ikke nytte, at den "har ret", når den ikke har det. Men sådan skal vi jo lave det. Vi har jo analyserne.** (Martinus, rådsmøde 25. september 1974, vores fremhævelse)

Citat O14:

For jeg mener, – bestyrelsen har jo en bestemmende magt. Og den skal lave det, og den skal lave det... men **dem, der får opgaven med bestyrelse hos os, de kan ikke lave strukturen om.** En jordemoder, der tager en jordemoderpost, hun må jo følge jordemoderposten. Altså... det skal rigtig pointeres, at det er ikke Jeres vilje, at I er med i det samme... Det er en højere vilje, der vil det sådan... **I er kun vogtere af, at det bliver sådan...** eller I er med til, at det skal være sådan. Og hvis de så gør vrøvl... Jamen, de har da lov til at lade være med det. Det er slet ikke nogen betingelse. **Du har lov til at lade være med det. Men så kan du ikke lave det der.** Det kan måske nok se lidt mærkeligt ud, men det må være sådan. (Martinus, rådsmøde 25. september 1974, vores fremhævelse)

Citat O15:

Der har vi nogle forpligtelser, – og der er love, vi skal rette os efter der. Sådan noget må vi gøre. Men det er jo heller ikke forbudt, at vi andre har nogle retningslinier, – det må vi jo have. **Det er ikke sådan, at det hele skal flyde ...**, for så skulle det jo være færdige mennesker, men det kan vi jo ikke regne med at få. **Så vi er nødt til at have en struktur**, der nogenlunde giver os magt til at styre det ... så vi kan se, om en mand duer eller ikke duer. **For har vi ikke det, så kan uduelige mennesker jo helt overtage det.** (Martinus, rådsmøde 10. december 1974, vores fremhævelse)

Citat O16:

NN: Det vil sige, at vi faktisk er inde på det rette spor, sådan set, når man siger, vi opretter **selvstændige grupper**, som arbejder med sit område selvstændigt. Og den gruppe, der hedder bestyrelsen, **den har samtidig til opgave at sørge for, at de grupper ikke gør noget, som er i modstrid med analyserne.**

Martinus: **Ja, ja.**

NN: Deter deri, at **deter bestyrelsens opgave at være vogter**, – deter at kunne sige til gruppen, at det der... **det kan ikke gøre, for det er i modstrid med analyserne.**
Martinus: Ja, det er jo klart, at der skal holdes øje med, om de følger **analyserne ...** at de ikke finder på at lave andre ting. **Det skal jo passe med analyserne.** Så kan vi jo have mange grupper, og **de skal allesammen passe med analyserne. Og i hver gruppe skal det være den samme struktur.** (Rådsmøde 10. december 1974, vores fremhævelse)

Citat O17:

Martinus: **Vi kan jo ikke regne med, at de er så fuldkomne, at de kan klare sig selv.** Det er det, vi arbejder hen på ... Altså, – engang med tiden, så er

menneskene så fuldkomne, – så behøver man ikke ... så er de jo så ærlige ... så behøver man ikke at have alle de foranstaltninger. Men – vi må jo have magt til at have kontrol.

NN: Jeg tror, at der er en række medarbejdere her ved instituttet, der regner med, at alt det der, det skal vi ikke have.

Martinus: **Nåhhhh ... så må de regne om igen.** (Rådsmøde 10. december 1974, vores fremhævelse)

Citat O18:

NN: Kan man ikke sammenligne det med **en dirigent, der dirigerer et orkester?** – Der kommer nogle, – de vil gerne spille noget bestemt musik. Men man har nogle noder, der skal følges, og der er personer ... og grupper, der skal sørge for, at de forskellige samarbejder, sådan at de noder bliver fulgt. Så kommer der det rigtige musikstykke ud af det. Martinus: Det er forresten en god lignelse ... for vores, det er jo kunsten. Vores er jo den største livskunst. Og **det er klart, at der må være en dirigent.** Men han kan jo være sådan, at han føler sig lige med de andre. ...

NN: Men det er en brugbar sammenligning.

Martinus: Ja, jeg synes, den er god, for det er jo klart, at et orkester, der virkelig skal spille, – de må have en dirigent.

NN: Og man kan sammenligne noderne med analyserne. Det skal være i overensstemmelse med analyserne.

Martinus: Ja ... **Analyserne, det er jo noderne, kan vi sige. Det er noderne, de skal spille efter.** Og der er det, jeg mener, – **det er det, vi skal have sat op så vældigt [...]** hvordan det kan passe med analyserne. Det er det, der skal stå i den bog. Og det skal nok blive meget enkelt og ligetil. **Og så er [...]** **det er nemt at se, hvem der har ret, og hvem der har uret.** For efter analyserne er det jo let at se. (Rådsmøde 10. december 1974, vores fremhævelse)

Citat O19:

Det er den højeste videnskab, der er præsteret. Der er ikke noget højere end alkærligheden, og den må komme til syne i alle vore foretagender. (Martinus, rådsmøde 4. marts 1975)

Citat 020:

Sagen skal være et eksempel for sine medarbejdere. Det kan den ikke være, hvis vi benytter de gammeldags metoder. **Den skal være sådan, at sagen er upåklagelig. Den er et eksempel på overholdelse af kosmiske analyser.** (Martinus, rådsmøde 4. marts 1975, vores fremhævelse)

Citat 021:

Der bliver en åndelig struktur ... **en fuldstændig fundamental åndelig struktur af sagen, og den bliver gengivet i en bog, som hvert eneste enkelt menneske får.** Sagen er en videnskab, – **det er en moral.** Det er **ikke en forretning.** (Martinus, rådsmøde 4. marts 1975, vores fremhævelse)

Citat 022:

NN: Skal det være den [strukturbogen] alene, eller skal der være et supplement med særlige anvisninger?

Martinus: **Det bliver selve grundlaget.** Det kommer i alt sammen. Jeg mener, **det skal være en bog, der viser hele strukturen.** Men den, man skal give væk, – det kan være en kortfattet ... for det er jo en, man giver dem gratis. Men der står hovedreglerne, – hvordan betingelserne er. At det ikke er en forretning, at de ikke kan melde sig ind, at de ikke kan få kontrakter. For **det er ikke en forretning. Det er en moral.** Har de lyst til at lære den at kende, - ja så kan de studere det. (Rådsmøde 18. november 1975, vores fremhævelse)

Citat 023:

Hvis det er en, der sådan laver disharmoni i bestyrelsen, så duer han jo ikke. Bestyrelsen skal jo være en fuldstændig eenhed Altså det kosmiske princip... de danner enheder, de der hører bønnerne. Og **disse bestyrelsesmedlemmer skal jo allesammen være inde i sagens analyser.** [...] Hvis han [et nyt rådsmedlem] kommer med noget, – han synes... **Så må man sige: Er det noget, man kan lave ... efter analyserne?** (Martinus, rådsmøde 16. december 1975, vores fremhævelse)

Citat 024:

Ja, – dem der støtter, vil jo gerne vide, hvordan strukturen er. (Martinus, rådsmøde 16. december 1975)

Citat 025:

Martinus: Ja, **strukturen må være fast bundet.**

NN: Jo, men er det ikke nogle ganske få og grundlæggende ting, der kan ikke være så mange detaljer.

Martinus: Nej, der skal ikke være så mange. **Den skal også være enkel og ligetil.** Men den skal være sådan, at den ikke kan væltes. – At **den ikke kan laves om**, – at de siger det betyder det, og det betyder det, – og han har ment noget andet. Sådan skal den ikke være. **Der kan jo ikke være noget at tage fejl af.** (Rådsmøde 29. november 1977, vores fremhævelse)

Citat O26:

Der skal jo ikke være en stedfortræder for mig. Men der skal jo være en, der er formand, og det skal så gå rundt. Bestyrelsen skal naturligvis sørge for kontoret og instituttet og dets forpligtelser. Men vi skal ikke antage en mand, der skal være direktør, - så bliver det helt tåbeligt. Nej, det skal bare være så ligetil som muligt (Martinus, rådsmøde 6. marts 1979)

Citat O27:

Vi må blot sørge for, at bøgerne bliver trykt ordentligt, at der virkelig er et **skelet i sagen**, og at det hele går efter **principperne**, – efter **analyserne**. (Martinus, rådsmøde 24. juni 1980, vores fremhævelse)

Citat O28:

Sagen forlanger jo ikke noget, det er fuldstændig frivilligt at komme og hjælpe i sagen, men vil de være med sagen, så må de være med til at udføre sagen. (Martinus, rådsmøde 9. september 1980)

Citat O29:

Bestyrelsen er jo så at sige i stedet for mig. Nu er jeg garanti for bøgerne og for analyserne. Nu overgår det altså til bestyrelsen, som om det var deres værk, der kommer ud. De holder øje med, at der ikke er nogen, der forvan- sker dem eller stjæler fra dem. De holder øje med, at det går sin ordentlige gang, at de bliver ordentligt berettet. Det skal bestyrelsen sørge for. **De er værkets vogtere.** De er **det faste punkt for det hele.** Og de er det faste punkt for selve instituttet. Og i det hele taget det faste punkt for sagen for hele verden. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981, vores fremhævelse)

Martinus Instituts “samarbejdsstruktur”

Rådet har undladt at udarbejde den bog, “der viser hele strukturen” (bilag 4, 021, 022), sådan som Martinus bad rådet om at gøre det. I stedet har rådet udgivet en bog med titlen *Samarbejdsstrukturen*, der sælges fra MI’s hjemmeside.

Samarbejdsstrukturen

Martinus Institut

SAMARBEJDSSTRUKTUREN

150,00 M/MOMS

Beskriver betingelserne for et inspirerende og lysende samarbejde inden for Sagens mange aktiviteter. Kan også give inspiration mere generelt til mennesker, der har interesse for udvikling af en ny venskabs- og samarbejdskultur.

Model/Varenr.: 06-191

Vægt: 0,34

Lager: **På Lager**

Antal: **LÆG I KURV**

TILFØJ ØNSKELISTE

BESKRIVELSE **ANMÆLDELSE**

En bog om struktur og samarbejdsprincipper i det arbejde, der udføres omkring Martinus' værker. Beskriver betingelserne for et inspirerende og lysende samarbejde inden for Sagens mange aktiviteter. Kan også give inspiration mere generelt til mennesker, der har interesse for udvikling af en ny venskabs- og samarbejdskultur. Martinus betragtede "Strukturen" som et nødvendigt supplement til sine værker. Indeholder mange Martinus-citater om emnet.

Titel: Samarbejdsstrukturen
Sprog: Dansk
ISBN: 978-87-575-0047-3
Sider: 128

<https://shop.martinus.dk/danske-boeger-9/andre-udgivelser-41/samarbejdsstrukturen-119.html>

I beskrivelsen af *Samarbejdsstrukturen* undlader MI at gøre opmærksom på, at bogen ikke giver en retvisende gengivelse af Martinus' struktur, og at den giver et falsk billede af rådets opgaver og magtbeføjelser.

På det punkt kan man ikke sige, at rådet handler i god tro, for der har været stillet principielle spørgsmål til *Samarbejdsstrukturens* troværdighed, siden den udkom første gang i 1992.

Det var Martinus' vilje, at strukturen – i kort oversigtsform – skulle udleveres gratis til alle interesserede, der kom på Martinus Institut og i Martinus Center Klint (bilag 4, 021, 022, 025). Det er endnu ikke sket.

Samarbejdsstrukturen er en omfattende bog og for kompleks til at analysere her. Vi skal derfor koncentrere os om den del, der er mest relevant i denne sammenhæng, nemlig kapital 10 “Rådet“, der, som titlen viser, handler om rådet.

I den del lykkes det næsten rådet at forblænde læseren til at tro, at Martinus har overgivet al magt til rådet, så det er rådet, der er “den overordnede”, der bestemmer alt, og som ikke kan eller må kritiseres.

Den forklaring er imidlertid kun mulig, når man vælger at “glemme” at nævne alt det, som begrænser rådets magt.

“Glemmer”:

- at det er analyserne der skal “diktere” og være styrende. Rådet skal blot følge analyserne.
- at LOVE 1982 begrænser rådets magt og viser, hvad det skal gøre og hvad det ikke må gøre.
- at *Det Tredie Testamente* er en videnskab med absolutte love og regler, der – præcis som inden for f.eks. kemien – må følges 100% for at fungere. Det er ikke blot noget, man kan lade sig inspirere af, når man selv synes det passer én.
- at der ikke skal være overordnede eller underordnede.
- at alle er lige.
- at den, der har ret, skal få ret.

Åndeligt og moralsk er analyserne sagens faste punkt.

Det er analyserne og strukturen, der skal være det moralske grundlag for MI’s handlemåde – ikke rådet.

Rådet bliver selv et fast punkt i samme grad, som det handler i overensstemmelse med analyserne.

Det er rådets opgave at holde øje med og kontrollere, at alt foregår i overensstemmelse med analyserne og LOVE 1982, så strukturen følges og bliver realiseret rent fysisk. Det har rådet forsømt. Strukturen er end ikke blevet offentliggjort, og er derfor heller ikke delt ud gratis, så alle interesserede kan lære den at kende.

Strukturen er analyserne i praksis og identisk med *Guds vilje*. Strukturen er absolut ikke rådets vilje, som den kommer til udtryk i *Samarbejdsstrukturens* løse revne og uformidlede udpluk fra rådssamtalerne og Martinus’ bøger.

Martinus er den, som garanterer, at bøgerne og analyserne er identiske med livets love og principper og dermed i overensstemmelse med Guds vilje. Det er ikke rådet, der bestemmer, hvordan bøgerne skal se ud, eller hvad der skal publiceres.

Rådets opgave er at holde øje med, at ingen forvansker bøgerne, hvilket betyder, at de absolut ikke må ændres. Rådet skal være værkets vogter, og må ikke forvanske eller ændre bøgerne.

Rådets magt består i at praktisere analyserne inden for MI's begrænsede ansvarsområde. Analyserne skal diktere, hvad der er muligt, og hvad der skal gøres – ikke rådet. Det selvsupplerende råd skal ikke være et diktatur, og det må ikke gøre, hvad det selv vil. Rådet er bundet af analyserne, LOVE 1982 og af, at *Det Tredie Testamente* er en videnskab.

Rådet har ingen magt over, hvordan de interesserede studerer, hvem der afholder kurser, hvilke bøger de læser, hvilke udstillinger de arrangerer eller på hvilken måde, de informerer om *Det Tredie Testamente*. Rådet skal ikke have herredømme over nogen. Rådet skal f.eks. heller ikke bestemme, at de, der holder foredrag i Klint, ikke må holde foredrag andre steder, hvis de ønsker det.

Rådsmedlemmerne skal ikke sidde i mere end maksimalt fem (5) år som stemmeberettigede medlemmer og under den nuværende overgangsordning i maksimalt fire (4) år. "Man skal ikke blive siddende i rådet, det er ikke gavnligt. Nogle mennesker har en vældig evne til at få andre til at holde med sig, og så får de en magt" (bilag 7, 002). I dag har mindst tre personer siddet som stemmeberettigede medlemmer af rådet i alt for lang tid.

Der må være én – formanden – som folk kan henvende sig til (Rådsmøde 20. september 1977). Hovedansvaret skal ligge hos én person. Gør det ikke det, er der ikke styr på tingene. (Rådsmøde 10. februar 1981). Man kan ikke i dag – og har heller ikke kunnet det tidligere – henvende sig til formanden og få klar besked.

Rådet har som "sagens hoved" en bestemmende magt og dets opgave er først og fremmest at fremlægge planer. Kommer nogen med forbedringer, så planerne kan tilrettelægges og udføres bedre til alles fordel, skal det gøres. Rådet skal jo ikke være diktator eller et diktatur. Forslag fra interesserede uden for rådet bliver i dag af rådet i mange tilfælde opfattet som kritik. Især hvis de er i fuld overensstemmelse med analyserne bliver de ikke modtaget positivt.

Det er rådets opgave at varetage sin funktion, hvilket betyder, at det ubetinget skal vælge analyserne og dermed "den nye måde" at tænke og handle på, som er Martinus' måde. Men rådet følger stadig "den gamle måde". Det følger ikke analyserne – det "inspirerer" blot.

BILAG 5

Publicering og ændring af *Det Tredie Testamente*

Dokumentationen, som vi fandt, viser:

- at intet af det Martinus har skrevet, må ændres.
- at bortset fra åbenlyse trykfejl, må der ikke ændres i værkerne uden Martinus' personlige medvirken.
- at originalmanuskripterne er de autentiske tekster. Eventuelle fejl i bøgerne i forhold til disse originaler må rettes.
- at der ikke må foretages rettelser, heller ikke ved oversættelse, uden Martinus' medvirken.
- at vore bøger skal bare være rene, – hele tiden. Derfor må der ikke laves om på dem.
- at sagen er fri som solen. Alle er medlemmer. Alle mennesker skal have adgang til *Det Tredie Testamente*. Det er ligesom solen på himlen. *Det Tredie Testamente* er for hele menneskeheden.

Vi fandt ingen dokumentation – eller analyse gennemført af MI – til støtte for MI's standpunkt:

- at MI må ændre ord, retskrivning, layout m.m.
- at det vigtigste er MI's besiddelse af copyrighten. Vigtigere end f.eks. LOVE 1982, vigtigere end Martinus' udtalelser.
- at Martinus var på en gang "kategorisk" og "pragmatisk" i sit syn på ændringer.
- at ny retskrivning, nyt moderne layout kun vedrører den "ydre form".
- at den digitale udvikling skal være bestemmende for forholdet mellem "form" og "indhold" på bekostning af Martinus' sikre retningslinjer og de kosmiske analyser.
- at Martinus' egen udgivelsespraksis tillader senere ændringer.

Hvis nogen kan finde dokumentation til støtte for MI's opfattelse, er vi taknemmelige for at se den.

Citaterne herunder vises i kronologisk rækkefølge.

Citat 001:

Men selvfølgelig skal vi tage betaling for bøgerne. Det skal selvfølgelig ordnes. Men ellers ... så er det, jeg mener, – sagen går bare videre. Vi er medlemmer allesammen, – enten de er interesseret eller ikke. For det er noget ... alle mennesker skal have det. Det er ligesom solen på himlen. Vi skal jo heller ikke gå hen og betale billetter for at få solskin. (Martinus, rådsmøde 18. november 1975)

Citat 002:

Der må ikke uden Martinus samtykke foretages ændringer i bøgerne eller i det, han har skrevet. (Martinus, rådsmøde 13. januar 1976)

Citat 003:

Det blev igen understreget, at intet af det Martinus har skrevet, må ændres. (Martinus, torsdagsmøde, 29. januar 1976)

Citat 004:

Det blev igen fastslået, at bortset fra åbenlyse trykfejl, (f.eks. invidid/ individ), må der ikke ændres i værkerne uden Martinus' personlige medvirken. Martinus mener i øvrigt, at der næppe er grund til at rette noget som helst. Denne mening blev klart tilkendegivet, efter at der var blevet fremlagt enkelte eksempler, hvor der fra forskellig side havde været tvivl om rigtigheden. Martinus ville dog gerne se nærmere på en liste over tilfælde, hvor læsere kan være i tvivl om rigtigheden i teksten. Martinus udtalte klart, at såfremt han efter at have set nærmere på sagen fandt grund til at ændre enkelte ting, ville han naturligvis rette dem, men han var helt sikker på, der kun kunne være tale om ganske enkelte ting. **Det blev fastslået som helt ufravigeligt, at der ikke må foretages rettelser, heller ikke ved oversættelse, uden Martinus' medvirken,** og såfremt den nævnte liste ikke når at blive behandlet, må der ikke i fremtiden foretages rettelser i Martinus værker." (Rådsmøde 16. marts 1976, vores fremhævelse)

Citat 005:

Originalmanuskripterne er de autentiske tekster. Eventuelle fejl i bøgerne i forhold til disse originaler må rettes. (Rådsmøde 30. marts 1976)

Citat 006:

NN: Saxe har ringet og foreslået, at der var noget, der skulle rettes i 4. kapitel i Livets Bog I. Priserne, der var nævnt, svarede slet ikke til det, der er

gældende. Men Else sagde, at det ikke måtte rettes. Det er vedtaget, at der må intet rettes i bøgerne. Så skulle man blive ved med at rette det, når priserne ændres.

Martinus: Nej, det skal vi ikke rette.” (Rådsmøde 7. september 1976)

Citat 007:

Jeg kan nok mærke sådan, at ... der ligger noget usynligt i forklaringerne. Bare de kan få fat i det usynlige, der er bag forklaringerne. Så ville de se det meget bedre. Det er jo meget bedre end det, jeg kan forklare, faktisk. Jo, tænk på, at man er bare her.” (Martinus, rådsmøde 9. november 1976)

Citat 008:

Der er folk, der støtter sagen. Den må jo blive støttet hele tiden af folk, der er interesseret. – De er medlemmer. Men som medlemmer er de helt frie, ligesom de er medlemmer af solens lys. Så længe de arbejder med bøgerne og er glade for det, så er de medarbejdere. (Martinus, rådsmøde 8. marts 1977)

Citat 009:

Vore bøger skal bare være rene, – hele tiden. Derfor må der ikke laves om på dem. Og der er det, at der skal være et centrum her, der virkelig er fast.” (Martinus, rådsmøde 8. marts 1977)

Citat 010:

Bertil stillede et spørgsmål i denne forbindelse. Martinus understregede igen meget kraftigt, at der intet måtte rettes i skrifterne. “Om noget er skrevet “primitivt”, så skal det blive stående “primitivt”. – “Folk må gerne se, at jeg ikke er særligt belæst. “Stavefejl må gerne – efter samråd – rettes.” (Torsdagsmøde, 30. marts 1978)

Citat 011:

Martinus slog fast igen, at han ikke ønskede nogen ændringer i hans skrevne form. Det skrevne kan miste en del derved. (Torsdagsmøde, 30. marts 1978)

Citat 012:

Der må ikke foretages ændringer i bøgerne eller i det Martinus har skrevet uden hans samtykke. (Rådsmøde 13. januar 1979)

Citat 013:

De kan komme, og de kan være med i sagen, de kan støtte sagen, de kan lade være at støtte sagen, de kan læse og lade være at læse – og har de noget, de er meget mere glade for, så kan de bare blive ved det. Og er de glade for det

her, så kan de blot komme her, og er de det ikke, så kan de blot gå igen. Der er intet med at skrive ind eller ud. Det er en fri sag, som solen. (Martinus, rådsmøde 4. september 1979)

Citat O14:

Han [Johan Borgen] er jo meget interesseret. Jeg ved ikke – sådan en bog vil koste mange penge, og så kan det jo godt være, han vil have en slags garanti. Men jeg regner med, at vi kun trykker det første bind til at begynde med. Vi behøver ikke trykke alle bind. Vi trykker et bind ad gangen. Så ser han, hvordan salget går. Går det godt, så bliver det jo ingen sag. Så kan folk jo også få bedre råd, med eet bind ad gangen. Det er jo let – **det skal bare fotograferes af.** (Martinus, rådsmøde 29. januar 1980, vores fremhævelse)

Citat O15:

Jeg blev meget overrasket over alle de penge, der skal til (ved udgivelsen af bogen). [...] Jeg synes, det er mærkeligt. Man kunne forstå det, hvis bogen skulle laves lige fra begyndelsen. Men **bogen er jo færdig på alle leder og kanter**, så de bare kan fotografere af. Men det er alt det med ... boghandlerne skal have 40 %. (Martinus, rådsmøde 18. november 1980, vores fremhævelse)

Citat O16:

Som et overmåde vigtigt led i sin mission har Martinus skullet sikre sig, at verdensbilledet ikke alene blev gengivet højintellektuelt, men at det også blev gengivet originalt, og at det yderligere blev modtaget og viderebragt i uforfalsket form. **Denne opgave har Martinus løst ved personligt at nedskrive verdensbilledet samt ved derefter at bestemme, at det af ham nedskrevne aldrig må ændres.** [...]

Martinus verdensbillede vil altså aldrig kunne blive betegnet som referater af, hvad Martinus har gjort, ment og sagt. Tværtimod! Martinus har personligt formuleret og kontrolleret hvert eneste ord. [...]

Martinus vil ikke udelukke, at der enkelte steder i hans værker kan være små "skønhedspletter", som den meget pedantiske måske ville betegne som fejl. På trods heraf fastholder Martinus, at **udover simple trykfejl må intet i hans værker rettes fremover.** Dette klare og stærke standpunkt vil eftertiden utvivlsomt vide at påskønne. **Thi kun en sådan holdning kan hindre, at værkerne efterhånden kommer til at foreligge i forskellige, mere eller mindre autoriserede udgaver – med al den usikkerhed, forvirring og sekterisme, som dette vides at kunne medføre.** Om "skønhedspletterne" udtaler Marti-

nus, at de kun kan være ganske uvæsentlige småfejl. (Aage Hvolby: "Epokegørende træk ved Martinus Verdensbillede", Kosmos nr. 10, 1980. Godkendt af Martinus den 17. juni 1980, vores fremhævelse)

Citat O17:

"[...] Efterhånden skal der også samles et eksemplar af alle de førsteudgaver som er udgivet af Martinus selv og dermed godkendt af ham. Martinus vil ikke udelukke at der enkelte steder i hans værker kan have indsneget sig små "skønhedspletter". **På trods heraf har han bestemt at kun indlysende trykfejl må rettes.** Der må ikke senere kunne rejses tvivl om hvad Martinus faktisk skrev. **Eftertiden vil sikkert påskønne denne klare holdning, for kun herved kan man hindre at værkerne efterhånden kommer til at foreligge i forskellige mere eller mindre autoriserede udgaver.** – Om "skønhedspletterne" har Martinus i øvrigt udtalt at det kun kan være uvæsentlige småfejl. – Med den enestående omhu der er lagt i udarbejdelsen er verdensbilledet en sammenhængende, entydig helhed." (Ib Schleicher: "Den enkelte interesserendes betydning – og Instituttets nærmeste fremtid". Tale holdt ved Martinus' fødselsdag den 11. august 1981. Bearbejdet for Kosmos, Kosmos 1982 nr. 4, s. 70, vores fremhævelse)

Citat O18:

Det er Martinus ønske, at hele hans værk, alle bind, under et betegnes som "Det Tredie Testamente", og at de efterhånden samles i ensartede bøger. Vi må modsætte os ethvert forsøg på at lave Martinus bøger om, – i forkortede, forenkledede eller omskrevne former. **Originalmanuskripterne til Martinus værker er de autentiske tekster. Eventuelle fejl i bøgerne i forhold til disse originaler må rettes. Det er Martinus bestemte ønske, at der ikke må rettes i hans bøger, bortset fra åbenlyse trykfejl.** Der må heller ikke foretages ændringer ved oversættelser. "Om noget er skrevet primitivt, så skal det blive stående primitivt. Folk må gerne se, at jeg ikke er særlig belæst". (Henning Laugs sammendrag på baggrund af rådsmøder og referater af torsdags-møder, 25. april 1985, vores fremhævelse)

Citat O19:

Martinus personlige elev Rolf Elving fortæller, at Martinus igen og igen understregede, at ikke så meget som et komma må rettes. (Rolf Elvings supplerende erklæring, 7. februar 2020) Mange andre kendte til Martinus holdning, at der ikke måtte ændres et komma i det, han havde skrevet. Olav Johansson skriver således:

"Så uppenbarligen var han [Martinus] tacksam över att ha en så samvetsgrann korrekturläsare som Bertil, som alltså gick igenom alla böckerna och kom med sina frågor och förslag, och det visar ju också att Martinus själv

inte hade inställningen att ingenting fick eller kunde ändras i originalmanuskripten. Jag minns att Bertil berättade att han faktiskt konfronterat Martinus om detta **med hänvisning till hans berömda uttalande om att inte ett kommatecken fick ändras i det han skrivit**. På det skulle Martinus leende ha svarat “jo, jag får ändra.” (Olav Johansson i Facebook-gruppen “MNET – skandinavisk”, 20. mars 2013 kl. 21:33, vores fremhævelse)

BILAG 6

Martinus' udtalelser om retsforfølgelse

Dokumentationen som vi fandt, baseret på udskriften af rådsmødesamtalerne, viser:

- At vi kan ikke optræde med retssager og sådan noget.
- At det er ikke på den måde, at vi skal beskytte os.
- At det er under forsynets styrelse og beskyttelse.
- For vi kan jo ikke ligge og rode ... så kan vi måske ligge og rode i retssager hele tiden.
- Hvis de ikke lyster denne påtale, behøver vi ikke søge politiet.
- Det er jo også noget underligt noget, – at skulle føre retssager om åndelige ting.

Vi fandt ingen dokumentation – eller analyse gennemført af MI – som bekræfter, at det er i overensstemmelse med *strukturen* at true med advokat eller at føre retssager. Vi fandt ingen støtte for MI's standpunkt:

- at de beskyttende og præventive elementer i lovgivningen i praksis kan adskilles fra “hævn og straf” og favorisering af “det falske forretningsprincip”.
- at analyserne ikke giver et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag for at handle i overensstemmelse med strukturen.
- at retsforfølgelse ikke i enhver situation er illoyalt mod Martinus' ønsker.

Hvis nogen kan finde dokumentation til støtte for MI's opfattelse, er vi taknemmelige for at se den.

Citaterne herunder vises i kronologisk rækkefølge.

Citat 001:

Udtalelse i forbindelse med at nogen uretmæssigt vil bruge navnet Martinus Institut:
Vi skal ikke til at lave retssager. Så kommer vi jo ingen vegne. Så er vi ikke det endelige. [...]

Jo, men det er ... vi kan jo ikke ... vi kan ikke optræde med retssager og sådan noget. Det er ikke på den måde, at vi skal beskytte os. (Martinus, rådsmøde 22. januar 1974)

Citat 002:

Man drøfter behovet, der kan opstå, for juridisk bistand, og Martinus udtaler i den forbindelse:

Martinus: Sagen skulle jo nødig komme ud i retssager og den slags ting. [...]

Ib Schleicher: Men en jurist kan godt være ansat. Han kunne godt være ansat i forvaltningsafdelingen, for det er der, han formentlig har sine største opgaver.

Martinus: Jo. Han har så den opgave at være opmærksom på, at vi aldrig kommer i konflikt med nogen. (Rådsmøde 5. februar 1974)

Citat 003:

Udtalelserne kommer i forbindelse med en snak om kontrakter og nedskrevne aftaler internt på MI:

Nej ... man må selvfølgelig have ... selvfølgelig må det være skrevet, hvad man har lovet, og hvad man ikke har lovet osv. Det må stå skrevet. Men ... vil man ikke holde det, så må man gå. Ikke det her med retssager. [...]

Nej, det er godt nok, at man skriver ned det, man bliver enige om. Det er man jo nødt til. Men det behøver ikke at betyde, at så er der retsforfølgelse, hvis man ikke holder det. Vi skal bort fra disse retsforfølgelser. (Martinus, rådsmøde 5. marts 1974)

Citat 004:

Det er det samme, som hvis I skriver en bog, nå, så kommer der en mand, han tager nogle kapitler, som han sætter i en bog, han laver. Det er akkurat det samme. Han har taget noget fra mine symboler, og det sætter han over i sin egen bog. Det kan man da ikke gøre. Det viser, hvor lavt tænkende han er. Ja, han må gerne have lov til at gøre det, for det kommer han ingen vegne med. Det er under forsynets styrelse. Men de skal jo have lov til at opdage deres begrænsning. [...]

Men der bliver meget af den slags. Uh – der bliver så meget. Folk snakker og skriver og kopierer. Men det gør ikke spor. (Martinus, rådsmøde 5. august 1977)

Citat 005:

Konteksten er at nogen benytter Martinus' materiale uden tilladelse – “hvis de bruger vore bøger og kalder det ved vore navne, og de bruger vore analyser”. Der er med andre ord tale om et brud på copyrighten:

Martinus: I strukturen, som vi laver, må vi lave en erklæring om, hvordan vi ser på de der ting. Ikke sandt. Det bliver meget vigtigt. Således at vi altid kan protestere i al fald. Hvis det er skrigende imod det, vi har bestemt.

NN: Vi må også præcisere, hvor langt vi kan gå med hensyn til at blande os i den slags ting.

Martinus: Det må vi også præcisere. For vi kan jo ikke ligge og rode ... så kan vi måske ligge og rode i retssager hele tiden. Og det kan denne sag jo ikke være med til. Nej denne sag eller denne videnskab er jo givet til alle mennesker. (Rådsmøde 5. august 1977)

Citat 006:

Samtalen drejer sig her om at forhindre, at andre tager navnet Martinus Institut:

Det er jo også noget underligt noget, – at skulle føre retssager om åndelige ting. Vi skal jo gå foran med, hvad der skal gøres. (Martinus. rådsmøde 9. september 1980)

Citat 007:

Hvis nogen vil lave en sekt ud Martinus' arbejde, skal man heller ikke retsforfølge:

Nu er det jo det, at vi har begrænset magt. Men vi kan jo udtrykke, hvad der er i kontakt med os. Og det, der ikke er i kontakt med os, – det vil ikke få held i livet. Det kan jeg godt sige. Der vil ske noget med det. Så meget magt ligger der i sagen. Men vi skal vide, at vi har den magt, og at vi kan påtale det, og hvis de ikke lystre denne påtale, behøver vi ikke søge politiet. Det skal nok vise sig, at det bliver forhindret. Der er heldigvis andre kræfter, der virker i sagen, – det er måske nok kun mig, der kender dem, men de er der. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981)

BILAG 7

Udskiftning i rådet

Dokumentationen, som vi fandt, viser at:

- Det er godt med fem medlemmer. Den længste tid er 5 år. Her har vi et fast grundlag, og det må holdes.
- Vi må have et system, som vi kan garantere. De skal ikke komme og dirigere en høj Sag som denne.
- Vi har her en fuldstændig automatik. ... Det er fuldautomatisk.
- Rådets medlemmer bliver næstformand og derefter formand efter anciennitet. Næstformandsperioden og formandsperioden er hver for sig højst et år.
- De må rette sig efter sagen, – og det gør de da, hvis de synes om sagen.
- Får vi ikke fat i de rigtige mennesker, så bliver alting jo tosset.
- En meget dygtig mand kan få en farlig magt på tolv år, og det er det vi skal forhindre.

Vi fandt ingen dokumentation – eller analyse gennemført af MI – til støtte for MI's standpunkt:

- At forlængelserne af rådsmedlemmernes udpegningsperiode ikke er i strid med strukturen og Instituttets vedtægter.
- At Martinus på den ene side ønskede, at nye rådsmedlemmer ikke skulle kunne få særlig indflydelse ved at sidde meget længe i rådet og på den anden side ønskede, at MI skulle kunne tilpasse rådsmedlemmernes periode efter omstændighederne.

Hvis nogen kan finde dokumentation til støtte for MI's opfattelse, er vi taknemmelige for at se den.

Citaterne herunder vises i kronologisk rækkefølge.

Citat 001:

Det det her drejer sig om, det er jo kun at få de mennesker, der virkelig er interesseret, og som virkelig vil leve sådan, - at det er blevet deres liv at opfylde det. Og ikke de mennesker, der er med, bare fordi det er en mode eller det er moderne. (Martinus, rådsmøde 5. marts 1974)

Citat 002:

Nogle mennesker har en vældig evne til at få andre til at holde med sig, - så får de en magt. Så bryder de sig pokker om - , så kan de lave helt om på sagen. De skal ikke have magt. Alle skal være lige. Ellers bliver det jo overklasse-mennesker. Og det kan de kun gøre ved ikke at lade magten vokse. [...] Der er ingen grund til, at en mand sidder og får større magt - i den lille bestyrelse. (Martinus, rådsmøde 20. september 1977)

Citat 003:

Nej, for jeg kommer ikke med noget, uden vi kan godt snakke om det. Men når jeg endelig har bestemt, så er det fra forsynet bestemt. (Martinus, rådsmøde 13. maj 1980)

Citat 004:

Ja, det er det. En meget dygtig mand kan få en farlig magt på tolv år, og det er det vi skal forhindre, - der er ingen, der skal ha' magt. Det hele er jo allerede bestemt. Det har en evig struktur. Så der er ikke noget med, at bestyrelsen skal spekulere på, hvordan skal vi nu lave det, - og lave det. (Martinus, rådsmøde 14. oktober 1980)

Citat 005:

Sagen er jo alligevel en fundamental sag, så der må være et fast punkt bag den. Det må være solidt. At der er syv - det er jo også det hellige tal. - Det har man jo brugt i mange tilfælde, og det tror jeg også er det helt rigtige. Det ER meget vigtigt med bestyrelsen. Den HAR en kolossal post. Den skal garantere, at instituttet, at bøgerne og det hele - det går sin gang som det skal. Og det MÅ den altså gøre. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981)

Citat 006:

Fem er godt, men de to skal ikke have magt, for de skal træne sig, de skal lære. Og de har godt af at være i sagen i de år, de er på prøve, inden de får magt. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981)

Citat 007:

Det er mere for, at de, der er i bestyrelsen, skal lære ham at kende, – at de kan være sammen med dem. For så kan de jo hurtigt opdage, at de egner sig ikke – eller også egner de sig godt. Det er nærmest for, at man kan opdage, om de egner sig til det. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981)

Citat 008:

Men det er meget vigtigt, at bestyrelsen lærer at kende, hvem der skal være deres efterfølger. Og det lærer de at kende ved at tage to mænd ind. De er med i bestyrelsen, og de er med til at sige det ene og det andet, uden at de har stemmeret. Jeg mener ikke, at de skal have magt til at stemme. Bestyrelsen lærer dem at kende. De skal have det år til at lære dem at kende – eller to år. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981)

Citat 009:

Der er 5, der har magten. For at der hele tiden kan være fem, så har man to i reserve. Man kan også sige, at det er reserve, men det er bedre at kalde dem prøve. Så har man disse to. Og så er det lige meget hvad der sker. Formanden kan dø før tiden. Nå ja, men så har vi jo reserven, der går ind med det samme, og så skal vi se at finde en ny, der kommer bagved den anden på prøve. De kan jo også kaldes bestyrelsesmedhjælpere. Men prøve er det nemmeste, så ved de selv, at de er på prøve. Jeg tror, at vi her har noget – en fuldstændig automatik. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981)

Citat 010:

Man må regne med, at mennesker, der er på den post, det er da mennesker, som vi ikke behøver at være bange for. Man må jo sørge for, at man indvælger mennesker, der ikke får tossede ideer. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981)

Citat 011:

Så bliver der altså syv. Og syv er jo også et meget fint tal. Det er jo fuldautomatisk. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981)

Citat 012:

Det man skal passe på – det er jo det i sådan en situation, hvor prøvemanden ikke når at være der et år, før han optages som medlem, så skal man sørge for, inden de kommer ind, at de virkelig er mennesker, man kan stole på. Det må man prøve på, inden man vælger dem ind som prøve. Det kunne jo også være, at der opstår en situation, hvor formanden dør, og den næste egner sig ikke – man må sørge for ved optagelse af prøvemænd, at de egner sig. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981)

Citat O13:

Det er udmærket med syv mennesker, og de er der højst syv år, og der er ikke nogen, der kommer igen. Der er jo en hel stab at tage af, hvis formand og næstformand skulle dø. Vi kan altid tage nogen udefra. Det er det, jeg regner med, at man skal holde øje med mennesker, som man kan bruge til efterfølgere. Og så skal man ikke være afhængig af tiden. Nej, vi er afhængig af den tid, der skal til, for at det kan ske, det som vi siger her. Så kan det gå automatisk. Så bliver der ikke nogen spektakler med, at han kom ind før mig – og han før mig. Så har de samme ret allesammen. Det bliver ligeligt fordelt allesammen. Det er helt retfærdigt. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981)

Citat O14:

Nej dato, nej, det er dette år, det er den tid, bestyrelsen skal have, det er ikke hvad datoer, der eksisterer. Hvis nu formanden dør, så rykker den næste ind. Han er jo moden til det, – og det er de alle sammen. Så går prøvemanden ind. Han kommer måske ind et år før han skulle. Men vi skal jo huske på, – de er jo kun på prøve. [...] Men jeg kan ikke se andet, – at hvis man skal holde sig til datoer, så bliver der en forfærdelig masse kludder. Men det kan der ikke blive, når det retter sig efter bestyrelsens tid – den, den har til rådighed. Den er ikke afhængig af, at det skal være den eller den dato. Formanden dør, så rykker den næste ind, lige meget om han kun har været på den post i nogle måneder. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981)

Citat O15:

Det er ikke, fordi de [“prøvemændene”] skal lære at blive gode og kærlige. De er inde for at blive trænet op i bestyrelsen, i situationen, og hvordan man styrer sagen. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981)

Citat O16:

De, der rykker ind, har jo altid været der et stykke tid. Medmindre der skulle blive en hel epidemi, så må man finde på andre. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981)

Citat O17:

På spørgsmålet om man ikke kunne “sikre sig, at den ordinære tid er fem år som aktivt medlem”, svarer Martinus

Man skal ikke garantere. Her i en Sag som denne skal folk ikke have store begær eller forlangender osv. De må rette sig efter sagen, – og det gør de da, hvis de synes om sagen. Og når sagen er sådan, så må de få at vide i forvejen – det retter sig jo alt sammen efter – går det hele, som det skal, så bliver du formand. Men det er muligt, at der sker de og de ting, og så rykker du jo frem.

Hvad gør det, at han kun er medlem i fire år. Det er jo ikke en præsidentpost eller kongepost. Det er ikke en bestyrelse i almindelig forstand. Det er egentlig meget mere end bestyrelse. Den udfolder et særligt sindelag. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981)

Citat 018:

Ja, det er det, jeg mener. Vi må have et system, som vi kan garantere. De skal ikke komme og dirigere en høj Sag som denne. Dette her er det eneste rigtige, der er til, jeg mener, hvis vi tager de rigtige mennesker. Får vi ikke fat i de rigtige mennesker, så bliver alting jo tosset. Det ligger til bestyrelsen, at de må undersøge under deres tid, der må de så spejde og holde øje med – Og det opdages jo nok, hvor der er nogen, de kunne tænke sig, at de kan egne sig. Og det er jo også sådan, at hvis der kommer sådan nogle ind, der ikke egner sig, ja, så må man jo på en pæn måde få dem ud. (Martinus, rådsmøde 6. januar 1981)

Citat 019:

Jeg synes, det er godt med fem medlemmer, – det er den længste tid [5 år]. Her har vi et fast grundlag, og det må holdes. (Martinus, rådsmøde 27. januar 1981)

Citat 020:

Dem som er bestyrelsesmedlemmer – de skal leve efter sagen, – de skal være i renkultur. Det må være deres liv. Hvis ikke det er deres liv, og de synes – ja, det er bare noget, der er sjovt at være med der, – det dur ikke. Men der er det, jeg mener, at det er sikret på den måde, at da de nu har en. (Martinus, rådsmøde 27. januar 1981)

Citat 021:

Når det ligger automatisk, så er det en selvfølge, at de går efter. Men hvis vi lever i et plan, hvor vi er nødt til at have bånd på dem, så man er i det almindelige plan - der er man nødt til at have bånd og tøjler, - ligesom man har bidsler på en hest. Man kan ikke stole på menneskene. De gør det ene og det andet. Men her skulle vi være sådan fremme, at sådan to prøvemennesker kan man stole helt på. Og de skal naturligvis også kunne stole på bestyrelsen. (Martinus, rådsmøde 24. februar 1981)

Citat 022:

Rådets medlemmer bliver næstformand og derefter formand efter anciennitet. Næstformandsperioden og formandsperioden er hver for sig højst et år. (LOVE 1982, § 5 stk. 3)

Rådets organisering ifølge Martinus' bestemmelser

Når man læser rådssamtalerne, hvor Martinus forklarer principperne, som strukturen hviler på, opdager man hurtigt, at rådets uvidenhed og vanskeligheder med at forstå – samt dets manglende evne til at lytte (Martinus blev hele tiden afbrudt) – betød, at Martinus ofte ikke kunne svare direkte på spørgsmålene, men måtte undervise i forskellige leveregler som f.eks.:

- Frihed. Ingen bindinger. Alle er med, ingen er udenfor. (Undervisning i hvilke regler der gælder for de interesserede, lad dem begynde med mindre opgaver. Se på resultatet, hvordan personen er, hvilke arbejdsopgaver der passer bedst).
- Sandhed. Grundlaget for tillid og samarbejde. (Martinus retter hele tiden de unøjagtigheder, som rådsmedlemmerne fremkommer med).
- Alle er venner. Fjender findes ikke. (Det gælder om at blive venner. Tale med folk hvis der er en konflikt).
- Tale godt om alle. Forsøge at analysere personerne og forstå dem. Ikke tale dårligt om nogen.
- Forsøger at få rådsmedlemmerne til at forstå, at rådets arbejde er det, der kræver største ydmyghed og erkendelse af, hvor lidt vi ved og forstår. Bør være en hjælpende funktion.
- Forsøger at få rådsmedlemmerne til at indse, at rådet skal hjælpe med at udvikle sagen og understøtte de interesserede, så de vokser i omtanke, kærlighed, samarbejde osv.
- Forandring hvis 1- 6 ikke fungerer. Er der områder, som stagnerer og ikke udvikles, skyldes det, at der bliver begået fejl. Da går man imod Forsynet. (Behov for analyse og kontrol af vores handlemåde).
- Andet. Ser vi på, hvad Martinus underviser i, opdager vi rådets svagheder. Ser vi, hvad rådsmedlemmerne gang på gang spørger om og får svar på, opdager vi, hvad de ikke forstår.

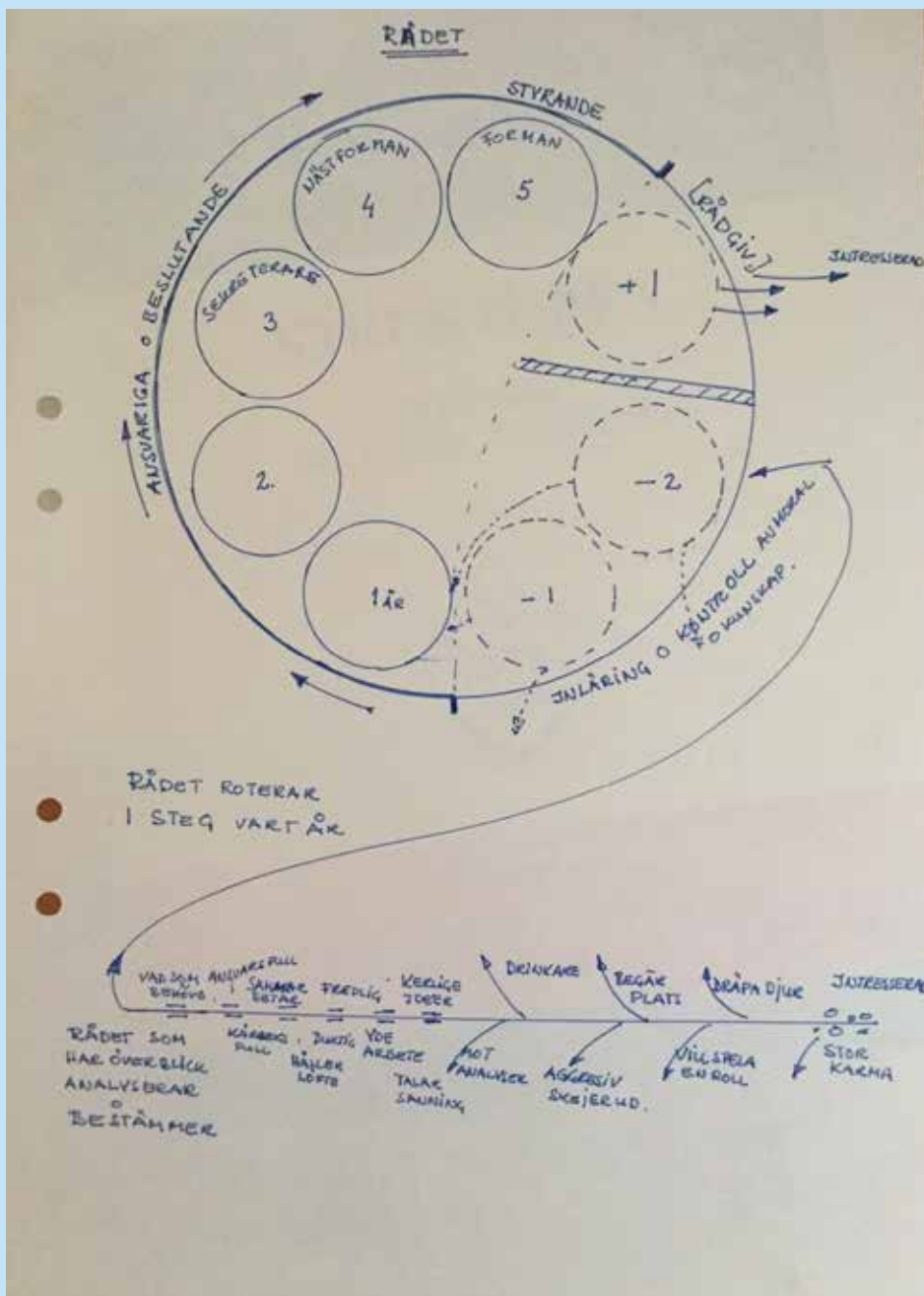
Martinus var undertiden fortvivlet over rådets manglende evne til at forstå. Det er bevidnet af flere personer, der var tæt på Martinus som f.eks. Tage Buch, Rolf Elving og andre.

Martinus kunne udmærket selv have skrevet LOVE 1982 og strukturen med de retningslinjer, som rådet skulle følge. Men det havde været helt forkert. Det er rådet, medarbejderne og alle de interesserede, der skal lære, ikke Martinus. Det er først ved selv at sætte sig ind i og nøje eftertænke strukturen og alt "det nye", som Martinus kom med, at rådet begynder at forså, hvad strukturen går ud på og indser, at det er forpligtet til at efterleve den.

Det var derfor Martinus med en engels tålmodighed og stor ydmyghed gennem alle disse år underviste, underviste og underviste rådet. Lod sig afbryde, lod rådsmedlemmerne forlade et emne indtil de igen tager det op og spørger ham. Under alt dette var Martinus omhyggelig med nænsomt at rette rådsmedlemmernes fejl.

Havde rådet umiddelbart forstået det, Martinus kom med, da havde rådet og vi andre ikke haft brug for de formelle regler for rådets organisering eller LOVE 1982. Men på det nuværende jordmenneskelige udviklingstrin er det et sidste værn mod magtkoncentration, magtmisbrug, for-

eningsdannelse, verdensorganisation, opdeling i "indenfor" og "udenfor" mm. Det er et uomgængeligt, nødvendigt værn så længe vi ikke forstår analyserne godt nok til, at vi uden videre er i stand til at praktisere dem.

Figur 1. Rådets udskifning ifølge Martinus' LOVE 1982. © Christer Malmström 1982-83

Figuren viser symbolsk, hvordan rådet er organiseret. Nederst til højre viser figuren udvælgelsesprocessen af mulige rådsmedlemmer, siden indvalg som suppleant og hele cirklen frem til formand.

Nederst, længst til højre har vi udvælgelsen af kommende rådsmedlemmer.

Man er måske interesseret i at studere *Det Tredie Testamente*, men har man stadig en grov karma – dræber dyr, ønsker at spille en rolle, indtage en position, er aggressiv, drikker eller er imod analyserne – egner man sig ikke som kandidat. Sådanne mennesker bør ikke komme i betragtning som suppleanter.

Fortsætter vi mod venstre på den nederste linje, ser vi egenskaber som er positive og som berettiger til at blive indvalgt som suppleant: Taler sandt, har kærlige ideer, yder en arbejdsindsats, er fredelig, dygtig, holder aftaler, samarbejder, er ansvarsfuld og har de kvalifikationer, “der er behov for”.

Personer med de egenskaber vælges ind i rådet som suppleanter.

Lad os herefter gå op i cirklen til rådet, som bevæger sig et trin hvert år, og som derfor helt automatisk er selvregulerende.

År -2. Den sidst indvalgte (-2) må lære, hvad det kræver at være medlem, herunder LOVE 1982 samt kontrol af moral og kundskaber. Opdager rådet, at de har truffet et forkert valg og peget på én, som ikke rigtigt passer ind, kan den sidst indvalgte gå af i løbet af året. Er det imidlertid den rigtige person, flyttes denne efter det første år op til det næste trin, -1.

År -1. Den anden suppleant, der har været med et år og nu begynder sit andet år (-1) kan enten gå et trin op, eller hvis det viser sig, at det ikke er den rigtige person, gå ud. Derefter kommer den anden suppleant automatisk et trin op, og der vælges en ny suppleant.

År 1. Personen er nu stemmeberettiget medlem af rådet og har indsigt i og viden om, hvordan rådet fungerer. Har sat sig godt ind i LOVE 1982 og arbejder i overensstemmelse med strukturen.

År 2, 3 og 4. Personen fortsætter i rådet og sikrer, at moralen bliver fulgt, og at rådet holder sig inden for de rammer, som Martinus har fastlagt for dets arbejde – dvs. følger LOVE 1982 og træffer beslutninger, der passer med de kosmiske analyser. Er måske sekretær ved rådsmøderne og senere næstformand.

År 5. Det sidste år i rådet. Er formand og dermed den hovedansvarlige for, at Martinus’ vilje bliver fulgt, dvs. at analyserne og LOVE 1982 følges. Er moralens vogter. Og den som er ansvarlig for kontakt med myndighederne og ledelsen på f.eks. Klint og til de interesserede.

År 6. Afgår som formand, hvorved risikoen for magtkoncentration minimeres. Har været i rådet som stemmeberettiget medlem i maksimalt fem (5) år. Har nu ikke længere nogen bestemmende magt eller ret til at deltage i rådsmøder. Er frit stillet, kan f.eks. have en rådgivende funktion i forhold rådet, eller hjælpe med at uddanne suppleanter. Men kun hvis rådet selv ønsker det.

BILAG 8

Vi er en moral, ikke en forretning

- Jo mindre vi har af forretning, jo renere kan vi holde det.
- Vi er jo ikke en forretning, vi er en moral.
- Denne kultur har sine principper, som opfylder hele kristendommen.
- Det er ikke en forretning, det er en kultur.
- Vores arbejde er det vanskeligste i verden, for vi kan ikke tage hensyn til en forretning.
- Der skal være logik, et skelet i det, så det ikke bliver som en østers, der flyder ud.
- Det er min mening, at bøgerne skal være så billige, som det overhovedet kan lade sig gøre.

Vi fandt ingen dokumentation – eller analyse gennemført af MI – til støtte for MI's standpunkt:

- at pengene udgør det bærende fundament for alle aktiviteterne på Martinus Institut og Martinus Center Klint

Hvis nogen kan finde en tekst til støtte for MI's opfattelse, er vi taknemmelige for at se den.

Citat 001:

For det er også min mening, at bøgerne skal være så billige, som det overhovedet kan lade sig gøre. Der skal ikke tjenes penge på det. Selvfølgelig skal det gå rundt. (Martinus, rådsmøde 5. februar 1974)

Citat 002:

[...] jo mindre vi har af forretning, jo renere kan vi holde det. For os gælder det meget om, at vi kan være i kontakt med analyserne, - på de flest mulige felter. (Martinus, rådsmøde 5. februar 1974)

Citat 003:

Vi skal jo huske på, at det er ikke en forretning i sig selv. Det er en kultur. Vi danner en kultur. Og så er vi med i den kultur. Denne kultur har sine principper, - opfylder hele kristendommen, - så at sige. Kristendommen er jo ikke en religion. Den er en videnskab, - som vi nu har lavet det ... så er den en videnskab. Så er der jo det, - hvordan bliver vores administration. Ja, der var det jo, at jeg er kommet ind på, at vi skal ikke selv trykke bøgerne. Det kommer sikkert til at gå ud til forlagene. Hvad bliver der så at lave, - for bestyrelsen og administrationen. Der bliver jo det at danne skole. Vi skal bygge skole, og skabe undervisning, - skabe lærere. (Martinus, rådsmøde 5. februar 1974)

Citat 004:

Det må vokse ud. Vi er jo ikke en forretning, der skal vokse op og blive stor, men vi er en moral, der skal gennemsyre alle mennesker. Men en forretning skal gennemsyre alle mennesker med fortjeneste. Men vi er en ny ... en guddommelig mentalitet, som vi skal indplante i menneskeheden. Det er egentlig den dybeste analyse af det. Vi skal indplante kosmisk mentalitet i menneskene. Og det er så vores praktiske måde, at vi netop afskaffer alt det her meget ukosmiske, som menneskene endnu slås med. (Martinus, rådsmøde 5. februar 1974)

Citat 005:

Det er en mission, vi har. Det er ikke en forretning, men det er en kulturskabelse. Uden at være en sekt og uden at være noget som helst ... en opfyldelse af lovene. (Martinus, rådsmøde 5. marts 1974)

Citat 006:

Jeg må jo sige, at vores arbejde er det vanskeligste i verden. Det er det faktisk. For vi kan ikke tage hensyn til en forretning. Vi kan slet ikke lave de principper. Men foreløbig kan vi jo ikke opfylde dem helt ... men vi må lave strukturen ... og jeg synes også, vi var kommet godt ... og vi kan også sagtens blive ved og komme videre. (Martinus, rådsmøde marts 1974 [dag ukendt])

Citat 007:

Selvfølgelig får sagen penge gennem sine bøger. Det er jo klart, – de vil vække opsigt, – sagen skal nok komme til at bære sig. Men jeg mener også, at den vil blive ved med at få gaver. Men selvfølgelig skal vi tage betaling for bøgerne. Det skal selvfølgelig ordnes. Men ellers ... så er det, jeg mener, – sagen går bare videre. Vi er medlemmer allesammen, – enten de er interesseret eller ikke. For det er noget ... alle mennesker skal have det. Det er ligesom solen på himlen. Vi skal jo heller ikke gå hen og betale billetter for at få solskin. (Martinus, rådsmøde 18. november 1975)

Citat 008:

Det er navnlig det, at vi ikke er en forretning, men at det her er en verdensmoral. Det skal ikke være sekt eller noget af den slags. Det eksisterer for alle. Men der skal være mening ... der skal være logik, – der skal være skelet i det ... ikke bare som en østers, der flyder ud. (Martinus, rådsmøde 16. december 1975)

Citat 009:

Vi er ikke en forretning. Vi er en moral. Og jeg mener, at faktisk er det allerede i gang sådan. Alle de hundreder af mennesker, der giver til sagen, – de er jo medlemmer. Ja, for de støtter jo sagen, og de bliver ved med at støtte sagen, når de ser, det går, og de får underretning om ... når vi får større publikationsevne, – vi får et bedre blad, og bøgerne kommer ud, og der bliver undervisning og foredrag. Jeg mener, at det skulle gøre så meget, at vi ikke behøver at bruge kunstgreb for at få dem til at give penge. (Martinus, rådsmøde 2. marts 1976)

Citat 010:

Vi er ikke en forretning, – vi er frie mennesker, – men vi begynder at vise og lever i den nye bevidsthed, som menneskene skal have, altså – kosmisk bevidsthed. Og så kan man ikke bruge de gamle forretningsprincipper. (Martinus, rådsmøde 7. september 1976)

Citat 011:

Henning Laub: De midler vi får at arbejde med, skal vi altså først og fremmest sætte ind på undervisning og bøgerne, og få bøgerne bragt ud på den billigst mulige måde.

Martinus: Ja, det regner jeg også med, at sagen skal blive så velhavende, at bøgerne kan blive meget billige og let tilgængelige, – altså at det ikke er noget, der ikke er opnåeligt for folk i al almindelighed. (Martinus, rådsmøde 9. november 1976)

Citat 012:

En gang i fremtiden vil bøgerne blive meget billigere og det vil blive lettere for alle at købe dem. Men her i begyndelsen kan det være svært for mange at anskaffe dem. (Martinus, torsdagsmøde 30-11-78)

Citat 013:

En gang vil [Sagen] komme til at tjene mange penge. Men de skal jo gå til at hjælpe med at gøre tingene gratis og billige, for at så mange som muligt kan få adgang til at komme ind i Guds skabelsesproces og blive bevidst i den – ja for man er jo i den, men det gælder jo bare om at blive bevidst i denne skabelse. (Martinus' tale 11. august 1979 i anledning af sin 89-års fødselsdag)

Citat 014:

Forfatterhonoraret kan vi godt sige farvel til. Det er jo, ikke pengene, vi er ude efter. For mig er det vigtigst, at den kommer ud. (Martinus, rådsmøde 18. november 1980)

BILAG 9

Martinus Institut og copyrighten

Det er først nu efter 30 år, at MI begynder at beskytte ophavsretten juridisk, og MI bruger da copyrighten imod de personer, der arbejder med at informere om DTT i harmoni med Martinus' vilje.

Kære Jan Schultz!

Tak for din henvendelse.

Når din Facebook-profil er slettet af Facebook, skyldes det, at vi har bedt Facebook om at fjerne materiale, der krænker Martinus Instituts (MI) ophavsret. Din profil har krænket MI's ophavsret ved at anvende Martinus' symboler offentligt uden tilladelse fra MI.

Vi har givet tilladelse til, at du kunne vise Martinus' symboler på en udstilling i april 2019 på Rønne Bibliotek.

Tilladelsen gjaldt alene denne udstilling – ikke anden offentlig anvendelse. Tilladelsen indebar således ikke, at du kunne vise symbolerne på Facebook.

Tilladelsen til udstillingen blev givet under forudsætning af, at du respekterer MI's ophavsret samt overholder MI's retningslinjer for anvendelse af citater og symboler. Denne forudsætning har du ikke overholdt, og vi tilbagekalder hermed enhver tilladelse, vi måtte have givet dig.

Vi skal igen anmode dig om straks at ophøre med at udstille og/eller distribuere ulovlige kopier af Martinus' værker. Det gælder både fysisk og elektronisk. Intet af det udstillingsmateriale, du har modtaget fra Jan Langekær, er lovligt.

Vi imødeser fortsat din bekræftelse på, at du ophører med dine krænkelser, og at du fremover afstår fra offentlig anvendelse af MI's rettighedsbeskyttede materiale uden forudgående tilladelse fra os.

MI vil snart publicere nye retningslinjer og vejledning for ansøgning om tilladelse til offentlig fremførsel af Martinus' værker. Du vil kunne søge om tilladelse på lige fod med andre.

Vi henviser i øvrigt til din korrespondance med vores advokat.

Med venlig hilsen
Rådet for Martinus Institut

SENDET PR. ALM. POST OG ANBEFALET BREV

Stiftelsen Tredje Testamentet
c/o Lars Smedlund
Karl Johansgatan 76 lgh 1403
S-41455 Göteborg
Sweden

KRÆNKELSE AF OPHAVSRETTIGHEDER - WWW.DET-TREDIE-TESTAMENTE.DK OG WWW.TREDJETESTAMENTET.SE

Som advokat for Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut (tidl. Martinus Idealifond) retter jeg henvendelse, da min klient er blevet opmærksom på, at en række hjemmesider registreret af jer overtræder min klients ophavsret.

Københavns Byret har ved domme af 11. december 2014 og 19. juli 2019 afgjort, at www.martinus-webcenter.dk v/Søren Ingemann Larsen, Fonden Det Tredie Testamente/The Third Testament Foundation, Åndsvidenskabsforlaget v/Kurt Christiansen, Kosmologisk Information, Kosmologisk Information v/Ruth Olsen og Livets skole i Åndsvidenskab v/Jan Langekær krænker min klients ophavsrettigheder til Martinus værk Det Tredie Testamente.

Jeg vedlægger til dokumentation herfor uddrag af dom af 11. december 2014, hvor det fremgår, at bl.a. www.martinus-webcenter.dk v/Søren Ingemann Larsen uberettiget udnytter og tilgængeliggør min klients ophavsretligt beskyttede værker til offentligheden, og at byretten har fastslået, at denne anvendelse og offentliggørelse skal ophøre.

Stiftelsen Det Tredie Testamente er ejer af domænenavnene www.det-tredie-testamente.dk og www.tredjetestamentet.se. Siderne krænker flere steder min klients ophavsret ved bl.a. at henvise til www.martinus-webcenter.dk, der direkte offentliggør min klients ophavsbeskyttede værker og materiale. Krænkelserne er bl.a. følgende:

1. Under menuen "Forfatteren" -> "Martinus Foredrag": Her tilgængeliggøres lydfiler med Martinus' foredrag
2. Under menuen "Litteraturen" -> "De Kosmiske symboler"/"De kosmiske symboler": Her tilgængeliggøres Martinus' symboler
3. Under menuen "Infomateriale"/"Infomaterial" -> "Introduktionsbog"/"Introduktionsbog": Her tilgængeliggøres en pdf-fil til download med Martinus' symboler
4. Under menuen "Infomateriale"/"Infomaterial" -> "De kosmiske Symboler"/"Symbolkatalog": Her tilgængeliggøres to brochurer/PDF'er med Martinus' symboler.
5. Under menuen "Infomateriale"/"Infomaterial" -> "Et vindue til evigheden"/"Ett fönste mot evigheten": Her tilgængeliggøres en brochure med Martinus' symboler.
6. Menuen "Læs værket" er et direkte link til hhv. www.martinus-webcenter.dk
7. Menuen "Udstillinger"/"Lokala aktiviteter" er et direkte link til <http://lokalt.det-tredie-testamente.dk/index.php> / <http://lokalt.tredjetestamentet.se/> som er Fonden Det

ADVOKATFIRMA

WWW.KROMANNREUMERT.COM

CVR-NR. DK 62 60 67 11

ADVOKATFULDMÆGTIG

LISBETH SKYTTE

KØBENHAVN

TLF.: +45 38 77 45 23

MOB.: +45 61 63 54 03

LBS@KROMANNREUMERT.COM

ANSVARLIG PARTNER

MARTIN DAHL PEDERSEN

22. OKTOBER 2019

SAGSNR. 1006597 LBS/LBS

DOK. NR. 56221917-1

KØBENHAVN
SUNKROGSGADE 5
DK-2100 KØBENHAVN Ø

AARHUS
RACHUSPLADSEN 3
DK-8000 AARHUS C

LONDON
65 ST. PAUL'S CHURCHYARD
LONDON EC4M 8AB

SIDE 1

KROMANN REUMERT

Tredie Testamentes hjemmesider, hvor der bl.a. reklameres med Jan Langekærs aktiviteter, men også findes direkte link til www.martinus-webcenter.dk

Jeg skal derfor anmode om, at Stiftelsen Tredje Testamente straks ophører med at anvende, tilgængelige, linke til og/eller distribuere ulovlige kopier af Martinus' værker og andet materiale. Jeg imødeser senest den 31. oktober 2019 din bekræftelse på, at dette er sket, og at Stiftelsen fremover afstår fra at anvende og/eller udnytte materiale mv., der er beskyttet af min klients rettigheder uden forudgående tilladelse fra Martinus Institut.

Med venlig hilsen
Kromann Reumert

Martin Dahl Pedersen
Partner

Til:info@martinus.dk**Åmne:**
værk, i Göteborg

Stiftelsen Tredje testamentets brug av Martinus

Till Rådet**Martinus Institut****Mariendalsvej 94-96****DK Fredriksberg 2000**

Göteborg 31 oktober 2019

Angående brev fra jeres advokat af den 22 oktober 2019.

Vi der ansvarer for Stiftelsen Tredje testamentet i Göteborg ønsker meget, at vi mødes og taler sammen

om en ordning der er tilfredstillende for begge parter, angående bruget af Martinus værk.

Vi har i over 20 år informeret om værket, og det ser ud til at vi nu bliver forhindret i at fortsætte.

Vi håber at vi sammen kan finde en fælles løsning med baggrund i Det Tredie Testamente. Det er vel værd at tale videre om.

Vi kan komme til Mi eller også er i velkomne til Göteborg.

Vi lover at passe godt på jer!

Hvad siger i til det?

Med venlig hilsen

Stiftelsen Tredje testamentet

På Stiftelsens vejne

<https://mail-attachment.googleusercontent.com/attachment/u/0/?ui=2&ik=a03ab39b45&attid=0.1&permmsgid=msg-f:1650741650250437041&th=...> 1/2

E-MAIL

Stiftelsen Tredie Testamentet
Karl Johansgaten 76 lgh 1403
S-41455 Göteborg
Sweden

Att.: Eva-Marie Wallgren

**KRÆNKELSE AF OPHAVSRETTIGHEDER - WWW.DET-TREDIE-TESTAMENTE.DK OG
WWW.TREDJETESTAMENTET.SE**

Kære Eva-Marie Wallgren,

Jeg har modtaget dit svar på vegne af Stiftelsen Det Tredie Testamentet på min henvendelse af 31. oktober 2019 via min klient. Jeg skal for en god ordens skyld bede jer svare mig direkte fremover.

Som respons på jeres svar så ønsker min klient på ingen måde at forhindre Stiftelsen Det Tredie Testamente [herefter benævnt 'I' og 'jer'] i at informere om Martinus værker. Det vil min klient derimod gerne støtte jer i dog under nedenstående forudsætninger.

1. I krænker min klients ophavsret. I skal derfor først og fremmest anerkende at have offentliggjort dele af Martinus værker uden tilladelse fra min klient og derved have krænket min klients ophavsret. I skal desuden offentliggøre en hensigtserklæring om ikke at krænke min klients ophavsret fremover. Det skal I som minimum gøre på jeres hjemmeside, hvor krænkelserne er foregået.
2. Ønsker I at publicere mere af Martinus' værker end citatretten tillader, skal der altid indhentes en skriftlig tilladelse fra min klient. Det gælder, hvis I vil publicere større tekstafsnit, foredrag eller symboler, uanset om dette sker på en hjemmeside, i en bog, i en folder, i en artikel, på de sociale medier eller i nogen anden sammenhæng. I alle tilfælde skal I desuden angive en tydelig kildehenvisning. Ved symboler og længere citater skal I tillige angive, at min klient har ophavsretten: © Martinus Institut 1981. Endeligt ønsker min klient, at I ved hver offentliggørelse af min klients ophavsretligt beskyttede materiale anfører, at det sker med min klients tilladelse.
3. En række udnyttelser af min klients ophavsretligt beskyttede materiale kræver, at I betaler et gebyr for udnyttelsen. Pris og afregning kan I aftale nærmere med min klient.
4. Særligt i forhold til brug af Martinus' symbol 41 ('stjernesymbolet'): Dette symbol er varemærkebeskyttet og må ikke anvendes af andre end min klient. I skal altså helt opføre med at offentliggøre dette symbol.

ADVOKATFIRMA
WWW.KROMANNREUMERT.COM
CVR-NR. DK 62 60 67 11

ADVOKATFULDMÆGTIG
LISBETH SKYTTE
KØBENHAVN
TLF.: +45 38 77 45 23
MOB.: +45 61 63 54 03
LBS@KROMANNREUMERT.COM

ANSVARLIG PARTNER
MARTIN GAHL PEDERSEN

4. NOVEMBER 2019
SAGSNR. 1008597 LBS/MDP
DOK. NR. 56584042-1

KØBENHAVN
SUNDKROGSGADE 5
DK-2100 KØBENHAVN Ø

AARHUS
RÅDHUSPLADSEN 3
DK-8000 AARHUS C

LONDON
55 ST. PAUL'S CHURCHYARD
LONDON EC4M 8AB

SIDE 1

5. Særligt i forhold til brug af symboler og lydforedrag på hjemmesider: Dette kan min klient i udgangspunktet ikke acceptere. I kan i stedet linke til symboler og lydforedrag på min klients hjemmeside.
6. Særligt i forhold til salg af piratkopier af værkerne: Dette kan min klient ikke acceptere. Ethvert salg af ulovlige kopier må ophøre.
7. Særligt i forhold til eget tryk af symboler. Dette kan min klient i udgangspunktet ikke acceptere. Der kan købes symboler af min klient med henblik på videresalg. Man kan ligeledes få bøger i kommission fra min klient.
8. Særligt i forhold til links til hjemmesider, der er ejet af personer eller virksomheder, som min klient har sagsøgt for krænkelse af sin ophavsret. Min klient kan ikke acceptere sådanne links, og samtlige disse skal fjernes fra jeres hjemmesider.
9. Et af jeres bestyrelsesmedlemmer, Rolf Elving, samarbejder med de sagsøgte i den ophavsretssag, min klient har anlagt. Det gør han blandt andet ved at undervise i regi af Livets Skole v. Jan Langekær/Fonden Det Tredie Testamente og ved at skrive artikler til tidsskriftet Den Ny Verdensimpuls. Jeg henviser til byrettens deldom 11. december 2014, som jeg tidligere har fremsendt. Af dommen fremgår det, at Jan Langekær/Fonden Det Tredie Testamente er sagsøgt. Udover at samarbejde med de sagsøgte udtaler Rolf Elving sig løbende nedgørende om min klient på de sociale medier og i åbne breve. Disse aktiviteter ser min klient som uforenelige med et samarbejde mellem jer og min klient. Skal et samarbejde kunne komme på tale, må Rolf Elving derfor enten udtræde af jeres bestyrelse, eller også må han ophøre med ovennævnte aktiviteter samt offentligt dementere sine påstande mod min klient.

Såfremt I kan inødekemme disse vores samarbejdsforudsætninger, tager min klient gerne et møde med jer på Martinus Institut, Mariendalsvej 94-96, 2000 Frederiksberg i den nærmeste fremtid. På mødet vil jeg også deltage som min klients advokat.

Ønsker I ikke at ophøre med at distribuere ulovlige kopier af Martinus' værker og i øvrigt afstå fra fremover at distribuere materiale, der er beskyttet af min klients rettigheder uden forudgående tilladelse fra min klient, opretholder min klient sit forbehold om at håndhæve sine rettigheder ved domstolene.

Med venlig hilsen
Kromann Reumert

Martin Dahl Pedersen
Partner

Till rådet for
Martinus Institut
Mariendalsvej 94-96
DK fredriksberg 2000

Herrljunga 18 november

Vedrørende brev fra jeres advokat af den 4 november 2019.

Vi har gennem jeres advokat modtaget vedhæftede.

Som i udmærket ved har vi gennem mindst 20 år brugt Martinus symboler og tekster i forbindelse med information om Det Tredie Testamente. Vi agter at fortsætte med dette.

Vi ser at jeres advokat stiller betingelser forud for et eventuelt møde med jer. Sådanne betingelser forud for et møde kan vi ikke acceptere. Men vi vil dog meget gerne tale med jer for at finde frem til former for samarbejde i Martinus ånd som er til gavn for alle.

Bedste hilsener
Stiftelsen Det Tredje Testamentet

På Stiftelsens vejne
Lars Lundell

Postadress:
Hudenevägen 6
524 32 Herrljunga
Sverige

Mobil: +46 707 61 31 98

Epost: larz.lundell@gmail.com

----- Forwarded message -----

Från: **Rådet for MI** <raadet@martinus.dk>

Date: lør 30 nov. 2019 kl 12:30

Subject: Back-up av brev

To: <lars.lundell@gmail.com>

Kære Lars Lundell

Tusind tak for jeres mail, som vi vender tilbage til, så snart som muligt.

Venlig hilsen

Rådet for Martinus Institut

Mariendalsvej 94-96 • DK-2000 Frederiksberg

+45 38 38 01 00 • raadet@martinus.dk

martinus.dk • facebook.com/MartinusInstitut

martinuscenter.dk • facebook.com/MartinusCenter

BY E-MAIL

Stiftelsen Tredje Testamentet
Hudenevågen 6
524 32 Herrljunga
Sverige

**KRÆNKELSE AF OPHAVSRETTIGHEDER - WWW.DET-TREDJE-TESTAMENTE.DK OG
WWW.TREDJETESTAMENTET.SE**

Kære Lars Lundell,

Jeg henviser til dit brev af 18. november 2019 på vegne Stiftelsen Tredje Testamentet til min klient Martinus Institut. Jeg anmodede jer i mit brev af 4. november 2019 om at skrive til mig i stedet for direkte til Martinus Institut, hvilken anmodning jeg herved skal genfremsætte.

Som tidligere bemærket deltager min klient og jeg gerne i et møde med jer. Som bekendt er Martinus Institut imidlertid indehaver af den fulde ophavsret til Martinus' værker. En anerkendelse heraf og af de konsekvenser, dette medfører, udgør det grundlag, en dialog derfor nødvendigvis må tage sit afsæt i. En insistere i strid hermed på, at Stiftelsen blot vil fortsætte med sine ophavsretskrænkelser er ikke et oplæg til en positiv dialog og et frugtbart samarbejde.

Jeg må derfor - udover at henvise til de tidligere fremsatte krav - desværre fortsat på min klients vegne opretholde forbeholdet om at håndhæve rettighederne ved domstolene.

Med venlig hilsen
Kromann Reumert

Martin Dahl Pedersen
Partner

ADVOKATFIRMA

WWW.KROMANNREUMERT.COM
CVR-NR. DK 62 90 67 11

PARTNER

MARTIN DAHL PEDERSEN
KØBENHAVN
TLF.: +45 36 77 43 88
MOB.: +45 24 86 00 17
MDP@KROMANNREUMERT.COM

3. DECEMBER 2019

SAGSNR. 1006597 MDP/MDP
DOK. NR. 56857441-0

KØBENHAVN
SUNDKROGSGADE 5
DK-2100 KØBENHAVN Ø

AARHUS
RÅDHUSPLADSEN 3
DK-8000 AARHUS C

LONDON
65 ST. PAUL'S CHURCHYARD
LONDON EC4M 8AB

SIDE 1

BILAG 10

Det frie initiativ

Udadvendt formidling. Værket formidles rent og originalt – med brug af Martinus' egne betegnelser.

BILAG 11

Martinus Instituts opgørelse af tab 2015 med revisorpåtegning

Opgørelse af tab

TRYKTE BØGER					DOWNLOADS/E-BØGER				
Antal trykte bøger	Solgte bøger/sat	Sagstges salgspris	Vor salgspris	Tabt bruttovalg	Tabt fortløbende i pr. bog/sat	Antal downloads	Vor salgpris	Tabt bruttovalg	Fortjenest e pr. bog
TRYKTE BØGER									
LB 1-7 (bogsæt)	500	437	1.000	917.700	1.050	458.850	4.717	1.050	4.952.850
Logik	300	209	130	52.250	125	26.125	238	150	35.700
Bisættelse	300	248	140	62.000	125	31.000	577	150	86.550
DEV 1-3 (bogsæt)	400	268	300	241.200	450	120.600	1.385	450	623.250
Martinus ufærdighe manuskript / DK	100	100	66	25.000	125	12.500	6.917		
I alt, antal større bøger	1.600	1.262							
Antal småbøger	15.500	9.460	20	65	614.900	32,50	16.686	35	584.010
							11.215	20	224.300
							6920		
							1877		
							Foredrag på DVD		
							I alt tabt salg		6.506.660
I alt tabt salg				1.913.050					
I alt tabt fortløbende				956.525					6.489.116

Noter til trykte bøger

- 1) Antal trykte og solgte bøger ifølge sagstges oplysninger af brev dateret 6. juli 2015
- 2) Salgspris småbøger er ikke oplyst. Dog annonceret pris i "Den ny Verdensimpuls" kr. 20,00
- 3) Martinus ufærdighe manuskript er en forfalskning af Den intellektualiserede Kriteidom (DK)
- 4) LB 1-7 angivet som bogsæt (7x1 bind). DEV 1-3 angivet som bogsæt (3x3 bind)
- 5) Udgifterne for instituttet til at forberede bøgerne til tryk er ikke medtaget i oversigten da det er delvis frivilligt arbejde
- 6) Økonomiske tab som ikke er medtaget i oversigten:
 - 6-1) Misset salg af foredrag og kurser på Martinus Institut og i Martinus Center
 - 6-2) Misset salg af udelægning af ferie- og kursusboliger i Martinus Center
 - 6-3) Misset salg af udskriftet Kosmos' abonnementer
 - 6-4) Nedgang i indtægter fra donationer og arv

Noter til Downloads / e-bøger

- 1) Download af pdf filer opfattet og behandlet som e-bøger
- 2) Antal downloadede pdf-filer ifølge sagstges oplysninger
- 3) LB 1-7 og DEV 1-3 er ikke bogsæt, men sammenlagte tal af de enkelte bøger der hver koster kr. 150,-
- 4) Artikler ligger på martinus.dk til online læsning, men ikke til download
- 5) Symboler sælges kun i papirform (B5 kr. 20,- / A3 kr. 75,- / 50x65 kr. 125,-)
- 6) Antallet af foredrag er de fra martinus-webcenter.dk angivne tal
- 7) Foredrag på DVD: Instituttet sælger CD'er med et foredrag til kr. 65,-
- 8) Instituttets udgifter til fremstilling af e-bøger:
 - 8-1) "Spørgsmålssvar" kan downloades på martinus-webcenter.dk, men antal downloads er ikke opgivet af modparten
 - 8-2) Logik, Bisættelse og DEV 1-3 er endnu ikke udgivet som e-bøger

Kromann Reumert
Bilag nr. 74

Revisors erklæring om faktiske resultater

Til bestyrelsen i Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut

Vi har udført de arbejdshandlinger, som blev aftalt med Dem, og som er angivet nedenfor vedrørende opgørelse af tab i forbindelse med copyrightsag, som er vist i bilag nr. 74 i sagen. Vores arbejde er udført i overensstemmelse med den internationale standard om aftalte arbejdshandlinger og yderligere krav ifølge dansk revisorlovgivning. Arbejdshandlingerne blev udelukkende udført for at hjælpe Dem til at vurdere pålideligheden af opgørelsen og er opsummeret som følger:

1. "Antal trykte bøger" ifølge opgørelsen er sammenholdt med opgørelse ifølge skrivelse af 6. juli 2015 fra Advokat Mads Jørgensen, JSLaw.
2. "Solgte bøger/sæt" ifølge opgørelsen er sammenholdt med opgørelse ifølge skrivelse af 6. juli 2015 fra Advokat Mads Jørgensen, JSLaw.
3. "Sagsøgte salgspris" på trykte bøger ifølge opgørelsen er sammenholdt med opgørelse ifølge skrivelse af 6. juli 2015 fra Advokat Mads Jørgensen, JSLaw.
4. "Vor salgspris" på trykte bøger ifølge opgørelsen er sammenholdt med salgspriser ifølge hjemmeside for Martinus Instituttet pr. den 6. februar 2016.
5. "Tabt bruttosalg" vedrørende trykte bøger ifølge opgørelsen er efterregnet.
6. "Tabt fortjeneste pr. bog/sæt" trykte bøger ifølge opgørelsen oplyses at udgøre 50% af salgsprisen, hvilket er efterregnet og efterprøvet.
7. "Tabt fortjeneste i alt" vedrørende trykte bøger er efterregnet.
8. "I alt tabt salg" vedrørende trykte bøger er efterregnet.
9. "I alt tabt fortjeneste" vedrørende trykte bøger er efterregnet.
10. "Antal downloads" ifølge opgørelsen er sammenholdt med opgørelse ifølge skrivelse af 6. juli 2015 fra Advokat Mads Jørgensen, JSLaw.
11. "Vor salgspris" på downloads ifølge opgørelsen er sammenholdt med salgspriser ifølge hjemmeside for Martinus Instituttet samt øvrige webshops pr. den 6. februar 2016.
12. "Tabt bruttosalg" vedrørende downloads ifølge opgørelsen er efterregnet.
13. "Fortjeneste pr. bog" vedrørende downloads ifølge opgørelsen oplyses at udgøre salgsprisen reduceret med en engangsudgift til layout, hvilket er efterregnet og efterprøvet.
14. "Tabt fortjeneste i alt" vedrørende downloads ifølge opgørelsen er efterregnet.
15. "I alt tabt salg" vedrørende downloads er efterregnet.
16. "I alt tabt fortjeneste" vedrørende downloads er efterregnet.

Vi har fundet følgende forhold:

1. "Antal trykte bøger" ifølge opgørelsen er i overensstemmelse med opgørelse ifølge skrivelse af 6. juli 2015 fra Advokat Mads Jørgensen, JSLaw.
2. "Solgte bøger/sæt" ifølge opgørelsen er i overensstemmelse med opgørelse ifølge skrivelse af 6. juli 2015 fra Advokat Mads Jørgensen, JSLaw.
3. "Søgte salgspris" på trykte bøger ifølge opgørelsen er i overensstemmelse med opgørelse ifølge skrivelse af 6. juli 2015 fra Advokat Mads Jørgensen, JSLaw.
4. "Vor salgspris" på trykte bøger ifølge opgørelsen er i overensstemmelse med salgspriser ifølge hjemmeside for Martinus Instituttet pr. den 6. februar 2016.
5. "Tabt bruttosalg" vedrørende trykte bøger ifølge opgørelsen er efterregnet.
6. "Tabt fortjeneste pr. bog/sæt" trykte bøger ifølge opgørelsen oplyses at udgøre 50% af salgsprisen, hvilket er efterregnet og efterprøvet. Vi har modtaget dokumentation for produktionspriser, og har på baggrund heraf beregnet en gennemsnitlig avance på 68% det samlede antal trykte bøger. Avancen er således dokumenteret højere end det i opgørelsen anførte.
7. "Tabt fortjeneste i alt" vedrørende trykte bøger er efterregnet.
8. "I alt tabt salg" vedrørende trykte bøger er efterregnet.
9. "I alt tabt fortjeneste" vedrørende trykte bøger er efterregnet.
10. "Antal downloads" ifølge opgørelsen er i overensstemmelse med opgørelse ifølge skrivelse af 6. juli 2015 fra Advokat Mads Jørgensen, JSLaw.
11. "Vor salgspris" på downloads ifølge opgørelsen er i overensstemmelse med salgspriser ifølge hjemmeside for Martinus Instituttet samt øvrige webshops pr. den 6. februar 2016. Det var ikke muligt at finde priser vedrørende "Logik" og "Bisættelse" på hjemmesiden.
12. "Tabt bruttosalg" vedrørende downloads ifølge opgørelsen er efterregnet.
13. "Fortjeneste pr. bog" vedrørende downloads ifølge opgørelsen oplyses at udgøre salgsprisen reduceret med en engangsudgift til layout, hvilket er efterregnet og efterprøvet. Vi har modtaget dokumentation for engangsudgifter fordelt på e-bøger, herunder timeopgørelse for layout. Avancen er således dokumenteret højere end det i opgørelsen anførte.
14. "Tabt fortjeneste i alt" vedrørende downloads ifølge opgørelsen er efterregnet.
15. "I alt tabt salg" vedrørende downloads er efterregnet.
16. "I alt tabt fortjeneste" vedrørende downloads er efterregnet.

TREKRONER REVISION A/S

STATSAUTORISERED E REVISORER

UNIVERSITETSPARKEN 2 · 4000 ROSKILDE · TLF: 46 36 11 99 · FAX 46 32 18 32 · CVR-NR. 28 99 13 55

Da ovennævnte arbejdshandlinger hverken er revision eller review i overensstemmelse med internationale standarder om revision eller review og yderligere krav ifølge dansk revisorlovgivning, udtrykker vi ikke nogen grad af sikkerhed om opgørelsen.

Hvis vi havde udført yderligere arbejdshandlinger, revideret eller udført review af opgørelsen i overensstemmelse med internationale standarder om revision eller review og yderligere krav ifølge dansk revisorlovgivning, kunne andre forhold være fundet og rapporteret til Dem.

Vores erklæring er udelukkende udarbejdet med det formål, der er nævnt i denne erklærings første afsnit og til Deres brug, og den må ikke bruges til noget andet formål eller videregives til nogen anden. Erklæringen vedrører kun de forhold, der er nævnt ovenfor, og kan ikke udstrækkes til at omhandle opgørelsen som helhed.

Roskilde, den 10. marts 2016

Trekroner Revision A/S
Statsautoriserede Revisorer
CVR-nr.: 28 99 13 55

Linnea Weinreich
Statsautoriseret revisor

“Den guddommelige ånd” eller sandheden
i nævnte ord og sætninger
kommer udelukkende kun til læseren
i samme grad, som han praktisk kan efterleve disse
i sit daglige liv og forhold til næsten.

Uden denne efterlevelse
vil nævnte videnskab ikke på nogen som helst måde
blive til videnskab eller sandhed for nogen som helst læser.

I stedet for “den guddommelige ånd”,
i stedet for det evige lys,
de nævnte ord og sætninger rummer,
vil disse for den umodne læser kun blive til noget,
han stempler som overtro, naivitet, fantasi eller indbildning.

Han vil kritisere disse ord og sætninger,
deres opbygningsform og eventuelle stilistiske afvigelser
fra de traditionelle eller moderne former for retskrivning.

Martinus: *Hvad er sandhed*, kap. 29.